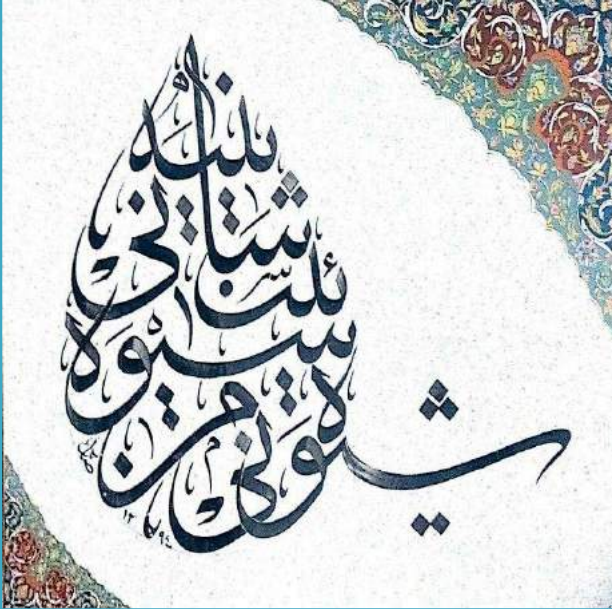

معاونت فرهنگی و اجتماعی

ئاوژین

گۆفاری نهدهبی- فەرهنگیی
خویندکارانی نهنجومهنی زانستی
بهشی زمان و ویزه‌ی کوردی،
ژماره‌ی ۱، بهاری ۱۳۹۶ ی
ههتاوی

*ئاوژینکی مه‌عریفه‌ناسانه

له چه‌مکی کاره‌سات

*هاوینیک له‌که‌ل نالیدا

*لیکدانه‌وه‌ی زمان،

له روانگی تیۆریکه‌وه

*بیری بیرمه‌ندان له نیۆ

رسته کورته‌کاندا

ئاوزين (۱)

گۆفارى ئەدەبى _ فەرھەنگى خۆيىندكارانى ئەنجومەنى

زانستى بەشى زمان و ويژهى كوردىي زانستگاي

كوردستان

خاوهنى ئىمتياز: ئەنجومەنى زانستى بەشى زمان و ويژهى
كوردى

راويژكار: د. بەختيار سەجادی

سەرئۆسەر: توورەج خەسرەوى

بەرپرس: هەيەن رەحمانى

بەرپرسى زانستى: شەقايق حەسەنزادە

بەرپرسى راھيەتان: سومەيە كەريمى

بەرپرسى پيۆهەندى: ندا محەمەدى

بەرپرسى توويژينهە: جەبار ئەميا

بەرپرسى فەرھەنگى: فەرزانە خوداويەردى

جوانكارىي لاپەپەكان: ماجد هاشمى

خەتى سەر رووپەرگ: سابەر حاجىميرزايى

پياداچوونەو: توورەج خەسرەوى

ئاونيشانى گۆفارى ئاوزين: سنە، زانستگاي كوردستان،

كۆليجى ئەدەبىيات و زمانە بيانيهەكان، نووسينگەي

ئەنجومەنى زانستى بەشى زمان و ويژهى كوردى.

كۆدى پۆستى: ٦٦١٧٧١٥١٧٥

ئيمەيل: awzin1394@gmail.com

پيپرست:

۱..... وٽه‌ي سهرنووسهر

ليکولينهوه

۳..... هاورينک له گدل ناليدا

ټاوزين

۱۳..... شهو دهستنووسانه‌ي له گيانهلادان

ندا محمه‌دي

۱۷..... پانتايي وشه له ديواني مهولهويدا

کولسووم عوسمانچور

۳۲..... خوئيندهوهيکي نويي چه مکی عشق، له ديواني مهولهويي کوردا

مه‌نسور رحمانی

۳۷..... تافرهټ له شه‌نديشه‌ي گوراندا

توره‌ج خه‌سره‌وي

وتار

۴۰..... ټاورپيکي مه‌عريفه‌ناسانه له چه مکی کاره‌سات

د . به‌ختيار سه‌جادي

۴۵..... کومهلگاي به‌ټورچنراو و ناسنامه‌ي بريکولاژ

خاليد عه‌ليزاده

ديمانه

۴۸..... ليکدانه‌وه‌ي زمان له روانگه‌ي تيؤريکه‌وه (هه‌ټه‌په‌يئين له گدل د . رحمان وه‌يسي -۱۵)

ټاوزين

چيروک

۵۲..... خه‌وئيکي په‌ريشان

شليتر رحمانی

۵۷..... تازيه‌تباراني به‌يهل

مه‌زه‌ر ټيبراهيمي

۶۷..... کامهران شه‌وه‌کوت ۲

مه‌ريوان هه‌له‌بجيبي

۷۰..... پيري بيرمه‌ندان له نيو رسته کورته‌کاندا

کؤکردنه‌وه و وه‌رگيټان: فه‌رزانه خوداوټردی، سومه‌يه ييوسفیان، رووناک په‌ناهي

ناساندن و رانانی کتیب

۷۵..... فدرهنگی زاره کیی موکوریان
ئاوزین

شیر

۷۹..... قهت قهت گریان و پیکه نین.....
۸۰..... به خه و بینینم: که ئینسان بووم.....
شه هریار شه ریفزاده

۸۱..... ههله بجهی خنکاو.....
عه بدولره حمان عه بدولاهی

۸۳..... کچی زوی.....
شلیر ره حمانی

۸۴..... دلی شکاو.....
سومه یه یوسفیان

۸۶..... کۆلبر.....
یاسین ره حیمی

۸۷..... خهویکی نه زۆک.....
یادگار ره حمانی

هه و نامه ی کتیب

وتەى سەرنووسەر

پاش سالەھا... بەشى زمان و ويژهى كوردى بالاي نواند و ئاواتى لەميژىنەى گەليک هاتە دى و كەلينيكى ديكەمان لى پر بووه وە . دياره دەستخستنى هەر جورە خواست و مەبەستىكىش ريکار و هەولئى تايبەتى خوى دەويت و شارەزايى و تىكوشانى بەردەوام، مرؤف دەخاتە سەر ئەو ريگايەوہ كە لە ئامانجەكەى نزيكتر بييتەوہ؛ لەم پيئاوہدا سەرەراى كەندوكوسپى زور، دەستئاخر ئەم رچەيە شكا و ئەم ئاكامە شيرينەى لى كەوتەوہ . ئەم دەسكەوتەش ئاكامى هەول و تىكوشانى چەندىن سالەيە كە نابئ دەورى بەريز دوكتور بەختيار سەجادى و هەقالانى لە ياد بكەين، كە ماندوويى نەناسانەى هەوليان دا و بئ هەول و تىكوشانى ئەوان ئەم ئاكامە بەدى نەدەهات .

بۇ ئەوہى ئەم نەمامە بالا بكات و لقوپۆ بهاويت و بەر بدات، پيويستە لە هەموو بارىكەوہ خزمەتى بكرىت و بير لەوہ بكەينەوہ بە چ شيۆەيەك دەتوانين گەشەى پئ بدەين و بارى ئاكادىمىك و زانستى بوونەكەى بەرينتر و پتەوتر بكەينەوہ و پيگەيەكى تايبەتى بۇ ديارىي بكەين . يەك لەم هەولانەش كە بە هاوكارىي خويندكارانەوہ دەستمان پئ كرددوہ دەركردنى گوڤارە؛ بۇ ئەوہى گوڤارىيكي ريكوپيىك ئامادە بكرىت و ئاستيكي بەرزى هەبيت و خوينەر پاش خويندەنەوہى هەست بەوہ بكات كە لەم ريگەيەوہ زانيارىي دەست خستووہ و لەگەل چەمكى نوئ و جياوازدا ئاشنا بووتەوہ و ئاسوى بينينى كراوتەر بووتەوہ، دەبئ لە هەموو بارىكەوہ ئاگادارى شيۆەى بەرھەم-هاتنى ئەو گوڤارە ببىت؛ بۇ نمونە هەر لە ريئووسەوہ بگرە تا دەگاتە ريزبەندىي بابەتەكان بەپيى مژار و چەشنى دەقەكان و پيئاچوونەوہ و شيۆەى هەلبژاردنى بابەتەكان و دارىشتنى لاپەرەكان و... ئەم كارانەش لەگەل كۆكردنەوہى بەرھەمەكاندا، بئ هاوكارىي خويندكاران و بئ پيۆەندى گرتن لە گەل شاعيران و نووسەران و تويزەران و بە گشتى كۆمەلگاي ئەدەبى و فەرھەنگيدا، نايەتە ئەنجام و بە راى من كۆكردنەوہى بابەتى بەسوود و نوئ و ئامادەكردنى، رەنگە دژوارترين بەشى كارى هەر جورە گوڤارىيكي بييت .

گوڤارى چاك، يەكئ لەو ئامرازانەيە كە نەتەنيا خوينەرى كورد هان دەدات بۇ خويندەنەوہ و ئاشنايى زۆرتەر لەگەل كەسەكان و بابەتە جوراوجۆرەكاندا، بەلكوو نووسەريش هان دەدات، سەرەراى گرینگيتيى بابەتى نووسين، چالاكانەتر هەنگاو هەلبينييت و زۆرتەر خوى پيۆە ماندوو بكات و لە ئەنجامدا دەبيتە پرديک لە نيوان نووسەر و خوينەردا و بە گشتى ئاويئەيەكە وا خويانى تيدا دەبينەوہ . ئەم ژمارەيەش هەروا كە ديارە يەكەم ژمارەيە و خالى دەسپيگە و بۆنى تاقانەبوونەكەى هەر پيۆە دەميينيت؛ هەول ئەدەين بە دانانى بابەتى بەپييز و پيويست، لە بوارى جوراوجۆردا، سەرنجى خوينەران و ئەدەبدۆستان بۇ لاي ئەم گوڤارە رابكيشين و لە ئاستيكي بەرزدا پيشكەشى بكەين . بەداخوہ سەرەراى ئەوہى كە لە كۆمەلگايەكى نەنووسدا پەرورەدە كراوين و گرینگيمان بەم

بواره نه داوه، ئه و به ره مانه ش که تا ئیستا له بواری جوړاو جوړدا به دی هاتون، ئه رشیف نه کراون و به شیوه یه کی ریکوویک پۆلینه ندی نه کراون و ئه م دۆخه ش بوو ته هوی ئه وهی له کاتی پیوستدا بۆ لیکۆله ر و خوینه ر دهست نه دات که به کاریان بینیت و ته نانه ت زۆر جاریش ئاگاداری ئه و دهق و وتارانه نییه که له رابردودا به ره م هاتوو. ده مانه وی به هاوکاری مامۆستایان و خویندکاران، سه ره پای گوڤار، هه موو ئه و دانیشتن و کۆر و سمینارانه ی که به شیوه ی دهنگ و رهنگ و وینه، له لایه ن به شی زمان و ئه ده بی کوردیه وه دیته به ره م، ئه رشیف بکه ی و له ریگه ی کهش و فه زای مه جازیه وه، بیخه ی نه بهر دهستی خوینه ران تا هه موو که سیک، دوور و نزیک، له و کارانه ی له م ناوه نه دا پیشکه ش ده کریت ئاگادار ببه نه وه و له کار و به ره م و چالاکیه کانی خویندا به کاری بینن و که لکی لئ وه ریگرن.

ئاوه ن، ئاو زیان ئاوزه، وشه یه کی کوردیه که به م سئ شیوه یه دیته گوگردن و به واتای عه قل و ئه ندیشه یه و له هه نبانه بۆرینه دا به واتای فام و هۆش هاتوو؛ ناوی ئه م گوڤاره ش، واته ئاو زین، که به واتای بیرکردنه وه و تیگه یشتنه، هه ر له م وشه وه سه رچاوه ی گرتوو و یه که م جار له زمانی به ریژ د. نه جمه دین جه باری یه وه گویم لئ بوو که گوایه ئه م وشه یه ئیستا کهش له ناوچه ی بانه، له نیو ئاخواتنی پیره پیاوان و پیره ژنانی ئه و ده قه ره هه ر به کار ده بریت و له نیو نه چوو. پیشتر پیم وابوو زمان ته نیا که ره سه ته و ئامیریکه بۆ پیوه ندی کردن و گه یاندنی مه به ستیک، به لام کاتی له گه ل بیروبوچوونی که سانی پسپۆر و ئه و لیکۆلینه وانیه ی له م بو ارانه دا هاتوو ته ئه نجام، ئاشنا بوومه وه و باشت سه رنجم دا، ئینجا تیگه ی شتم که نه ک ته نیا وه ها پیناسه یه ک دروست نییه به لکوو پرسه که زۆر قوولتر و چرتر و به ربلاوتر له وه یه که بیرم لئ ده کرده وه و کارتیکه ری ئیجگار زۆری له سه ر شوناس و خود و بیرکردنه وه و پیوه ندیی و... هه یه و له ژیا نی مرؤفدا ده وری سه ره کی هه یه و نکۆلی لئ ناکریت و پیوستی به خویندنه وه و کاری زۆتر هه یه.

له کۆتاییدا سپاسی هه موو مامۆستا کانی به شی زمان و ئه ده بی کوردی و هه موو ئه و به ریژانه ده که م که به نار دنی به ره مه کانیان، دلخۆشیان کردین و ده سپیک ئه م گوڤاره یان به ناوی خوینانه وه نه خشان دووه. هیوادارم که خوینه ران و به رده نگانی دیکه ش له ژماره کانی داها تودا به نار دنی به ره مه کانیان، که ده ره نجامی خویندنه وه و رامن و ماندوو بوونیانه و کات و ژیا نی خوین بۆی دا ناوه، ئه م پیوه ندییانه پته وتر و نزیکتر بکه نه وه و ئاو زین جیگای خۆی له نیو کاروانی چاپه مه نییه کوردیه کاندای بدۆزیته وه و له دریزه ی ره وتی به ره م هینان و نووسین و رۆشنگه ری و گو تاری رۆشنییری کوردیدا، هه نگاو هه لیبینیت و ببیته مایه ی دلخۆشی و شانازی هه موو لایه ک.

تووره ج خه سه روی

«هاوینیك له گهڵ نالیدا»

چووینهوه و هەر دێرێک دهخویندرایهوه، هەر کهس به گۆپهه‌ی ئه‌و بابته‌ی وا هه‌لی‌بژاردبوو و پێشتر ئاماده‌ی کردبوو، ئاماژه‌ی به ئه‌و نمونه‌ی ده‌کرد که له شیعهره‌که‌دا هاتبوو و پێیدا چووینهوه. بابته‌کانی لیکۆلینهوه هه‌وت دانه بوون که بریتی بوون له:

۱. ناوی گوند و شار و ولاتان. ۲. ناوی ئازده‌ل و بالنده.
۳. ناوی کچ و گۆل و دار و میوه. ۴. وشه

هاوینی پار، چه‌ند کهس له خویندکارانی به‌شی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی کۆ بووینهوه و بریارمان دا بۆ ئاشنایی زۆرتر له‌گه‌ڵ نالی و به‌ئهنجام‌گه‌یاندنی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ئاماری، سه‌رجه‌م شیعهره‌کان، دێرپه‌دێر بخوینینه‌وه؛ هەر کامه‌مان به هه‌لبژاردنی بابته‌تیک، کاره‌که‌مان برده پێشه‌وه و دوا‌ی له زانستگادا ئه‌مجار پێکه‌وه دیوانه‌که‌مان نایه به‌رده‌ست و دیسان دێرپه‌دێر پێیدا

ناوی ٺاڙهڻ و بالندهگان

سروه باباخانی

- خه رکوپه (١)، مار (١٦)، مورغ (٥)، بولبول (١٢)،
 تووتی (١)، هودهود (٣)، غزال (٨)، شاهین (٤)،
 نه زدها (٣)، عه قره ب (١)، سه گ (١٣)، په ششه (١)،
 عه نقا (٢)، باخه (١)، تیمساح (١)، قولنگ (٢)،
 قومری (٢)، هه زار (٤)، هه نگ (٢)، ناسک (٢)،
 گورگ (٣)، ٺاهوو (١٢)، موور (١)، زه نبوور (١)،
 ئیستر (٢)، کهر (٦)، شیر (٨)، مه میمون (١)،
 تاوس (٤)، خه رووس (١)، ماسی (٢)، شتور مورغ (٣)،
 هوما (٢)، ده لهک (١)، ریوی (١)، هه رزه مه رس (١)،
 سه گ مه گهس (١)، ماری نه رقه م (٢)، باز (٥)، بووم (٣)،
 قه ل (٢)، میس (٢)، حه مامات (١)، شه واره (١)،
 راوییه (١)، په روانه (٨)، پول نه نگ (١)، ته زه رون (١)،
 حه ربای (١)، که بک (١)، بووقه له موون (١)،
 عه نکه بووت (٢)، قرژال (١)، بوق (١)، جوعه ل (١)،
 موسیقار (١)، نه سپ (٢)، که لب (٣)، خیرس (١)،
 گورگه میس (١)، مه پ (١)، سه مه ندهر (١)، ده ل (١)،
 بوز (١)، مشک (١)، ئوشتر (٦)، جه مازه (١)، قاز (١)،
 ناجی (١)، مه گهس (١)، بوختی (١)، قوچ (١)،
 سه ور (٢)، که رگهس (١)، فائیکه (١)، نه حل (١)،
 قوش (١)، تازی (١)، کرم (٢).

فارسییه کان. ٥. ناوی ٺامیر و په رده کانی موسیقا و
 بورج و نه ستیره کان. ٦. باسی نیشتمان و
 نیشتمان په روه ری. ٧. نه وشیرانه ی وا کراونه ته گورانی.
تیبینی: ژماره ی نیو که وانه کان، نیشاندهری راده ی
 دوویا تبونه وهی وشه کانن.

ناوی گوند و شار و ولات

فه رزانه خود او یردی

- *مالیاوا (١) * شیوه سوور (٢) (گوندیک له نژیکی
 چه مچه مال) * خاک و خول (٢) (دییه که له نژیکی
 چه می تانجه) * سه با (سه بهه) (٢) (پایته ختی نه و
 سه رده مه ی یه مهن) * شاره زوور (٤) (ناوی ناوچه یه)
 * شام (١) * یه مهن (٣) * هیند (٢) * میسر (٢)
 * چین (٩) * به ده خشان (١) (ولایتیکه له روژ هه لاتی
 باشووری ئیران که به کانی له عمل ناویانگی دهر کردوه)
 * خه تا (٤) (خه تا و خوتن، ولایتیکه له تورکمانستان)
 * مه که (٢) * مه دینه (٢) * روم (٣) * قهرده داغ
 (تیکرای ناوچه ی قهرده داغ له هه ری می سلیمانی)
 * به غدا (١) * سوله یمانی (٣) * نه جد (١) (ولاتی نه جد
 که مه جنونی له یلا سه رگه ردان بووه و به شاخه کانی
 هه لئه گه را) * حیجاز (١) (ولاتی حیجاز) * روودبار
 (ناوی دییه که له هه ورامانی بهری ئیران خه لک پیی
 نه لین رووار) * به رزنجه (١) (مه لبه ندی ناوچه ی
 سر وچکه له هه ری می شاربازیر له شارسستانی سوله یمانی)
 * باراوا (١) (دییه که له ناوچه ی چوارتا له هه ری می
 شاربازیر) * حه به ش (٢).

ناوی کچ و گول و دار و میوه

شه قایق حه سن زاده، سومه یه که ریمی

کچ

شیرین (۲)، به لقیس (شازنی یه مهن)، مه حبوبیه،
حه بیبه (۳)، له یلا (۲)، سه لما، عه زرا (۲)، شه مس،
سوره بیا، زهره، زه هرا، نه شرف، مه حبوب (۴)،
زوله یخا، مه عسومه، حه وا، له یل، مه ستوره (۳).

دار

عه نبر (۱۱)، سه رو (۱۷)، نیراک، هیند،
موودن (داری جگه ره)، بانات، عه رعر (۵)، کافور (۶)،
سنه و بهر، نه خل (۵)، گول بهن، مه رخ و عه فار،
زه ندوزه ند، چنار (۲)، عوود (۵)، ناروهن (۴)، نابنوس،
نه خیل، (دارخورما)، عه رعر (داری سه روی کئی)،
تووبا، قه تاد، عه زات، عه وسه ج، نه سل، موغه یلان،
قه زیولبان (درختیکه گه لاییکه سه وز و بون خوئی
هه یه)، ده وهن (۲)، عوناب (درختیکه درکاوایی)،
گولبن (درختیکه گول)، شمشاد، بیدی مجنون
(شوپر بی)، قه ناره.

شه ویو، هیرو، گولنار، شه بنه م، یاسه مهن (۳)، مه رزه،
خیتم، گول ناته شی (۲)، گولانه شین، نه سته رهن،
که ردپ (گیاییکه له چه شنی کنگره که رانه)، جه ودا (جق)،
چایره، تووتن (۲)، نه جم، پووش (۳)، چنور (گیاییکه
بون خوئی کئی یه)، راغ (بناری سه ون)، نه باتات،
سو په ند، گه نم، چه ل تووک، حه نا (۲)، خه نه،
نه یشه که ر (۲)، سه وسه ن، وه سمه.

میوه

به ی (۵)، نار (۵)، توففاح (۲)، عینه ب (۲)، که رم،
هه نجیر (۲)، رومان (۳)، هه نار (۲)، سیب، ریواس،
خرچی، شه مامه (۲).

وشه فارسیه کان

(نه و وشانه ی که فارسین یان له فارسی و کوردیدا

هاویه شن)

ندا محمه دی

۱. سه ررشته، ته ماشا، مول، له ب، به خش، سه رزه ده،
سولتان، شه هه نشا، جان به رله ب، بوسه، سه نگ،
سیه هزه ر.

۲. فه ردا، خاک، غه م، شادی، گل، دیوانه، بیچاره،
ره نگ، ره نگین، روخسار، روشن، خه ت و خال،
دیده، ئالووده، زه بوون، دامه ن، پاک، که مه ر،
سه حه ر.

گول

نه یلوفه ر (۳)، به نه فشه (۳)، سونبول (۷)،
نه رگس (۸)، لاله (۷)، ژاله، نیرگس (۲)، نه رگسان،
شکوفه (گولی درختی به ردار)، سه مهن (۴)، به نه وشه،

۱۳. حیرهت زده ده، بی مایه، بفرما، خرقه، سه روی رهوان، نیگارین.

۱۴. زه فافه تگاه، پرده، روونما، بی که موکه یف.

۱۵. پرچی سیا، په رچم، ئوی به قا، قورس، بیا، خال، ریا.

۱۶. قافلّه سالار، نه ژده ها.

۱۷. خه م، ئیمشه ب، جام، شه هد، بیهورده.

۱۸. مه یکه ده، قوربان.

۱۹. ماتم، ژاله، شه هلا، شه بنم، لاله، گوهه ر، قه دوبالا، بولندی، گه ه، پده ر، خواسته.

۲۰. تاج، چه من، مه خمل، موژده، شگوفه، زه مین، عه ترفشان، خه رمه ن، گولشه ن.

۲۱. شایسته، ته وق، ته خت، خانه، موژه، تیروشیر، قوللاب، بازوو، مات، یاقووت.

۲۲. عه تریوش، مه وسیم، سه راپا، مور، سایه سیفته، به دخوو، خه راب.

۲۳. ساده، سنه و به ر، گولزار، خار، ده بوستان، زیب، ته ماشا، ناشوفته، دوردانه، نه شگوفته، غوبار، تازه، ساده، سه بزه.

۲۴. شیرینی، عه ن به ر، گولبه ن، خانم، یه کسه ر، زولّه یخا، خریدار، یوسف، ئاده م، یه عقوب، حوا، په نجه، کاسه، ره خشان، مره م، خه سته، گوشایش، په ششه، عه نقا، تیمساح، گه ردش، ده ور، جه ور.

۲۵. ئابشار، ئاشکار.

۳. پر پیچش، نافه، قه د، زولف، ما، بوت، شه رمه نده، نه یلوفه ر، خو ش خه نده، ئازار، غونچه، گویا، تیغ، نه برو، هوما، سایه، شاه.

۴. جه وهه ر، جیلوه، ده رمان، عه ن به ر، نه خچیر، په رچم، تار (تاریک)، مورغی دل، شکه نچ، تیر، غه مزه، مه ست، بی داری.

۵. جو شش، بولبول، رووگه ردان، سه روسامان، تابش، بارش، سو زش، نه فغان، سو زان، حوری، سینه، کیسه، نیمه، شیره، مه رجان، فنجان، ده هه ن، روخ.

۶. سه روی رهوان، ئاهوو، نه شک، حه یران، ده رد، په ری شان.

۷. بازا، که مان، زار، خاندان، به نده، پیشین، گه رد، بنیاد، په یمان، دو ست، باور، گوشه.

۸. ئاشنا، عوود، گیاه، تووتن، ده ست، راست، چه پ، تووتی، هه رزه نویس، گه پ.

۹. نوکته سه نجی، به زله گویی، عه ن به رنه فشان، دانایی، خود په سه ندی، نادانی، خه رقه پو ش، زوشت، ته ختی، خاقانی، دولبه ر، خوسره و، خامه، مه عنائارایی، مانی، چالاک، مه شق، هو دهود، دامین گیر، یه زدان.

۱۰. شه ککه ربار، شه ه سه وار، پارچه، نازکی، په تک.

۱۱. ترانوو، موژگان، په یکه ر، هم ره نگ، نه شگوفته، که چه نه زه ر، ئاینه، وه حشی غه زال، شاهین، غه زل، که باباه، حه نا، باد، سه با، گه زه ند.

۱۲. سو نبول، نه هال، قه د، دوود، باللا، گریه، به ده خشان، تو ماری شکسته، کاللا، خه ز، فیدا.

شه وکته، دهردی سهر، تاوس و خهروس، ئابوتاب،
دوزخ، مه شق، نیگار، خامه، تورپه نووس .

۳۷. خودبه خود، مووبه موو، سیاهی، رهوغهن،
سهردوگهرم، شیره، روزهرد، دورپووی، گه دا، پادشاه،
خالی .

۳۸. عه جووزه، ترشی، خال، ریش، میهره بان، بام،
بامیداد، مههره وان، دهریه دهر، کوچه .

۳۹. شیرین، سهراپا، مار، بیجان، خواری .

۴۰. بی نیاز، گران، موژه، نیشانه، کوشته، بهسته،
که مهند، نه قد، چرووک، دیبا، بهرگ، باغ و راغ،
ناره وهن، ساحیب، گریان .

۴۱. تار، شه بنه م، گویا .

۴۲. دل شکسته، سهرما، زهمین، شوتورمورغ، قودس-
ناشیان، بی بال وپه پ، دهریه دهر، مادهر، پودهر، بی-
خه بهر .

۴۳. تازه جهان، پیر و ئوفتاده، دهستی شکسته،
کولبه، ویرانه، عه ترناک، هه مگهردش، سوپیهر،
مه سجد، میحرابگه، سییه هرپوو، هه وا، راه، جویا،
فیرده وس .

۴۴. حه نایی، په نجه، دلدار، زار (گرفتار)، خاوه، بیدار،
مه ست و بیمار، سهرکه ش، بیستون، خونکار، پیشانی،
دیده و دیدار، نمه کین .

۴۵. توحفه فرۆش، خه مۆش، گوش، بیچیده، سه رخۆش .

۴۶. موشکین، قه فه س، په نجه ره، که شش، چه رخ،
ده ستره س، رۆح سه خت، سه گمه گه س، چاک، دادره س .

۲۶. بادی خوۆش مروور، په یک، هه واخواه، هه مده م،
گۆشه، ته نور، جه نووب، دهررون، ده وان، کۆی یار،
سه رزه مین، شاد، چه شم، فه وران، بلوور .

۲۷. شه هاب، چشمه سار، گهرم، سارا، موشکین،
کاکۆل، شام، بوخار، دانش، پرسش، فوتاده تن، پیر،
بهرگ و بار، عه له مدار .

۲۸. گونبه دی که یوان، سه بز و ساف، خانه قا، نازهنین،
له نده هوور، ده ست به ندیانه (ده ست به سته)، ناره وهن،
سه بزه درخت، سوور (شادی)، سه یل .

۲۹. باز، که نار، سیراب، نهرم، ده شت، غار، یار غار،
مار و موور، دهرد، سوژ، سه نگدل، شه وق .

۳۰. رهگ، شیریه ئه برۆ، جگر، نیشان، گهرده ن که چ،
ده سته نه زهر .

۳۱. به م و زیر، شیر و تیر .

۳۲. په پ، زه نبوور، بیگانه، رشته .

۳۳. په یکه ر، شیر، مه نزل، پیروژه، خاکسته ر، په شم،
په شم، سه رنگون، بیجاده، پالان، بورده بار، دامه ن سیا،
یه که تاز، دووباد، گورگی سه فه ر، مه یموون، خاکسته ر،
بی غوبار، ئاهووشکه م، مه یموون قه ده م .

۳۴. نه ومیدی، خورشید، ناهید، جام، جه مشیدی،
ده وران .

۳۵. هه یوولا، بوعلی سینا، حیکه م په روهری، دیده،
ده ریا، رهندان، به د و نیکی، دهررون، سه راویزه، دارا،
ئه سه که نده ر، دل رۆشنی، خامۆش .

۳۶. سابوون، که ف، چاپلووس، فورزه نده، بونیان،
سهرکه ش، کیسه روی، ته ختی ئابنووس، پووس،

۶۲. زهخم، غارهتگەر، سەر، سیمین بهدن، سهروقهده، نیگهه، تهزهرو، رهشک، بوتخانهیی چین، دندانگوهه، لهبشهکه، پهنجهبلوور، نازکبهدهن، مووکهمه، سیم-سرین، سیهه مار، ئازار، گهه، جهفا، خهدهنگ.

۶۳. سپاه، نه رگس، نیگهه، ساقسه مهه، بهنه فشه، سونبول، لاله کولا، گولزار، دهر و دهشت، بههشت، ئاهووسهف، ئاتهش بهکهف، تیزنگاه، تاوس، کهبک، بۆقله موون، شوعله، نهوپهسته، دهسته گیاه، ته نهایی، سه مهه، بهرگ، گونا، خه رامیده.

۶۴. په رچه، سه رچین، عه نه به، بهرگ، گولچین، نهوا، بی بهرگ، میهر، مههروویان، ستاره، خاک.

۶۵. جانسهختی، دوشمنی، خودبین، ئایین، بیم، گریه، مورغی چه مهه، فهردین.

۶۶. قه فسه، دیوار، بارگیر، سه رما، غه مگین.

۶۷. په نچه ره، مینا، باران، کاسه.

۶۸. چاک، دووکان، به نی ئاده م.

۶۹. جامی جه م، هه م ئاغۆش، بیزار، ده م، شکم.

۷۰. په پید، چه مه ن ئارا، چه مه ن پیرا، درهخت، بۆله ندبالا، تهخت ئارا، بی په ره، مورغ، شه ه، جه م، ئه سکه نده ر.

۷۱. نه سیم، بادی سه با، شه ناوهر.

۷۲. دهر د، سه رد، گهر م، شه ش دهر، نه رد، ته نه ا، دیدار.

۷۳. بینایی، پاک، مار، خار و خهس، گولزار، موو.

۷۴. تابش، خه م، دانه، سونبول، سه راپا.

۴۷. دانه، رهه، جارووب، باری غه م.

۴۸. باز، پایه، شاهانه، تاریکی، چوست، سست، بیش و که م، بی شکم، ده م نۆش، جیهان، دوم نیش، خۆشاههنگ، کۆسه، دامه ن ته پ، سه راب.

۴۹. داد، بیمار، روو، مه رگ، شیوه ن، ئومید.

۵۰. نۆش، ترش و شیرین، تاروما، غه مخوار.

۵۱. ناچار.

۵۲. شادمانی، خۆشه چین.

۵۳. گول و مول، ماه، گۆشه گیر، خه راب.

۵۴. ئاشووب، هیچ و پوچ، ئاغاز، گهر د، بلوور، جامی جه م، رومووز، دهر دی دل، رۆسته م ئاسا.

۵۵. میم، ئه لف، بیزاری، حه نایی، لهشکه ر، سه رکه ره، شکار.

۵۶. سفیده، په رچه م، مه زه.

۵۷. زهنگی، ته ن، نامه سییا.

۵۸. رووسی.

۵۹. جادوو، گۆشه واره، هارووت و مارووت، گۆلزاران، سه راسه ر، له باله ب، نه ی، مه ی، سوپه ند، په روانه، ئاه، هه مده م، پۆله نگ، باز، شاهین.

۶۰. سه رسه ر، هه مسه ر، بیچاره، مه ست، مووم، شانه، چه به ش زاده.

۶۱. بار، سه به بکار، نیگه هان، تیپ، سه رشار، عالی ده ماغ، هه مده م، ئه فگار، سه رو، گفنگۆ، ئاب.

۸۶. ئۇژدەر، زىر و زەبەر، يەكسەرە، دووسەرە، دوورەنگ، خامە .

۸۷. شەسەوار، دەر بەدەر، جىهان .

۸۸. ترس و لەرز، زەردى، ئاب و دانە، نازەنن، زەنجىر، ھەرزە .

۸۹. حلقە درگۆش، كەف، گونەھكار، بوزورگ، سولەيمان، ھودھود، مەيكەدە، توند، نىمگاہ .

۹۰. خورشيد، يەكتا، لالەكولاه، ياسەمەن، بەنەفشە، نەرگس، گۆلزار، سەمەن ساق، بنازم، دلەبەر، ھوشيار، نەوا، ئاھەنگ، وابەستە، پەيوەستە، شىر، دوچەندان، مەرگ، بلور، ھەم (غەم)، شادمانى .

۹۱. گەردش، سەفاگاہ، نەزەرگەھ، سۆز، شۆرش (جۆش و خروش)، مەر، ئاسودە .

۹۲. دانگ، نىگار، دلۆيىز .

۹۳. ريش، گونبەد .

۹۴. سوود، ئاب و تاب، پۆختەگى، پەي (تېپەركردن) .

۹۵. سەودا زەدە، خار، پەشم، گران بار، بىمەغز، سەبوكبار، دەستار، دىوانە، شەيدا، بىدارى، سەرخۆش، قەدەح نۆش، مەستانە، خامۆش، نەدپۆش .

۹۶. قىبلە، ھەزان، لەرزەن، تىفل، فەھىم، ھۆش، سوروشك، تىراز، گەرمابە، بوزان (كۆي بوز)، پەشمىنە، غەزەل، گەوھەر، پىردانە، چەلتووك .

۹۷. بووم ئاسا، وىران، عەشقبازانە، پەشيمان، مايە، مار، كەندوو، گەنج، كاشانە، كونج، تەن و جان، ئاسانى، باغ، مەردان، داغ، ھەراسان، سەراسەر،

۷۵. يەلدا، دەيجوور، ھەشى، رەمىدە، كەچكولاه، دىدەمەستان، بىكەس، كونج .

۷۶. گەردش، گەردوون، گرانبار، رەھزەن، رەھرەو، جەور .

۷۷. گەردەن، تەن، تەختەبەند، ھەمسەر، ھەمدەم، شاھىن، دىدەباز، مەست، ناز، خورداسال، دلنەواز، دل-فەرىب، نىگاہ، خودنومايى، بىرەنگ، رەنگزەرد، زەردوون، فەرمانبەر، لەب .

۷۸. پالان، بوردەبار، دامەن سىيا، يەككەتاز، گورگى سەفەر، مەيموون، بىغوبار .

۷۹. ئاھوو، خىرس، يار، عالەمگىر، تار و مار، ديوان، تەخت .

۸۰. ئاتەش، ئەشك، داغ، پەيام، پەيك، سەدپەنگ، شەپپورى، شاپوور، خەرابات، مەرگ، روخسار، نەونىھال، قەد، دلخواھ، دلدار، نارەوھن، گولنار، بارەوەر، گومگەشتە، پشت و كەمەر .

۸۱. عەبىر، كافوور و عەنبەر، مەرز و بۆم، پەلاس، دۆشەك، گورگىن .

۸۲. دەر و دەشت، كووچە، ئەفسەر، فەر، پەيەمبەر، پەيغامبەر، سايە، فىردەوس، خودايى، شەھپەر، ئەتلەس .

۸۳. گوفتار، روخسار، شەھد، بەندەپەرور، بەندە، كەشمەكەش، دلەبەر، شەھەنشاھى .

۸۴. شەبان، بەدئەختەر، شۆر .

۸۵. روزەرد، تەنگ، بەردە، خاكى، فۇغان، جۆش و خۆروش، سەمەندەر .

۱۰۴. سہرمایہ .
۱۰۵. مینا، شوخ، گیسوو، کولاه، ٺٺلہس، رنگ، تہلار، کاکول .
۱۰۶. جاہ .
۱۰۷. پوسٺ، مورغ، چللہگوزین، بازارپی، ٺٺبار، بیگاری .
۱۰۸. پیشہ، خوینخواری، گونہکار، زار، خونچہکہ، میان، زہدہ، پیری (جن) .
۱۰۹. ہرزہگو، گرانی، حنائی .
۱۱۰. نیشہکہر، سرکہفروش، مانہند، خیرہدمہند، خانہقا، گہند، جگہرگوش، دہرہدہر، خوداوند، شہکہرخہند، زہر، بیمانہند، خورسہند .
۱۱۱. ژولیدہ، سہرگردان، خہزینہ، نہقشہبہند، دیدہرہنگین، نہوا، بہند، خہوفناک، کوشتہ، ناب، سوبحدہم
۱۱۲. رہوش، گہوہرہمہنیش، گہبر .
۱۱۳. موہرہگوشا، رہنگنوما .
۱۱۴. توند، نہوا، سیمین، سفتی، درز .
۱۱۵. ہرجہستہ، سہریش، قہدہم رہنچہ، لہرزش، گہرمپہو .
۱۱۶. مہستانہ، بابزہن .
۱۱۷. گولٺامیز، شہکہریبیز، گرد (دایرہ)، گول و مول، زہر، عہنقا، گہدا، عوقدہگوشا .
۱۱۸. رہندی، بیٺموبالات، تاوس، خاکستہر، قومری .

- لہبالہب، ٺوشتر، جانباز، مہستانہ، زہنگ، کہیوان، ٺوچ، کہہکشان .
۹۸. سارہبان، سہراب، نیل، دیجلہ، جہیوون، عوومان، پایان، ریگی رہوان، نہعش، کہشندہ، کوشندہ، کہمہند، تہناب، گہردوونی گہردان، بوریان، موغہیلان، سماق، مہگہسدار .
۹۹. خار، چہمہنزار، گولوستان، سہروستان، خہسہک-زار، بوستان، دلٺشین، نمہکپاش، سونبول، تاتا، شوتوریان، خیابان، سیلسلہ، بہند، جونبوش، لوخت، فانوس، مورغان .
- یہزدان، جہزبہ، دہریان، پہناہ، ٺیوان، خویش و بیگانہ .
۱۰۰. کوورہ، خوسر، خوسرہو، بولہند، قوریان (بہ واتای جیٺنی قوریان)، نومیان، شہرمی، پہنہان، شہب، پہردہ، بیداری، فہرمان، یہکتا، یہکدانہ، تابان، رہخش، رہخشان، پہیک، دہوران، سوخہندان، سیاہ، دہرماندہ، تہن، ٺوفتادہ .
۱۰۱. کوہ، لاشہ، چہمبہر، ٺاسوودہ، سہودا، بہرجہستہ .
۱۰۲. سیاسہنگ، زہنگی (رہش)، بہیان .
۱۰۳. غہمدیدہ، نہزہرگا، مہردوم، ناز، شکہن، یاسہمہن، مہی، جام، جوشش، زہری مار، چین بہ چین، مہہ، گہرد و باد، غوبار، بادام، زوودجہنگ، رٺزگار، بہزم، مہزار، فوغان، نالہ، غونچہ، نیشکہر، نیش، نہسیم، رہگ، شمشاد، رشتہ، جہوہر، پرتہوبہخش، نہو (تازہ)، غہوغا، تہرپدہست، پیش خزمہت، سوود، دووتا، شیفتہ .

۱۳۱. شاداب، سه بزی (چیمه ن)، سه رو، سه مه ن، یاسه مه ن، له گهن .

۱۳۲. شوتور، پیله ته ن، ته ن په روهر، خه شین پۆش، ئارایش، که فه ن، مورد ه .

۱۳۳. نموونه، ئه ژده ر، ئاده می خوار، شکه نچ، مه رگ، ماته م، مایه، چه رخ، باد، کوپه، گه دا، رو شن، به سته (به سراو)، بازار، گول ئه ندام، مه ه، په رچه م، بی- په رده، دل جۆ، جۆبار، دیده جۆ، گول چیه ره، به رابه ر، هۆردوو، توفان، بوریان، ده رمان، سه یل، دل ئارام، پاک ی، به ها، دل و جان، تازی، یه کباره، دووباره .

۱۳۴. نازهنین، په یاپه ی .

۱۳۵. نیمروخ، روخ (چه ره)، فونجان .

ناوی ئامیژ و په رده کانی مۆسیقا و بورج و ئه ستیره کان

چه بار ئه میا

بورج و ئه ستیره کان

میهر، قه مهر، شه مس، زوهره، خورشید، سوها، په روین، به درولعولو، فه له کول ئه تله س، مه ه، سوره بییا، خۆر، شه هابی نوور، هیلال، که یوان، سه به سه یاره، ناهید، میحاق، ماه، سو هیل، که یوان، شو هب، جه دی، سه ور .

۱۱۹. روو دبار، تازی، ده ستیار، سه ره سه ر، ئه شکبار، نهیره نگ، به یان .

۱۲۰. نه زه رپاز، کینه، ته نها، بینایی، دل به سته، ماچ، ده ره ه م .

۱۲۱. زه خم، دووتا، یاد، توند و نه رم، گه لووگیر، تیخ، مه یخانه، یه کپه نگ، کو ده ک، به سته زوبان، نه وه هار، هه زار .

۱۲۲. گول شه ن، ره وشه ن، باغه بان .

۱۲۳. ئاته شی، شادابه، سه بزی (چیمه ن)، نه سته ره ن، سه یز، سه مه ن، یاسه مه ن، له نگه ر، له گهن، شوتور، پیله ته ن، خه شین (خه شن، زیر)، نازکه به ده ن، خه شین- پۆش، ئارایش، مورد ه .

۱۲۴. نموونه، ئاده می خوار، مه رگ، به سته، شو ست و شو، گول چیه ره، به رابه ر، هۆردوو، بوریان، دل ئارام، پاک ی، به ها، دل و جان، گله، تازی، یه کباره، دووباره .

۱۲۵. رهنه، بی موبالات، مات، مه ست، ره نگی ن، خاکسته ر، قومی ر .

۱۲۶. روو دبار، تازی، ده ستیار، غار، سه ره سه ر، نهیره نگ .

۱۲۷. زه مین، زین، هیندوو، به یان، راز .

۱۲۸. ره نگی نه، کینه، موژده، ته نها، بینایی، پار، ده ره ه م، بو س و که نار .

۱۲۹. زه خم، دووتا، یاد، توند و نه رم، یه کپه نگ، ره وان، کو ده ک، مه ردووم، نه وه هار، مه رجان .

۱۳۰. گول شه ن، ره وشه ن، باغه بان .

که فرمیسکین گهرمێن ئیلا ئاوی سهردێهی

ئهو شیعراڤه ی کرانه ته گۆرانی یان به شیوه ی مه قام و تراون

تووره ج خه سه ره وی

*چاوه که ت ئاگر له سینه ی عاشقی مسکین ده کا

*ئه ی تازه جه وان پیرم و ئوفتاده و که وتووم

*نه مردم من ئه گهر ئه م جاره بی تو

*ئه و سیلسیله وا میشکی خه تا نیوی براوه

*زولفت به قه دندا که په ریشان و به لاره

*سه رمایه بی سه ودا که ده لێن زولفی دووتایه

*با ره فیقانم بکه ن شینم که وه ختی زارییه

ئامیر و په رده کانی موسیقا

نه ی، موسیقار، شه پیوور، راست، سه با، موخالیف،
حیجاز، ئه و ج، دوور، ده ف، غنیا، نه وا، حه زین.

باسی نیشتمان و نیشتمانپه روه ی

هیمن ره حمانی

قوربانی توژی ریگه تم ئه ی بادی خو ش مروور

ئه ی په یکی شاره زا به هه موو شاری شاره زوور

دل سیاسه نگ نه بی مایلی خاکی وه ته نه

خالی له علی حه به شه، ساکینی بوردی یه مه نه

ده روونی لیداریل شاره زووری وه به ردیهی

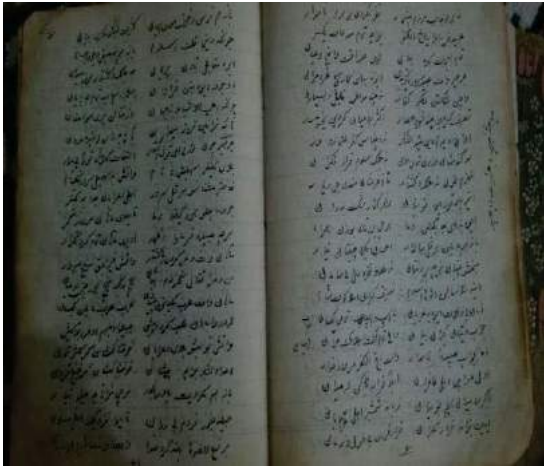
سه رچاوه:

نالی، مه لاخلدی ئه حمده ی شاهه بیسی مکایه لی. دیوانی نالی. سنه: بلاکوردنه وه ی کوردستان، ١٣٩٢.

لیکۆلینه وه

لاپه په کانی به شی یه که م و دووه م پیکه وه جیاوازیان ههیه، له به شی یه که مدا لاپه په کانی رووتتره و له به اوردکردنی له گه ل به شی دووه مدا له وه ئه چئ نویتتر بیت. ئه م دوو به شه ههردووکی به ده زوو پیکه وه دووردراون و له دووتویی رووبه رگیکی چه رمیندان.

زمانی شیعره که گۆرانییه که ئه مه بووه ته خالی بهرچاوی ئه م کتیبه و زۆر سه رهنج راکیشه. به وتهی هه ندئ له مامۆستایان، رهنگه ئه م زمانه سه رده میک له م ناوچه یه دا زال بویت و به ره به ره له ناو چوبیت و هر به م هۆیه وه خه لکی له گه لیدا ئاشنا بوونه؛ یان رهنگه ئه م زمانه، زمانی شیعر و ئه دهب بووه و ئه وانهی که شیعیان هۆنیوه ته وه زۆتر له گه لی ئاشنا بوونه و توانیویانه پئی قسه بکه ن. به پئی چه ن پرسیاریک که کردوو مه له سه رده می رابردوودا له م ناوچه یه به هۆی ئه وه ی که خه لکیکی ئایینی و سه ر به ته رقیقه تی نه قشبه ندیی بوونه، له گه ل شیخه کانی هه وراماندا زۆر هاتو چۆیان بووه و جاروبار که شیخه کانی هه ورامان ده هاتن بۆ ئه م ناوچه یه نزیکه ی یه ک مانگ یان زیاتر ده مانه وه و ئاخاوتنیان له گه لیان به هه ورامی بووه. له رابردوودا شیعره کانی مامۆستا مه وله وی کورد له حوجره کان ده خویندراوه، به لام چۆنکوو شیوه ی ئاخاوتنی ئه م ناوچه یه زاراوه ی ئه رده لانی بووه، ئالۆگۆپی تیدا کراوه و بریک له وشه کان گۆردراوه؛ به لام ئه مانه هه مووی بۆچونیکی نه سه لمیندراوه و له م باره وه به لگه یکی برپا پیکراو نییه تا به پئی ئه وه بریاری کۆتایی به دین. رینووسی شیعره که عه ره بی- فارسییه، ئه گه رچی زمانی شیعره که کوردییه به لام رینووسه که ی فارسییه و ده قی کتیبه که به خه تیکی جوان و روون نووسراوه و دیره کان به دوا یه کدا به

ئه من توانیم سن ده سنووس له م ناوچه یا بدۆزمه وه که خاوه ن پيشينه یه کی کۆنن. یه کئ له وانه زیاتر له ۱۵۰ سال ته مه نیه تی که به دهستی گه وره پیاویک به ناوی ئه بولمه مه د محه مه دی که زۆر شاره زا بووه، نووسراوه. ئه بولمه مه د محه مه دی له شاری بولۆن ئاوا سه ر به ناوچه ی له یلاخ له سالی ۱۲۵۶ ی هه تاوی له دایک بووه و له سالی ۱۳۱۰ له ته مه نی ۵۴ سالیدا کۆچی دوا یی کردوو و هر له م شاره دا نیژراوه. دوو کتیبی دیکه به دهستی کورپی ئه بولمه مه د به ناوی ئه حمه دی محه مه دی نووسراوه که له سالی ۱۳۰۶ له دایک بووه و له سالی ۱۳۸۱ به داخه وه به هۆی کاره ساتی هاتو چوو وه کۆچی دوا یی کردو و هر له شاری بولۆن ئاوا نیژراوه. ئه م دوو گه وره پیاوه له زانستدا زۆر زیره ک و به تایبهت له زمانی عه ره بیدا زۆر شاره زا بوونه و زه وقی شیعروتنیان بووه و له کاتی خۆیاندا به ناوی میرزا ناویان لی براوه و بوونه به میرزای ئاوا یی. کتیبی یه که م که کۆنتره و به دهستی میرزا ئه بولمه مه د نووسراوه، هه لگری دوو به شه؛ به شی یه که م، سه به رته به ژیا نی پیغه مبه ر (دخ) و مه لوودنامه یه و به شی دووه م، چیرۆکی یوسف و زوله یخابه که له عه ره بییه وه به کوردی وه ریگێراوه ته وه.

ئامازه به خاله کان دهکات و زور جوان مه بهستی خوئی
 روون دهکاته وه؛ وه کوو ئه و سه فه نامه یه ی کاتئی چوه
 بو حج نووسیوو یه تی و خاله ورده کانی زور جوان شی
 کردوته وه. یه کئی له کتیبه کانی مه ولود نامه یه و ئه ویش
 به زمانی گورانی نووسراوه، له بهینی دهقه
 کوردییه کاندایه شیکی به عه ره بی نووسراوه. ئه م کتیبه
 رووبه رگیکی چه رمینی هه یه و لاپه ره کانی به ده زوو
 پیکه وه دووردراون. حاجی میرزا ئه حمده، ناوی خوئی له
 ئاخری شیعه ره که دا هیناوه:

یاره ب حاجت... رسول الصمد به بخشی گناهی کاتب احمد

هه روه ها روژی ته واوبوئی کتیبه که شی نووسیوه:

((تمت فی مورخه ۳۵/۷/۲۶ مطابق ۲۳ شهریور سال ۱۳۶۶ قمری.))

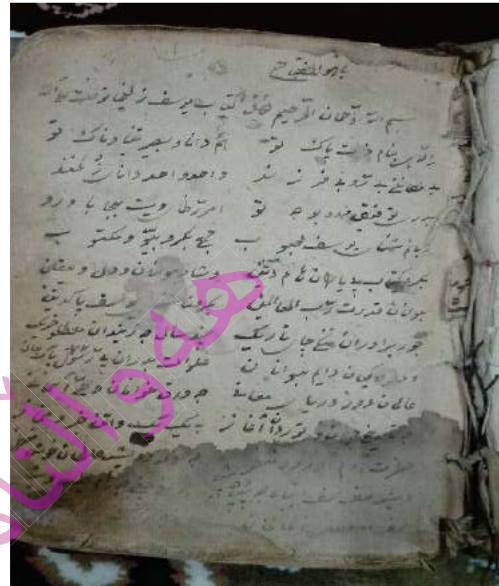
کتیبه که ۶۸ لاپه ره یه؛ به شی مه ولود نامه که ۵۲
 لاپه ره یه و ۱۰ لاپه ره ی ئاخره که شی مه دحییات و دوعایه
 و دوو لاپه ره شی هچی له سه ر نه نووسراوه. کتیبی
 سیه م سه یاره ت به فتوحاتی شامه که ۴۵۷ لاپه ره یه و
 هه مووی به شیعر و به زمانی گورانی نووسراوه که
 ده سیپکی نووسینه که ی، یه که می ره جه ب به رامبه ر
 له گه ل ۱۳۳۳/۱۲/۵ نووسراوه و ئه مه ی له گوشه ی
 راستی کتیبه که دا نووسیوه. له پیشه کی کتیبه که ئه م
 دهقه نووسراوه:

نام کتاب

تحفت الجلال جلد B م از فتوحات شام مصنف مرحوم ملا
 محمد صادق رحمت الله علیه از روی نسخه ایشان، حقیر این
 کتاب نوشته ام.

به م دهقه وه ته واو بووه:

ریکوپیکی ریژ کراوه و بووه به هوی جوانترکردنی
 کتیبه که. خالی دیکه ئه مه یه که دهقه کان به جه وه ره ی
 ره ش نووسراون. له به شی یوسف و زوله یخادا به م
 جو ره ده ست پیده کات:

یا هو الفتحاح

بسم الله الرحمن الرحيم هذا كتاب يوسف و زوليا
 توكلت على الله

الاهی به نام ذات پاک تو هم داناو بصیر بینا و تاک تو

بی مکانی بی رو بی فرزند واحد و احد دانا ی زلمند

ئه م کتیبه به داخه وه به هوی نه پاراستنی، ئاو
 لاپه ره کانی تیک داوه و بپیک خه ساری دیوه، که
 به شیکی له دهقه کانی به سه ختی ده خویندریته وه و
 به شیکی شی ناخویندریته وه. کتیبه کانی حاجی میرزا
 ئه حمده ی محمه دی که له به ردستدایه، به خه تیکی
 جوان و روون نووسیوو یه تی. ئه م گه وره پیاوه له زمانی
 عه ره بیدا زور شاره زا بووه و له ناوه پوکی کتیبه کانی دا
 دیاره دهقی عه ره بی زور خویندوو ته وه و به وردی

هه‌روا که هه‌مووتان ده‌زانن کاتیک ده‌ستنوسیکمان له به‌رده‌ستدایه، زانیاریمان سه‌باره‌ت به‌ میژوو زۆرت‌ره و ئاگادارمان ده‌کاته‌وه که له رابردوودا خه‌لکی به‌ خۆیه‌وه سه‌رقاڵ کردووه و ده‌زانین دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستنوس ئه‌رکی سه‌ر شانی هه‌موومانه و باشت‌ر وایه بۆ دۆزینه‌وه‌ی هه‌ول بده‌ین به‌ لکوو بتوانین بۆ به‌ره‌کانی داها‌توو بیانپاریزین تا ئه‌م گه‌نجینه له ناو نه‌چیت؛ هه‌رچهن به‌ خۆشحالییه‌وه ئیستا که‌سانیک ئاگادار هه‌ولیان داوه ئه‌م ده‌سنوسانه کۆ که‌نه‌وه و زۆر که‌سیشان ئاگادار کردووه‌ته‌وه تا یارمه‌تیان بده‌ن بۆ باشت‌ر پاراستنی ئه‌م به‌لگانه. زۆر باشه که ئیله‌می خوینده‌وار به‌ هۆی ئه‌م زانیاریانه‌وه که ده‌ستمان که‌وتوو هه‌ول بده‌ین بۆ پاراستنی ده‌ستنوسه‌کان.

سه‌رچاوه‌کان:

- 1 چه‌مه‌ن‌نارا، بیته‌رووز. شانامه‌ی کوردی رووسه‌م و زووراو. بانه: بلاوکه‌رده‌ی مانگ، ۱۳۹۵.
- 2 جهانبخش، جویا. تاملات نظری کارامد در تصحیح متون ادبی. مجله‌ی آیینیه‌ی میراث، شماره‌ی سوم، ۱۳۸۷.
- 3 روضاتیان، سیده‌ مریم و دکتر سید علی اصغر میر باقری فرد. فصل-نامه‌ی علمی پژوهشی کاوش‌نامه. شماره‌ی ۲۳. خوانش بینامتنی، دریافت به‌تر از متون عرفانی، ۱۳۹۰.

((تمت شد کتاب جلد دوم از فتوحات شام بدست فقیر احمد محمدی ولد مرحوم ابولمحمد دوشنبه شانزده شهر رمضان المبارک ۱۳۷۴ قمری مطابق ۱۸ اردیبهشت ۱۳۳۴ شمسی وصل الله و علی خیرالخلق محمد و اله.))

ئه‌مه‌ش باسی ئه‌م سه‌ کتیبه به‌ نرخه بوو که به ده‌ستی ئه‌م دوو گه‌وره پیاوه نووسراوه.

ده‌سنوسه‌کان به هۆی ئه‌وه‌ی که کۆن، زوو خه‌سار ده‌بینن و ده‌بئ بۆ پاراستنی زۆر هه‌ول بدریت. چهن هۆکاری له ناو چۆنی ده‌ستنوس بریتین له:

1 په‌ره‌دانه‌وه‌ی زۆری کتیبه‌که و زۆر جیگوپکی پئ-کردنیان ده‌بیته هۆی پرتووکاوی لاپه‌ره‌کانیان یان دراندن و ونبوونیان.

2 ئاو یان هه‌ر شتیکی دیکه وا ده‌قه نووسراوه‌کان پاک ده‌کاته‌وه و خه‌ساری پئ ده‌گه‌ینئ، باشت‌ر وایه له نزیکی ده‌ستنوسدا نه‌بیته.

3 نووسین به‌ خودکار له رۆی لاپه‌ره‌کاندا ئه‌بیته هۆی ناشیرینی کتیب و دراندنیان.

4 به هۆی نه‌پاراستن له‌و شوینانه‌ی که میرووله و ورده گیانله‌به‌ره‌کانی دیکه‌ی لێیه له ناو ده‌چن.

پانتایی وشه له دیوانی مهولهویدا و رۆلی له گهشهپیدانی شیعری کوردیدا

ئهم وتاره له رێکهوتی ١٧ی رهشه‌مه‌ی ١٣٩٥ی
هه‌تاوی، له کۆلیجی ئه‌ده‌بیات و زمانه
بیانییه‌کانی زانستگای کوردستاندا پیشکەش
کراوه و له لایه‌ن ئاوژینه‌وه ئاماده کراوه.

کولسووم عوسمانپور

که‌لام، فه‌لسه‌فه... کار و پیشه‌ی خه‌لک وه‌کوو
ئاسنگه‌ری، جۆلایی، خه‌یاتی و... بۆ وێنه له
به‌ستینی جۆغرافیا، ته‌نیا بۆ وشه‌ی با یازده وشه‌ی
جۆراوجۆری هه‌یناوه وه‌کوو: سه‌بوون، وه‌یشوومه،
ره‌شه‌با و... که ئه‌مانه هه‌مووی بوونه‌ته هۆی جوانی
و ده‌وله‌مهن‌دی دیوانه هه‌ورامیه‌که‌ی مه‌وله‌وی و
کاره‌گه‌ری دان‌اوه له‌سه‌ر شاعیرانی دیکه. هه‌روه‌ها
خۆشه‌ویستی شیعری مه‌وله‌ویی له لایه‌ن عام و
خاسه‌وه زۆرتر کردووه.

وشه کللییه‌کان: شاعر، مه‌وله‌وی، وشه.

پیشه‌کی

ره‌خنه‌گران و شاعرانسان له هه‌ر
ده‌وره‌یه‌کدا شاعران داوه‌ته به‌ر سه‌رنجی
هه‌له‌سه‌نگاندن و لێکۆلینه‌وه. ئه‌گه‌ر شاعر به‌ خالی
هاوبه‌شی سۆز و خه‌یال بزانی که به‌ زمانیکی
مووسیقیای سه‌ری هه‌له‌داوه (شفیعی کدکنی، ١٣٨٠
: ٨٦) ئه‌وا سێ گۆشه‌ی سه‌ره‌کی شاعر ده‌بیته

کورت‌ه:

مه‌عدوومی، شاعیری بلیمه‌تی کورد، به هۆی ژبانی
فه‌قیه‌تی و شاره‌زایی به سه‌ر زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و
فارسی و کوردیدا و هه‌روه‌ها دانانی به‌ره‌مه‌ به‌م
سێ زمانه، زۆرتر له شاعیرانی دیکه‌ی کورد
ناوبانگی ده‌رکردووه، به‌لام ئهم وتاره به
توێژینه‌وه‌یه‌کی سیستماتیک ده‌یه‌وی ئهم راستیه
به‌سه‌لمینێ که ده‌سه‌لاتی شیعری مه‌عدوومی له‌م
بوارانه‌دا به ئاشکرای خۆی نیشان داوه؛ شاره‌زایی
له‌سه‌ر وشه، وه‌کوو به کاره‌ینانی مانای جۆراوجۆر،
داتاشینی وشه‌ی تازه، شیعری و شیعراوی کردنی
ئهو وشانه که هه‌رگیز له بازنه‌ی شاعردا نه‌بوونه،
تیک ئالانی وشه‌ی سۆرانی و هه‌ورامی بۆ
دروست‌کردنی وشه‌ی نوێ وه‌کوو کیاستینین و
ئاستینین، داهینانی وێنه‌ی تازه‌ی بێ‌وێنه چ له
شیعری کوردی و چ له فارسیدا، به کاره‌ینانی
به‌رفراوانی وشه‌ی ره‌نگامه له بواره جۆراوجۆره‌کاندا
وه‌کوو دین، عیرقان، سروشت، هه‌ست و عاتیفه و
مووسیکا، له بواری زانستدا وه‌کوو ئه‌ستیره‌ناسی،

(شفیعی کدکنی، ۱۳۸۰: ۹۲). شاعیرانی گه‌وره هه‌ندی جار خودی واژه‌کانی زمان بۆ به‌یان کردنی عاتیفه‌ی ئینسانی به‌که‌موکورت ده‌زانن. به‌ده‌سه‌لاتیان له‌زماندا وشه‌ی تازه‌دروست ده‌که‌ن و به‌سۆزی ناسکی شاعیرانه به‌پیی بابه‌ت و ناوه‌رۆکی شاعر به‌کاربان ده‌به‌ن. ئەم ده‌سه‌لاته‌ زمانیه، ئەبه‌دییه‌ت و هه‌رمان ده‌به‌خشیه‌ت شاعیران.

ئەم وتاره، لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ له‌ سه‌ر به‌ستین و پانتایی وشه‌ و ده‌سه‌لاتی هونه‌ری شاعیر له‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌کانه. مه‌وله‌وی له‌ رۆژگارێکی په‌ریش و له‌ ژیان و رووداوی پر له‌ ئیشی خۆی، به‌ جوانی زانسته‌ قورئانی و ئیسلامیه‌کان فیر بوو. به‌ خویندنه‌وه‌ی به‌ربلاوی شاعر و ئەده‌بی عه‌ره‌بی و فارسی و وه‌رگرتنی ته‌جروبه‌ی شاعیرانی پیش خۆی به‌ زمانی شاعر و ئەده‌ب راهات و گه‌لی به‌ره‌می به‌ نرخ‌ی به‌ هه‌ر سی زمانی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی نووسی. مه‌وله‌وی که‌ زمانی سه‌ره‌کی خۆی کوردی سۆرانییه، زمانی کوردی هه‌ورامی وه‌ک زمانی عه‌شق و عاتفه‌ی ده‌روونی به‌ کار هینا و گه‌وره‌ترین و نه‌مرترین به‌ره‌می وه‌ک دیوانی شاعیره‌کانی لیکه‌وته‌وه. ده‌سه‌لات و ته‌جروبه‌ی له‌سه‌ر زمانی فارسی و عه‌ره‌بی توانی دنیا‌یه‌ک جوانی و هونه‌ری شاعیرانه‌ی بی- وینه له‌ شاعیردا بخولقینی. له‌ ده‌وله‌مه‌ندی هونه‌ری و به‌ربلاوی وشه‌ له‌ دیوانی مه‌وله‌ویدا، لیره‌دا ته‌نیا سه‌رنجیک و تیرامانیکم هه‌یه بۆ زانایی و توانایی شاعیرانه‌ی مه‌وله‌وی.

خه‌یال و سۆز و زمان. شیوه‌کانی وینه‌سازی له‌ شاعیردا که‌ به‌ چواندن، خوازه (استعاره)، کنایه و مه‌جاز ده‌ناسرین؛ به‌پیی هیزی خه‌یال ساز ده‌بن. زمان کارترین خزمه‌تکاری خه‌یاله؛ چونکه‌ خه‌یال و خولیا به‌ پنی پنداویسته‌کان دروستی ده‌که‌ن (دیجز، ۱۳۶۶: ۱۸۹). که‌رسته‌ی هونه‌ری شاعیر وشه‌یه؛ چونکه‌ له‌ جیهانی ئافراندا سه‌روکاری شاعیر له‌ گه‌ل وشه‌یه؛ وشه‌گه‌لی هه‌ر زمانیک جیگه‌ و پیناسه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. هه‌ندی جار به‌ ته‌نیایی مۆسیقا و واتای تایبه‌تیان تیدا‌یه و هه‌ندی جاریش له‌ پال وشه‌ی تردا پیگه‌ی تازه‌وه‌خۆ ده‌گرن. ریزبه‌ندی و دارشتنی وشه‌ له‌ په‌یامی شاعیردا پیگه‌ و شیوازی شاعیر دیاری ده‌که‌ن.

نیزامی عه‌رووزی سه‌مه‌رقه‌ندی ده‌لی: شاعیر ده‌بی بیست هه‌زار به‌یت له‌ شاعیری پیشینان فیر بی و ده‌هه‌زار وشه‌ی به‌ره‌می رابردوو هه‌لگری و به‌رده‌وامیش دیوانی شاعیران بخوینتته‌وه و فیران بی (معین‌الدینی، ۱۳۷۴: ۷۴). وشه‌ و به‌کاره‌ینانی وشه‌گه‌ل و دروست‌کردنی پیوه‌ندی عاتقی به‌ینی واژه‌کان، کاری هه‌مان کارگه‌ی نادیا‌ری خه‌یاله. به‌ به‌کاره‌ینانی زمانی وینه، مۆسیقا، ره‌نگ و ده‌ور هه‌م ده‌روونی خۆی هینم ده‌کاته‌وه هه‌م دیترا‌نیش. دیاری‌کردنی ئەوه‌ی که‌ هه‌ر شاعیری‌ک به‌ستینی کارکردنی وشه‌ی چه‌ند به‌رینه، یا چه‌ند که‌م و کورته، ده‌بیته‌یه‌کیک له‌ ته‌وه‌ره‌کانی لاوازی و به‌هیزی هه‌ر شاعیری‌ک.

بیشک شاعیری‌کی به‌توانا به‌ پنی ئەو پنداویسته‌یانه‌ی که‌ له‌ ریگه‌ی سۆز و خه‌پاله‌وه، ده‌ری ده‌پری، هه‌روه‌ها به‌ هه‌بوونی سامانی فراوانی فه‌ره‌نگی، وشه‌گه‌لی فراوان و به‌رینی له‌ به‌رده‌ستدایه؛ که‌چی شاعیری‌کی لاواز جه‌غزی (دایره) وشه‌کانی به‌رتسه‌ک و بچووکه

سروشیت بێت. وێنه سروشتیهکان، دلرپینی و میهره بانێ و سۆرداری شیعرهکانی زۆرتر کردووه.

۲-۱-۱. گیانله بهر

ناوی ۲۹ گیانله بهر له م دیوانه دا هاتووه؛ له شیره وه بگره هه تا شه ماله ی نوور (گول ئه ستیره) و می ش و بالنده کان. له م ۲۹ گیانله بهر، پانزه پان بالنده ن. ئه لپی شاعیر، روانینیکی تایبه تی بۆ روانین بۆ ئاسمان و هه لفرین و بالنده هه یه و سه ره نجیکی تایبه تی بۆ ئه مانه بووه. به لام ناوی مار زۆرتر له هه موو گیانله بهر ان دووپات بووه ته وه؛ مه رگی به کێ له دۆستانی به هۆی گه ستنی مار و ههروه ها شو به اندنی دونیا و هه موو ره نجه کانی به ماروه، به کێ له و خالانه یه که زۆرتر سه رنجی شاعری بۆ وشه ی مار را کیشه وه. ناوی ئه و گیانله بهر انه بریتین له: مار، سه گ، وه ره (به رخ)، که ل، کومه یه ت (اسب)، ماسا و، غه زالان، سه مه ندهر، ئاهوو، نه چیر، شیر، په روانه، مه گس، جه یران، کۆتر، شاباز، بایه قوش، که بک، بولبول، قومری، تووتی، شاهین، ته زهرو، تاووس، ژه ره ژ، هه لۆ، کرم شه بتاب و ههروه ها بالنده ئه فسانه ییه کان وه کوو: قه قنه س و هوما.

۲-۱-۲. گژ و گیا

مهولهوی له هه موو شیعره کانی دا ره گه زی سرووشتی بۆ دروستکردنی وێنه شیعریه کان به کار هیناوه؛ ناوی سهوزه و گول و ئه نوعی دره خته کان.

وه کوو: شمشاد، بادام، عه رعه ر، سه رو، نه مام، سه نه بهر، به لام له وێنه دروستکردندا (نه مام) ی زۆرتر به کاره یناوه، شاعیر له و ناوه ته قلیدیانه ی دیوانی شاعیرانی دیکه پارێزی کردووه؛ ناوی چه ن گولیشی هیناوه: نه رگس، گولاله، وه نه وشه، گول،

دهقی سه ره کی

دیوانی مهولهوی کورد پره له وینه ی جوان و واتای پر مه غز. گولستانیکه که هه ر گۆشه یه کی به شیوازیکی تازه و ره نگا وره نگ و بۆن خو ش، رازا وه ته وه. مۆسیقای خه م لاوینی شیعر، چیژی دیتن و بیستنی تیکه ل کردووه. بۆ ده رک و تیکه یشتنی با شتر، وشه کان له چوار به ستینی جیا جیا دابه ش کرا ون.

۱. به ستینی سروشت ۲. به ستینی زانست

۳. فه ره نگی گشتی ۴. وشه سازی

۲-۱. به ستینی سروشت (گیانله بهر، گژ و گیا، ئاگر، ئاو، با، ئه ندامه کانی له شی مرو ف، ده نگه نا وه کان، خوا رده مه نییه کان)

مهولهوی شه یدای سروشته و وشه یه کی زۆر له دیوانه که یدا هی ئه م به شه یه. شاعیر به ماکه کانی سروشت و به به کاره ینانیا ن به شیوه یه کی جوان، تایبه تمه ندییه کی جیاوازی به شیعره کانی به خشیوه. ژیا ن له سروشتی نابی کوردستان بووه ته هۆی ئه وه که ئه زموونی راسته وخۆی له

ئەو شېئىرىيەت كە بۇ سووتانى كىتەپخانەكەي وتوۋە (دىۋان، ل ۱۹۲)، پېرە لە وېنەي سووتان و رەنگى رەش و وشەي بەستىنى ئاگر كە رەنج و ئازار و ناموردى وە بىر دەخاتەۋە، وېنەي سووتان لە دىۋانى مەولەۋىدا زۇررە.

۴-۱-۲. ئاۋ

ئاۋ، كاراتىن رەگەزى سروشتە كە لە روانگەي دىتن و بېستىنەۋە، جەموجوول دەخاتە گىيانى بەردەنگەۋە. ئەو وشانە كە وېنەي ئاۋ، لە زەينى خويىنەردا دىننىتە بەرچاۋ ئەمانەن: ئاۋ، شەتاۋ، سەركاۋ، سەراۋ، شەتاۋ، وەرۋاۋ، وەفراۋ، لافاۋ، سەيلاۋ، گىجاۋ، دەريا، دەرياچە، چەم، قەلۋەز، تاف، تافگە، چەشمە، عەين، جۆ، مەۋج، بەحر، پلوسك، پىرژە، شەونم، وەرۋ، زىربار، سىروان، دەجلە، تانجەرۆ، عەمان، ھەرەس و كلىلە. لە سەردەمى ژيانى مەولەۋىدا سى ئاش، لە چەمى (زەلمدا) كاريان كىردوۋە. ئەمە بەلگەيەكە بۇ ئەۋەي كە ئاۋ، بە فراۋانى لەبەر چاۋى شاعىردا بوۋە؛ ئەۋىش وېنەيەكى راستەقىنەي لە سروشتى جوغرافىيەي خۇي كىشاۋە.

۵-۱-۲. با

با، لە ژيان و گوزەرانى مرۇقى كوردى شاخ- نشىندا ھوكارىكى گىرنگ بوۋە؛ بۇيە چەندىن ناۋى جىاجىيەي ھەيە (قادر محەمەد، ۲۰۰۷: ۱۳۶) و مەولەۋى بە سەلىقەي شاعىرانەي خۇي دوانزە ناۋى جۇراۋجۇرى بۇ با ھىناۋە؛ ئەم كارە ھەمەرەنگىيەكى جوانى بەخشيۋە بە شىئەرەكانى. با، سەبوون، وەيشوۋمە، رەشەبا، شىنۆ، نەسىم، سەمووم، گەردەلوول، گىجەلوول، باد سوبىج، باد خزان (ھەمان، ۲۰۰۷: ۱۳۶)

سووسەن، چىنور، وەرەكەمەر، نەۋرۇزگول، غونچە، لالە، وەرزاخان، ۋەلگ، سەۋزە، بەرەزا و شەمامە لە دىاردەكانى دىكەي سروشتە كە لەم بازىنەدا جى ئەبىتەۋە، بەلام ناۋى گول-ى زۇرتىر ھىناۋە و ۸۱ جار دوۋپاتى كىردوۋەتەۋە. (قادر محەمەد، ۲۰۰۷: ۱۳۸) وەرزاخان، چىنور، بەرەزا و وەرەكەمەر، رەنگ و بۇي كوردستان و بە تايىبەت ھەورامانمان وە بىر دەخاتەۋە. بۇ ھەلبۇزاردىنى وشەيەك، زۇر شتى دىكە لەبەر چاۋ دەگرىت؛ بۇ وېنە لە تەۋاۋى دىۋانى مەولەۋىدا تەنيا يەك جارىش وشەي دېر ك (دېرەي) بە كار نەچوۋە، بۇ ئەم رەگەزە ناۋى (خارى) ھانىۋە كە فارسىيە، رەنگە مەبەستى ئەۋە بوۋىي كە لە بارى مووسىقاۋە، خار لەگەل خاتىر و خەم رىك بخت؛ لە حالىكدا دېر ك و دېرەي ئەم مووسىقاۋە نىيە. بۇۋىنە:

ئاخ، چراخ! چ ئاخ؟ ئاخ پەي ئاخدارى

چون من خاتىر خار، خەمبار، داخدارى

۳-۱-۲. ئاگر

مەولەۋى شەش ناۋى بۇ ئاگر ھىناۋە (ئار، ئاير، ئاھىر، ئاتەش، نار، نائىرە). ۶۰ وشەي جۇراۋجۇر لە دىۋانەكدا ھەن كە دىاردەي ئاگر و سووتان، دەخاتە زەينى خويىنەردەۋە. ئەم وشانە زۇرتىر لە دوۋسەد جار دوۋپات بوۋنەتەۋە كە بە تەرتىبى فراۋانى ئەمانەن: گەرمى، كور، بلىسە، شەرارە، سفتە، شۆلە، دوۋ، بوول، نار، ئايرىن، ئاير، زوخال، دوۋكەل، قەقنەس، پىزىسكە، نائىرە، بۇپروۋز، سوۋچىيا، سۇچنۆ، چزە، ئاتەش خان، نەفتىن. وشەكان لەگەل كەش و ھەۋاۋى دەروونى شاعىر موناسبەتى ھەيە؛ بە وتەي عالمەكانى بەلاغەت، لوغەت و قسەي بەپىي پىۋىستى بارودۇخى خۇي ھىناۋە (فرشىدورد، ۱۳۶۳: ۳۵۰). بۇ وېنە

۲-۱-۶. ئەندامه کانی له شی مروف

مروف به شیک له سرۆشته؛ مهولهوی، مروف له هه موو دیارده کانی سروشت جوانتر ده زانیت؛ ناوی سی ئەندام له ئەندامه کانی مروف له دیوانه کهیدا هاتوو؛ بۆ بریک له ئەندامه کان جگه له ناوه هه ورامیه کهی، ناوی فارسی و عه ره بی یا سۆرانی شی هیناوه. وه کوو (به دهن، جیسیم، جهسته)، (دان، دندان)، (جهرگ، جگه)، (چه م، دیده، عهین)، (بالا، بهژن، قامهت)، (پیشه، استخوان)، (لهب، لیو)، (دهس، پا، سه، په نجه، سینه، مهردم، کولم، خهت، خال، مهغز، توره، ئه برۆ، ناخوون، گۆش، زوان، گهردهن، موژه، پۆس، دل، گۆنا، زانو، دهروون. له نیو ئەم سی ئەندامه دا ناوی دل و دیده و دهروون زۆرتر هاتوو. قورسای رهنج و په ژاره ی شاعیرانه ی مهولهوی کهوتووته سه ر شانی دل که ۴۰۰ جار دووپات بووه تهوه. دل له روانگه ی سۆفیه کانه وه جیگای تایبه تی هه یه و له کتیه عیرفانیه کانه به شیکه جیاوازی بۆ ته رخا ن کراوه. بینایی و دیتن و دیده، ۲۶۰ جار و دهروون ۶۷ جار هاتوو.

۲-۱-۷. دهنگه ناو

دهنگه ناو له سروشته وه گیراوه و به جوانی له شیعی مهولهویدا هاتوو. له نیو شاعیرانی ئەده بی فارسیدا، مهولانا جلاله دین محمه دی بهلخی به جوانی دهنگه ناوی له شیعره دا هانیوه؛ به کارهینانی دهنگه ناو له شیعره دا کاریکی ئاسان نییه. ناوی ۲۱ دهنگه ناو هاتوو و ۴۵ جار دووپات بوونه تهوه وه کوو: گرپه، قرچه، هاژه، وهلوه له، چۆره، لرفه، زرنکه، تریکه، خشپه، چریکه، ترپه، خسه، شهقه، تهقه، کزه، گرمه، هه وههوه، بهوبهوه، شریخه، زیله، فره.

۲-۱-۸. خوارده مه نی

که مترین ریژه له بهستینی وشه کانی سروشتدا خوارده مه نییه؛ ته نیا ۵ ناو هاتوو. هه نار، هه لوا، بهی، شه کهر، سکه نجه بین. وا دیته بهر چاو که مهولهوی به بۆنه ی شیوازی هه ژارانه و ساده و ساکار که بۆ ژبانی هه لبژاردوو، که متر بیرى له خواردن و خوارده وه کردوو.

۲-۲. زانست

۲-۲-۱. موسیقا

ئه گه رچی موسیقای وشه کان یه کیک له کارامه ترین تایبه تمه ندیه هونه رییه کانه که له هه موو جیگای دیوانی مهولهویدا رهنگی داوه تهوه و به تیک ئالای بیژه و واتا گه یشتووته نه زمی ئامانجی خۆی. به لام مه به ست له موسیقا له م وتاره دا موسیقای وشه نییه؛ به مانایه کی به رینتر، ناسینی سه دا ی زیل و به م، زاراوه کانی دنیای موسیقا و ناوی سازه کانه. لیکۆلینه وه له سه ر دیوانی مهولهوی ده مانگه یه نیته ئەنجامیکی زۆر گرینگ و به بایه خ؛ ئه ویش ئه وه یه که مهولهوی زۆر هزی له موسیقا بووه. ناو و دهنگی سازه کانی ناسیوه، سازه کانی دیوه. ئاشنایی له گه ل زاراوه کانی موسیقا هه یه. له بواری رۆحی و دهروونییه وه، ئۆخژن و ئارامش له دنیای موسیقا دا ئەدووزیته وه.

جه لای هه ر گه ردی وه سه دا ییوه ن

دهوای هه ر ده ردی وه نه واییه ون

(دیوان، ۲۲، ب ۶)

مهولهوی دهوای هه موو ده ردی له موسیقا دا ده زانی. له دیوانه کهیدا ناوی ۱۷ ئامرازی موسیقای هیناوه که به ته رتیب ده ف و نه ی و

لوولهیه؛ ئاواتی ئهوهیه که سهفهری ئاخهرتی به دهنگی دهف و نهی بێت.

۲-۲-۲. زانسته ئائینییهکان

زانسته ئائینییهکان پانتایییکی بهربلاوه دهگریتهوه، وهکوو کهلام، فقه و عیرفان. مهولهوی کهسایهتییهکی ئائینییه و بابهتی سهرهکیی شیعرهکانی عیشق و عیرفانه؛ ههموو جیهان له دهلاقی عیشق و عیرفانهوه له لای ئه و جوانتره. له باسی خواناسی و ههندی زاراهوی عیرفانیی وهکوو فهنا، بهقا و سهحو، تا دهسنوژگرتن و تهلاق و نییهتکردن و فتوادانی مامۆستاکان دهگریته بهر. عیرفانی مهولهوی له گهڵ سروشتدا تیکهله؛ بۆیه به باشی لێی تی-ئه گهین. سهروهیری شیعر به سهر سروشتدا ئه مهیه که ئه گهر سروشت، شتییک به ههست و بهردهسته، راسته قینهیه و دوور له ههست نییه؛ شیعر ئه لێی ههم به رههست و بهردهسته و ههم نییه، ههم راسته قینهیه و ههم دوور له ههست و ههم مه له کووتیییه و ههم نییه (براهنی، ۱۳۷۱: ۶۲).

عیرفانی مهولهوی تیکهله بوه له گهڵ سروشتی کوردهواریدا؛ بۆیه وهکوو سروشت دیار و بهرچاوه. سۆفیگه ریییه کهی ئه وهنده له زهوی دوورمان ناخاتهوه که لێی تی نه گهین؛ عهشقه که شی ئه وهنده تیکهله به ژبانی خاکی و زهوینمان ناکات. به تهرتیبی فراوانی وشهکان، که لیمهکانی ئه م بهستینه ئه مانه ن قیامهت، دۆزهخ، خودا، مه حشه ر، دین، قهزا، به ههشت، مزگی، میحر او، نما، وزوو و... . یه کیک له جوانکاریییهکانی کاری مهولهوی که شوه وه ای یه کدهست و ریکو پیککی شیعره کانییه تی. له زۆریه ی شیعره کانییدا ته ناسو پیککی زانا پانه له خولگه ی ستوونی شیعره که دا له بهر چاو گیراوه. ئه م

سهمتوو و تازی زۆرتتر ناو بردوووه؛ دهنگی ئه م سازانه زۆرتتر مهستی ده کهن؛ دهف ۱۹ جار، نهی ۱۷ جار، سهمتوو ۷ جار و تار ۴ جار هاتوووه؛ سازهکانی دیکه بریتین له: که مانچه، زهنگ، نهقاره، سورنا، کهمان، ته مووره، لووله، کووس، تاس، چهنگ، روباب، دائیره، ساز. بۆ نهی ژهن سی ناوی هیناوه؛ نهیچی، نایی؛ ساحیب نهی. بۆ دهف ته نیا ناوی دهرویشی هیناوه؛ له شیعره کاندایا ده رنه کهوی که مهولهوی، موغه ننی له کاری مووسیقادا زانتر ده زانیت و موتریب چه ند پلهیه ک له موغه ننی خوارتره. ناوی بریک له دهسگا مووسیقییه ئیرانییهکان ده بات؛ وه کوو نه غمه ی شانازی، په رده ی حیجازی، ناوی به زمه کان وه کوو سه حه ری، چه مه ری، دیلان، لاو هه ی لاو. وشه کانی دیکه ی ئه م به ستینه وه کوو: کوک کردن، زیل و به م، مه قام، سه ما، ئه ههنگ، لیدهر، باوهر وه دهنگ، تالی م ده ر.

له شوبهاندنه کاندایا، دهنگی ساز و شیوازی رواله تیانی له بهرچاو گرتوووه. وه کوو سهمتوو به سینه، تاس به سهر، لووله به ئیسقان، گوئی به ته پل. به دۆستان و ئه هلی مه عریفهت راده سپیری که وه کوو دهف بن و روویان له یاران بێت.

دهف ئاسا به و سۆز ناله و سه داوه

روو ئه و یاران بۆ، پشت ئه و دماوه

(دیوان، ۳۱۹، ب ۷)

له ههر شیعریکدا په ژاره و ماته می شاعیر زۆرتتر بوو بیت، سازهکان به دهنگی دلرفین، هاودهنگی له گهڵ ده کهن؛ به موغه ننی و موتریب راده سپیری که ئورکیستریک ساز بکه ن تا یه کێ دوو شیعیری ئه و بخویننه وه. له راستیدا مهولهوی خوی ههموو سازه کانه؛ قامه تی که مانه، ناله ی نهیه، ئیسقانی

که مهولهوی تارادهیهک سهری له پزیشکی ده‌رچوو و ئاگاداریی باشی لهم بواره‌دا هه‌بووه. شاعیر هه‌موو ناشیرینییه‌کانیش به جوان ده‌بینیت. ته‌نانه‌ت بلۆقه پر له کیم و زوو‌خه ناشیرینه‌کانی ده‌موچاوی هاو‌پیکه‌ی (شیخ‌عه‌زیزی جانه‌وه‌ره) که به هۆی نه‌خۆشی ئاوه‌په‌یدا بوو‌بوون به ئاوی ژیان ده‌چوینیت. (دیوان ۴۹۶: ب ۱۵)

۴-۲-۲. فه‌لسه‌فه و لۆژیک و سه‌رف‌ونه‌حو و

ئه‌ستیره‌ناسی

ئاماژه‌کردن به ناوی زۆر کتیبی سه‌ر به‌م زانستانه‌ له‌و شیعرا‌نه‌دا که بۆ هاوه‌لانی زانا و خوینه‌واری خۆیی هۆنیوه‌ته‌وه ئه‌م راستیه‌ ده‌خاته روو که مهولهوی به‌شی هه‌ره‌زۆری کتیبه‌گه‌لی ئه‌م بواره‌ی به‌باشی خویندوو‌ه‌ته‌وه. وه‌کوو کتیبی متۆل، موخته‌سه‌ر، ئاداب، که‌شفولغیتا، عه‌تای ده‌وله‌ته‌ین، زانستی چه‌قمینی، هه‌روه‌ها ورده‌کاری زمانه‌وانی شیعری به‌بابه‌تگه‌لی زانستی سه‌رف-ونه‌حوه‌وه ئه‌نجام داوه؛ بۆ نموونه ده‌لیت:

ئازیز چه‌ دووریت ته‌ن بی که‌لافه

رۆج بی وه‌ ته‌نوبن حال ئزافه

که ئاماژه‌یه به تیاچوونی ته‌نوبنی وشه‌ی عه‌ره‌بی له کاتی درانه‌پال وشه‌یه‌کی تر و کینایه‌یه له مردن. له زانستی ئه‌ستیره‌ناسیدا وشه‌گه‌لیکی به کار هیناوه؛ وه‌کوو بورجی شه‌رف، ستاره‌ی تاله، ئه‌وج‌بورج، بورج شه‌رف، قلیولئه‌سه‌د، هه‌فت‌تار، خورشید، مانگ، ئاسمان.

خاله‌ بووه‌ته هۆی سامانی زۆرتری شیعره‌کانی. بۆ وینه‌ له شیعری (دیوان، ل ۴۱۱) شاعیر زه‌ماوه‌ندیکی کورده‌واریمان بۆ وه‌سف ده‌کات؛ له به‌یتی یه‌که‌م تا ئاخری شیعره‌که هه‌یچ وشه‌یه‌ک له به‌ستینی وشه‌کانی ئائینی و ئاگر که‌ خه‌م وه‌ بیر ده‌خاته‌وه ناینین. که‌ش و هه‌وای شیعره‌که شاد و دنیایی و نزیک به‌ هه‌سته؛ به وردبینیه‌کی مه‌وله‌ویانه‌وه.

۳-۲-۲. پزیشکی و ده‌وا و ده‌رمان

شاعیر لهم دیوانه‌دا ناوی ۱۵ نه‌خۆشی ده‌هینیت و ده‌رمانی هه‌ندیکی‌شان دیاریی ده‌کات. نه‌خۆشیگه‌لی وه‌ک: هه‌لامات، ماخۆلیا، گلاراف، ئیسقانشکاو، زه‌ردوویی، شه‌یدایی، سه‌ودایی، ئاوه‌، که‌سیفی، ته‌بخال، زام، مارگه‌زین. به‌لام خۆی به‌ ده‌س نه‌خۆشیگه‌لی وه‌ک ژانه‌سه‌ر، ئیشی ئیسقان، هه‌ناسه‌ته‌نگ‌بوون و ماندوو‌بوونی له راده‌به‌ده‌ر و له سه‌ر هه‌موویانه‌وه به‌ ده‌ست نه‌خۆشیگه‌لی چاوه‌وه ئه‌نالینیت. کوپ‌بوونی مه‌وله‌وی که‌ به هۆی نه‌خۆشییه‌وه بووه و ورده‌ له ئاو کردنی چاوه‌وه ده‌ستی پێ کردوو و پاشان چاوه‌کانی چلگی کردوو و به‌ره‌ به‌ره‌ لیلایی داها‌توو و له بینین که‌وتوو. شایانی باسه‌ که له رووی نیشانه‌گه‌لی نه‌خۆشیی چاوی مه‌وله‌وی که‌وا له شیعردا دیاره، ئه‌توانین به‌رودواکه‌وتنی میژووی هه‌ندی له شیعره‌کانی راست بکه‌ینه‌وه.

ناوبراو بۆ چاره‌سه‌ر کردنی نه‌خۆشیی زه‌ردوویی، ماسی و بۆ هه‌لامات، بخووری هه‌ناری پيشاو و بۆ یه‌کگرتنه‌وه و جۆش خواردنی شکانی ئیسقان، جۆره‌ مۆمیک دیاری ده‌کات و مه‌ره‌می سیل و فتیله‌ش بۆ چاره‌سه‌رکردنی برینه‌کان ده‌ست‌نیشان ده‌کات. ئه‌م نموونه‌نه‌ش ئه‌و راستیه‌ ده‌رده‌خات

۱-۳-۲. مهولهوی له دیوانه کهیدا ئاماژه به زیاتر له ۳۰ کار و پیشه‌ی جۆراوجۆر ده‌کات و ناوی ئامرازی هه‌ندێ لهو پیشانه‌ش ده‌بات و به‌م شیوه‌یه هاوچه‌شن‌خواری و جۆره‌ ته‌ناسوبیکی بی‌وینه‌ ده‌خولقی‌نیت. پیشه‌گه‌لی وه‌کوو به‌رگدووری، به‌نابی، جۆلابی و دارتاشی ناو ده‌بات و ئامرازگه‌لی پیویستی ئه‌و پیشانه‌ وه‌کوو نه‌ی، مقراز، شاقول، چه‌رخ، ته‌خته و گیره به‌ جوانی له‌گه‌ل شیعه‌کانیدا تیپه‌لکیش ده‌کات. ناوبراو له‌ لایه‌که‌وه ئاماژه به‌ پیشه‌ دزیو و سووکه‌کانی وه‌ک که‌لله‌بهر (جه‌للاد) ده‌کات و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه پیشه‌ و پله‌ی چین و توێژه به‌رزه‌کانی کۆمه‌لگا ده‌خاته به‌ر باس که هه‌ندیک له‌م پیشانه‌ بریتین له‌ قازی، چه‌کیم، عالم، شاعر و... .

۲-۳-۲. ژبانی کۆچه‌ریانه و زاراوه‌گه‌لی سه‌ر به‌ جوگرافی و کشتوکال و راو

هه‌روا که‌ ئاو و هه‌وای کویستان و گه‌رمیان شوینه‌واری تایبه‌تیان له‌سه‌ر ده‌روونی شاعیر داناوه؛ دیمه‌نیک له‌ ئاو و هه‌وای سازگاری کویستان له‌ شیعی مهوله‌ویدا به‌ رووی خوینه‌ردا ده‌کریتته‌وه. وشه‌کان له‌ هه‌ر زه‌مانیکدا شیوازی واتای تایبه‌تی خۆیان هه‌یه و خاوه‌نی پیناسه‌ی عاتیفی تایبه‌تن؛ زاراوه‌ جوگرافییه‌کانیش واتا گه‌لیکیان هه‌یه که تایبه‌ته به‌ ناوچه‌یه‌کی دیاری کراوه‌وه و له‌ فه‌ره‌نگ و نه‌ریتی خه‌لکه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرن. چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌م بواره‌دا ده‌خه‌ینه‌ روو: سه‌نگی بار، پیتشبار، چیخ، کۆچ، هه‌وار، ئیلاخ، له‌یلاخ، ته‌لمیت، خیلخانه، عیل، خه‌یمه‌که‌ن، هه‌وارگه، گه‌رد و غوبار، مه‌جمه‌ل، سه‌رخیل، گه‌رمیان، که‌ژاو، سیامال، باره‌به‌ر، مالات و چه‌شام، قه‌تاره‌ی خیل، گه‌رمه‌سیر، ئیلات، ئیله‌یگی، قه‌بیله، قافلچه‌ی، بنه‌کدار، فه‌رسه‌نگ، مه‌نزله‌گه، یاتاخگه، گه‌رمیان

۵-۲-۲. چیرۆک و به‌سه‌رهاته به ناوبانگه‌کان

مهولهوی له دیوانه کهیدا به شیوه‌ی ته‌لمیح ئاماژه‌ی به ۱۷ چیرۆک کردوه. سه‌ره‌رای داستانه قورئانییه‌کان گرنگیدانی شاعیر به‌ که‌سیتییه‌کانی داستانه‌لی ئیرانی وه‌کوو جه‌مشید، که‌یخه‌سه‌ره‌وه، سه‌لم و توور، دارا، بارام گۆر، مه‌حمود و ئه‌یاز، شیرین و فه‌هاد، شایانی تیرامان و بی‌لیکرده‌وه‌یه. داستانه ئایینییه‌کان وه‌ک داستانی چه‌زرتی ئیبراهیم، یوونس، یوسف، یه‌عقوب، سلیمان و خزر^(۴) و که‌سانی تری وه‌ک ئه‌سه‌که‌نده‌ر و حاته‌می تایی و داستانه‌لی عاشقانه‌ی (دلدار) وه‌ک له‌یلی و مه‌جنوون و وامیق و عوزرا، شه‌م و وه‌لی دیوانه. شاعیر له‌ ریگه‌ی وشه‌گه‌لیکی که‌مه‌وه زیاد له ۱۷ چیرۆکی به‌ ناوبانگمان وه‌ بیر دینیتته‌وه و له‌م ریگه‌یه‌وه جۆراوجۆربوون و هه‌مه‌ره‌نگ‌بوونیکی جوان له‌ به‌ره‌مه‌ شیعییه‌کانیدا به‌دی ده‌هینیت. شایانی باسه‌ که‌ شاعیر داستانی له‌یلی و مه‌جنوون زیاتر له‌ هه‌ر داستانیکی تر له‌گه‌ل بارودۆخی خۆیدا به‌ کۆک و ته‌با ده‌زانیت.

۳-۲. فه‌ره‌نگی گشتی

مهولهوی جگه‌ له‌ زانسته تایبه‌تییه‌کان، ئاگادارییه‌کی ته‌واو و پراوپری له‌ کولتووری گشتی هه‌یه و ئه‌م ئاگاداری و تیژبینییه‌ له‌ شیعه‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. به‌و په‌ری وردبینییه‌وه به‌ چاوی ریز و حورمه‌ته‌وه ده‌روانیتته‌ هه‌موو چین و توێژه‌کانی کۆمه‌لگاکی و ئه‌وان له‌گه‌ل شیعه‌کانیدا و شیعه‌کانی له‌گه‌ل کار و پیشه‌ی خه‌لکیدا تیپه‌لکیش ده‌کات.

وردبینی و زانایی مهولهویمان له بواری زمانناسیدا بۆ ئاشکرا دهکات. تهباپی و کۆک بوونی واج-هکان له پال یه کدا دهنگیک بهدی دههینیت که ئهوپهپری تهباپی له گهل ناوهروکی وشه کهدا ههیه و یه کیکه له به نرخترین جۆره کانی مۆسیقا له شیعردا. تاق، دهنگی تهقینی گوللهمان بیره خاتوه و مه بهستی شاعیریش ههر هه مان تفتهنگه. تهبابوونی دهنگ و واتا (صدا معنایی/ Onomatopoeia) له زۆربهی دهستهواژه کانی دیوانی مهولهویدا بهرچاو ده کهویت و یه کبوونی شیواز و ناوهروک دهخاته روو. ئه م کاره پیویستی به لیتهاتوویی و بلیمه تییه کی له راده به ده ر له زمانناسیاده و مه لهوی پسپۆری خۆی له م بواره دا سه لماندوه.

۲-۳-۴. له شکر بوون

هه رچه نده بابه تی سه ره کی دیوانی مه ولهوی ئه وین و عیرقان (خواناسین)ه، به لام وادیاره توخمگه لی له شکر بوون به شیکی دانه براره له شیعری لیریکی. وشه گه لی وه ک: تیر، خه دده نگ، تیره ندازی، له شکه ر، سوپایی، تاس کلاو، مه ودا ی نه ی، فه وج له شکه ر، دلیران، چل چه نگ، که مان، په یکان، پیکان (کار)، نه شته ر، کیشکچی، زه نجیر.

۲-۳-۵. مامه له و بازرگانی و توخمه کانی

شاعیر زۆربه ی واناگه لی زهینی خۆی چواندوه به وشه و زاراه گه لی جیهانی بازرگانی و دونیا به بازاریک ده زانیت که سه ودا و مامه له ی مه ولهوی تیایدا که ساد بووه و له بره و که وتوووه. بۆ نمونه وشه گه لی دووکانچه ی به دهن، کالای گیان؛ زۆر جاریش ئاماژه ده کاته دهنگ و بانگی ورده واله فرۆشه کان. ئه م وشه گه له له دیوانه که دا ده بینین: بازار، سه رمایه، دووکانچه، نرخ، کالا، پوول،

کۆز، باربه نی، به ریچ. ههروه ها زاراه گه لی وه ک: پووشانه، داناو، سیاسال، قران و

ئه م وشه گه له رهنگی خۆمالی بوون له شیعری مه ولهویدا توختر ده کات و ئه مه ش یه کیک له هۆکاره جیا که ره وه کانی شیعری مه ولهوی له شاعیرانی دیکه یه. رهنگ و بۆی خۆمالی له شیعردا دیارده یه کی نوپیه. له ئه ده ب و وپژه ی فارسیدا له سه رده می نیماوه دهستی پیکرد؛ به لام مه ولهوی چه ندين سال پیش نیما ئه م کاره ی له شیعردا ئه نجام داوه. وینه و دیمه نه به دیهینراوه کانی ئه م به شه له بینراوگه ل و بیسراوگه ل و ئه زمونه راسته وخۆکانی ژبانی مه ولهوییه وه سه رچاوه ده گریت و یه کیکه له بوارگه لی دا هینان و جوانخواری له شیعری ئه ودا.

۲-۳-۳. راو

راو، که بریتیه له به رهنگار بوونه وه ی مرۆف و سروشت، به شیکی له ژبانی پیشینان بووه؛ هه ندی جار له بهر ناچاری یا بۆ دابین کردنی خوارده مه نی و هه ندی جار بۆ رابواردن، وشه گه لیک که که ش و هه وایه کی چه ماسی ده خولقینن ده که ونه به رچاو. له گه ل وشه گه لی ئه م بواره دا دیمه نگه لیکه سه رنجراکیش ده بینین که که ش و هه وای شیعره کان به ته وای ده که نه چه ماسی و کارامه یی شاعیر له م بواره دا ده خاته روو. وشه گه لیکه وه ک پیکیا، ته قیا، پارپزگا، نه چیرگا، سه یاد، توپرداو، جاسووسگه ی ملان، دوو هاچه ی چه تال، ماشه، پیل، ئه ساسه ی نه چیر، دام دووباده، که ل په مان، زاراه ی هه زاره که رده، مووسه وی سه رته ل. ناوی جۆره کانی تفتهنگ وه ک: ماردۆمان، شه ست تیر، شه ش خان، تفتهنگ، خاری خانان تاق، قوول لوول- وه رده. دوا یین زاراه له ناوگه لی تفتهنگدا، لایه نیک له

توجار، راسته بازار، های دیبا، رهواج، نارهبواج، تجارته، قوماش، که ساس، کارخانه.

۲-۳-۶. شته کان

مهولهوی له روانگه یه کی شاعیرانه و به ههستیکی ناسکوه دهروانیته شته کان، به جوانی له شیعردا به کاریان دههینیت، له کاتیکدا که زۆربهی ئەو وشه گه له زووتر له زمانی ئەدهبیدا به کار نه دههینراون. هه موو شته کانی دهرووبهری مهولهوی زیندوووه و له جموجوولدان؛ به زیندوووانینی شته کان له لایه نی مهولهوییه وه سه رتجراکیشه. شاعیر چیرۆکی ژيانی مرۆف به بابته ئیکی عارفانه له زمانی شیشه یه که وه ده گپرتته وه (دیوان، ۲۲، ب ۳ تا ۱۸). عه بدوللا په شیو له شیعری کۆنگره ی شووشان دا بتلی شووشه دههینیتته قسه کردن هه تا دهر د ژانیکی مرۆف بخاته روو. زۆر کهم پیش دپت شاعیریکی ناوداری کورد بدۆزینه وه که راسته وخۆ یا ناراسته وخۆ، خۆویست یا خۆنه ویست، له ژیر کاریگه ری مهولهویدا نه بیته. شته ناوبراوه کان وه ک: له تهره، کارد، میقرارز، ئه ره شانه، دووربین، سه ماوه، قه لماسک، گاز، سووزن، قه له م، بادره وشه، دیگ، قازان، فواره، کهوش و ... شاعیر که سیکه که ههستی واتایی خۆی له شته کاندای جیگیر ده کات و له م ریگه یه وه ژینگه ی دهرووبه ری خۆی لاده دات و وه ک مرۆف، گیان ده کریتته بهر شته کان و له ئاکامدا مرۆف ئاسا دپنه زمان و ده بنه خاوه ن بیر و ههست (براهنی، ۱۳۷۱: ۴۷).

۲-۳-۶-۱. خشل و زیوه ری ژنان

یه کبیک له م دهسته شتانه یه که شاعیر به وردبینه یه وه شیوه و ناویان له شیعره کانیدا تۆمار ده کات؛ خشلگه لی وه ک: خرخال، پامووره، لاگیره، گۆشواره، زه رزنجیر، سلسله و بانیه سه ر،

به نده رزی و لاگیر، زه رکللو، خشلی نیوه ره نگ، مووره، شیشه (که هه مان موورووه). مهولهوی ئاگای له هه موو سووچ وقوژبینه یکی که له پووری میلیله ته که ی خۆیه تی؛ ته نانه ت له خشل و زیوه ری ژنان، که له وانیه یه له روانگه ی پیاوانی ئاینیه وه تیپرامان و لیوردبوونه وه بیان ره وا نه بیته، ئاگاداره. ئەم وردبینه ده مانخاته یادی شیعری گه شتی هه ورامان ی مامۆستا گۆران و وه سف کردنی ژنانی هه ورامان، که شوپنه واری زوقی مهولهوی و وردبینه کانی به شیعری گۆرانه وه دپاره.

۲-۳-۶-۲. ناوی جل و بهرگه جۆراوجۆره کان

وه ک: زه رکللو، شه ده، عه ره قچین، شه روالان، فۆته ی شوپ، جووراب، قه بای پشت ناته واو، پاژنۆی گوله نگ چه نگ؛ به شیوه یه کی گشتی ۵۵ وشه له م کۆمه له یه دا ده بینریت و هه ستیاری و وردبینه ی شاعیر له بینین و بیستندا ده خاته روو.

۲-۳-۷. توخمگه لی دونیای پیاوماقوولان

(ئه رسیته ئۆکران)

هه رچه نده مهولهوی به هیه ج جۆریک هه ز له که شه وه وه ای پیاوماقوولان ناکات، به لام وا دپاره په یوه ندی له گه ل پیاوگه ورا نی ئەرده لان و بابان و جاف یا خویندنه وه ی شیعری شاعیرانی تر، وشه گه لی سه ره به م جیهانه ی له هۆنراوه کانیدا گونجاندوووه. ژماره ی ئەم وشه گه له زۆر نین، وه ک: کاخ، سیمقال، زولف عه نه بهر (عه تریکی تاییه تی چینی سه ره وه ی کۆمه لگایه)، چه وگان (یاریه کی پیاوماقوولان بووه)، خه زانه، دانه ی شه وچراغ. شایانی باسه که زۆربه ی ئەم وشه گه له هه رچه نده له سه ره تادا سه ر به هه ری می پیاوماقوولانن به لام به درپژایی میژووی شیعیر باروبنه یان به ره و هه ری می عیرفان و خواناسی

۹-۳-۲. ناوه تایبه تیییه کان و ناوی
که سایه تیییه کان

له دیوانی مهولهویدا ناوی چهند شار و کیو و
رووبار و که سایه تیییه ئایینی و زانستییه کان
هاتوو. رهنگه ئەمه ریژه یه کی سه رنجراکیش بیت
که له ۳۶ ناوی تایبه تی ۲۲ دانه یان ناوی ئەو شار و
گوند و رووبارانن که له ئیراندان. وه کوو شاره کان
زه هاو، بانه، مهربان، ئه رده لان (بو شاری سنه)؛
گونده کانن خانه گا، نه جار، بیساران، مهولاناوا،
ریژاو، زه رده، یاران، پیران، هه زارکانیان و ناوچه ی
سارال. کیوه کانن: ئاته شگا، بیستوون، ئاربابا، ئاویده ر،
ده ماوه ند، رووباری سیروان و ناوی حافر و ئەوانی
دیکه ئەمانه ن: مووسل، مه دینه، به غدا، تانجه رو،
زه لم، قوله ی قه زاله، کو ی دو جه یل، ئەفلاتوون، مانن،
ده جله، ناوی که سایه تیییه ئایینییه کان وه کوو
غه وسول ئەعزه م، عه بیاس و عه لی^(۸).

۴-۲. وشه سازی

مهولهوی پیداکری له سه ر ئەوه ناکا که
هه موو وشه کانن دیوانه که ی هه ورامی بن؛ ژیانن
فه قیییه تی و سه ردانی زۆربه ی شار و گونده کانن
کوردیه واری و ههروه ها ده رس خویندن له
مزگه وته کانن سنه و سلیمانی و هاودهنگی له گه ل
فه قیییه کانن دیکه و ئاشنایی به زاراهه گه لی جوړاوجۆر،
وای له مهوله ی کردوو که ئاگاداری زاراهه کانن
دیکه ی زمانی کوردی بیت. خو ی هه ورامی نه بووه
زۆر هه زیشی له زمانی فارسیش کردوو و
عه ره بیه و ه کوو زمانه کانن دیکه مومیک بووه
له بهر ده ستیدا بو ده وله مه ند کردنی به ره هه مه که ی
جگه له وشه ی هه ورامی، عه ره بی و فارسی
وسۆرانیشی به کار هیناوه. بری جار له نیوه شیعری کدا
(یه ک میسه ره ع) ته نیا یه ک وشه ی هه ورامی
هانیه وه وانن دیکه فارسین.

په چاوه ته وه و له وئ نیشه جی بوونه. وه کوو : جام
جه م، پیاله، شه راب، به زم. ئیمه ش ئەم وشانه به
هاولاتی ئەو ده قه ره له قه له م ده ده ین که مهوله ویش
هه لگری پیناسه ی هه مان ده قه ره.

۸-۳-۲. به ستینی عاتیفه و ئیحه ساس

شیعره کانن مهولهوی پرن له خو شه ویستی و
سوژی شاعیرانه؛ مه رگی ئازیزان و رهنجی ژیان و
ههستی ئاگرینی شاعیرانه، ته مومژیککی ئەبه دی
خستوو ته سه ر زۆربه ی شیعره کانن مهوله ی؛ جگه
له ۲۸ شیعی لاونده وه (قادر محه مه د، ۲۰۰۷:
۱۴۷) خه میکی فه لسه فی و عیرفانیش ده بینن؛
چوانیه تی هه ست و عاتیفه ی مرۆقه کان پیکه وه
جیاوازه، هه روا که که سایه تییان جیاوازه
(پورنامداریان، ۱۳۷۴: ۱۵۷). ئەو وشانه که باری خه م
له سه ر شان ده کیشن، زۆرن و هه رچی ئازاره که
قولتر بوویت وشه ی زامدار زۆرتر بووه. وه کوو،
دوووری و هه یجران که ۱۲۲ جار هاتوو یان خه م
که زۆرتر له ۳۰ جار هاتوو. زۆرتر له ۷۰ وشه ی
ته ماوی و خه م بار له شیعره کاندان هه ن که هه لمی
خه م و په ژاره ده گه یه ننه گیانی خوینه ر؛ وه کوو:
دوووری، هه یجر، جیایی، فیراق، خه م، مه ینه ت،
خه فه ت، زه حمه ت، ماته م، زام، ناکام، ناسوور،
رزگاری، زویری، سته م، تالی، جه فا، ره نجووور،
بیه ره ار، ناله، زاری، ئاه ئاخ، داخ، زووخواو،
هه زین، ده رد، سه بووری، زه لیل، هه وون، په شیو،
خه جل، سوژ، ئیش، نیش، په ژاره، فه قیری،
هه سه رت، ریش، ناسۆر، شه رت و وه فا، ئاقه ت، ناز،
جه ور، گله یی، خه یال، بی ده ماخ، کو س، سزا،
ره نگ زه ردی، نه دامه ت، مه رگ، مه رده ن، دلته نگن،
زه هر، خه سه ته، مو شکل، قین، غه رب، وه ی-
رۆ، چه مه ر، به لا، مرگ و ئەجه ل، پیری.

جلو چشم کسی افتادن) له بهر چاو که سێ کهوتن. مهولهوی ئەندازهی هیناوه که ئەنداز پاشگریکی فارسییه؛ شاعیر لهم پاشگره ئاولناویک تازه دروست ده کا که پیشتر نه بووه؛ وه کوو:

الف- نهوای که ژاوهی له یلی ئەندازان. (دیوان، ۱۶، ۴)
ب ۲) دهنگی که ژاوهی ئەو خو شه ویستانه که ئەوهنده جوانن، جوانی له یلی له بهر چاو ده خهن.

ب- گاهی پروو وه پرووی له یلی ئەندازان. (دیوان، ۲۲، ۴)
ب ۱۱)

برێ جار شاعیر به پێی پێویستی قافیه وشه یه کی تازه دروست ده کا کهوا پیشتر له زمانی هه ورامیدا نه بووه وه کوو مفا میاوه، که له زمانی هه ورامیدا نییه.

مدیای گا پیچ و ورد گا منامیاوه

جار جار جه نالهش مفا میاوه
(دیوان، ۹۸، ۴، ۳)

یان پاشگری بیژ له کاری بیژیا، له بهر چاو کهوتن و بیژاری، له بیژ وشه گه لیک وه کوو سۆمابیز، به یزابیز، ریحان بیژ، هه وار بیژ و ئیستیفا بیژ-ی دروست کردووه. به ته ترتیب به مانای ترووکایی لی- بیژراو، رهنگی سپی لی بیژراوه، خه تی ریحان لی- بیژراو.

ئهو تانهی دیدهی سۆمابیزمه ن

ئید دانهی ئەسرین وه تاو ریژمه ن
(دیوان، ۳۵، ۴، ۴)

ساقی ئاوه رده و گرد کیاستینین

وریا به ردین و کرده ئاستینین
(دیوان، ۹۱، ۲، ۲)

کاو جه دوری من چ ته و رهن حالش

کێ بهر مه که رهۆ خه م نه خه یالاش
(دیوان، ۱۴۵، ۵، ۵)

کاو= کورت کراوی (که او) که فارسییه. ته نیا. جه= به مانای له و ن کاری هه ورامی هاتوووه چ ته و رهن حالش (حالی چۆنه).

برێ جار له پاشگریکی باو، له زمانی فارسیدا وه کوو ئەنگیز و خیز، وشه یه کی تازهی دروست کردوووه که ئەو وشه نه له زمانی فارسیدا بووه نه له زمانی سۆرانی و هه ورامیدا؛ به لکوو دهس کردیکی زانایانهی مهوله و بیه و بهس. وه کوو پاشگری ئەنگیز له وشه کانی میهر ئەنگیز و شگفت ئەنگیز-دا. مهولهوی، خیلاف ئەنگیز (دیوان، ۴۵، ۳، ۳) گهرمی ئەنگیز (دیوان، ۱۲۵، ۳، ۳) و ته م ئەنگیز و ده ردینان خیز، دروست ده کات.

نامهی ئایرین گهرمی ئەنگیزت

دووی پوو شهی جهستهی ده ردینان خیزت
(دیوان، ۱۲۵، ۳، ۳)

یان پاشگری (زده) له وشه گه لی وه کوو ئافتاب زه ده و ئافهت زه ده که مهولهوی، خه مزه ده (دیوان، ۱۳۵، ۱، ۲ و ۲، ۲۴۰، ۹) و هه لۆزه ده و زام زه ده دینی.

خه مزه دهی، خه م کیش، خه فه تبارهنان

به ری جه یاوهر، دوور جه یارهنان
(دیوان، ۱۳۵، ۲، ۲)

کورت کردنهوی رسته یه کی کینایی له یه ک وشه دا. پاشگری ئەنداز به مانای له بهر چاو کهوتن له زمانی فارسیدا به کار هاتوووه؛ وه کوو کنایه ی (از

شيعردا، نيشانەى ناسكى خەيال و لېھاتوويى شيعرى مەولەوييە. ئاگادار بوونى لەرادە بەدەر لە روودا وگەلى ژینگەى دوور و نزيكى بوو تە ھۆى ئەو ھى لە بابە تە ميژوويى و كۆمەلايە تيبە كانەو بەگرە تا زانيارى لە بوارى ئايين وئوستورە و فەلسەفە كەلك وەر بگرېت. وشەدانى شيعرى مەولەوى گۆرە پانايكى بەربلاو كە ئەزمونە تايبە تىە كانى ھەموو قۇناغە كانى ژيانى تىيدا رەنگى داو تەو و ھەموو ئەمانە شيعرى ئەوى لەم پېناسە جوانە نزيك كروو تەو كە شيعر ئاشكر اكرەرى باشترين و بەختيار ترين ساتە كانى بەختەو ەرترين و باشترين ھزرە كانە. ناوبراو سەرەراى تىپرامان و خویندەنەوى قوول زۆر جار پەنا دەباتە بەر زاراوە سازى و لەم بوارە شدا زۆر سەر كەوتوو.

پەراويزە كان:

۱- وشە كانى بەستىنى ئاگر ۶۰ جۆر و ۱۹۲ جار دوويات بوونە تەو:

كوورە - گەرمى - بلييسە - شەرارە - ئاير - سفتە - دوو - ئايرين - بوول - نار - زوخال - قەقنەس - سوچيا - شولە - پزيسكە - چەخماخە - سوچنو - ئايرە - سوچنا - قرچە - بريشتە - ساج - سووزيام - دووكەل - سوچنان - بوپرووز - سەبوون - تەنوور - نەفت - ئاھير - گرمە - بەرق - بريسكە - گرپە - توون - قەقنەس - حەرارەت - ئايرين - مەسوچيا - گر - جوشدا - ئار - چزە - گرە - كزەى كەباب - جوش سەماوەر - بوريان - ئاتە شخان - دوود - خورشيد - ئاھير - كلينمى - كلپە - نەفتينيت - گرمە (كورە) - جوش ئاوردە - ئاھيرين - نوورئەفشانى - ئاھينگەرى - دوزەخى.

۲- وشە كانى بەستىنى ئايينى ۷۲ جۆر و ۱۲۵ جار دوويات بوونە تەو:

قيامەت - دۆزەخ - خودا - مەحشەر - قەزا - دوعا - دين - بەھەشت - ميحراو - مزگى - حووران - گۇنا - وزوو - تەكبیر - نما - ئفتار - رەمەزان - نەزوفتو - جەماعەت -

يان لە شيعرى:

كياستينين بە ماناى رەوانە كراو، ئاستينين بە ماناى بە جى ئەمىنى. كياست - ن، ھەورامىيە و برگەى ناوہ راستيش سۆرانىيە. لە ئاستينين - يش ھەروەھا. برى جار بەپىي پزىمانى عەرەبى كە ناو و ئاوەلناو پيکەو تەناسوبيان ھەيە ئەم پزىمانە لە ھەوراميشدا ئەباتە ريوە. وەكوو چيەرە ئيلاخان.

كۆچ كەردەن خاسان، چيەرە ئيلاخان

داوۆ وە ھەمدا ديسان نەداخان

(ديوان، ۱۶۱، ب ۵)

ژمارەى ئەو وشە تازانە لە ديوانى مەولەويدا كەم نين، ھەروەھا شيوەى ساز كرنيشيان جۆراو جۆرە. لەم وتارەدا تەنيا ئامازە يەكى كورت بۆ برىك لەو وشانە كراو.

پوختە

خویندەنەوى وردى ديوانى مەولەوى و شەن - وکەو كرنى (جيا كرنەو ھى و دەرھينانى) وشە كانى لەبوارە جياوازە كاندا بۆمان روون دەكاتەو كە:

۱. ناوبراو لە بوارى ئامرازى قسە و وتەدا زۆر لېھاتوو و كارامەيى و سەليقە يەكى بەربلاوى لە بەكارھينانى زماندا ھەيە.

سەرچاوەى وشەگەلى شيعرى ناوبراو زۆر فراوان و بەربلاو و لە سروشتەو كە يەككە لە فراوانترين بوارە كان، تا زانستە جۆراو جۆرە كان و داب - ونەرىتى گشتى و زاراوە سازى لە خۆ دەگرېت.

ئەم وردە كارى و كارامەيى لە بەكارھينانى وشە كاندا، زياد لە داھينان لە كەش و ھەواى

کەشت)، میعمار (ئەساس - پایه)، مەسقەلچی - سەواد -
 ئاینە - مەشھەل - غەواز (دانە - دەریاچە)، میراو
 (سەرچۆ)، جەلەوکیش - رەھنوما (بەیدانی هێجران)،
 فەقی - تەلەبە (تەدریس)، ئیمام - مزگی - شاعیر - عالم -
 موغەنی - ساقی - نەچی - کیشکچی - کەللەبەر (جلاد) -
 سەرکار پاشا - سەرکۆمار - نەدیم - حەکیم - تەبیب -
 شیخ - قازی - سۆفی - عابد - ئاھینگەر - علامە -
 تیجارباشی - ئوسای بلووربەند - پارچەفرووش - مەلا.

Email: www.osmanpoor.72@yahoo.com

سەرچاوەکان:

۱. براھنی، رضا. طلا در مس. تهران: ناشر نوین، ۱۳۷۱.
۲. پورنامداریان، تقی. سفر در مس. تهران: انتشارات چشم و چراغ، ۱۳۷۴.
۳. تارەگۆزی، سید عبدالرحیم. دیوان / اشعار. کۆ کردنەوه و لیکۆلینەوهی مەلا عەبدولکەریم مودەررەس. سنە: ئینتشاراتی کوردستان. چاپی پینجەم، ۱۳۸۶.
۴. دیچەر، دیوید. شیوہ های نقد ادبی. ترجمە ی غلام حسین یوسفی و محمدتقی صدقیانی. تهران: انتشارات علمی، ۱۳۶۶.
۵. شفیعی کدکنی، محمدرضا. ادوار شعر فارسی از مشروطیت تا سقوط سلطنت. تهران: انتشارات سخن، ۱۳۸۰.
۶. فرشیدورد، خسرو. دربارە ی ادبیات و نقد ادبی. تهران: جلد اول، انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۳.
۷. قادر محمد، انور. لیریکیای شاعیری گەورە ی کورد مەولەوی. سلیمانی، چاپی سێهەم، ۲۰۰۷.
۸. معین الدینی، فاطمە. گزیدە چہار مقالە نظامی عروضی. نشر قطره. تهران: انتشارات قطره، ۱۳۷۴.

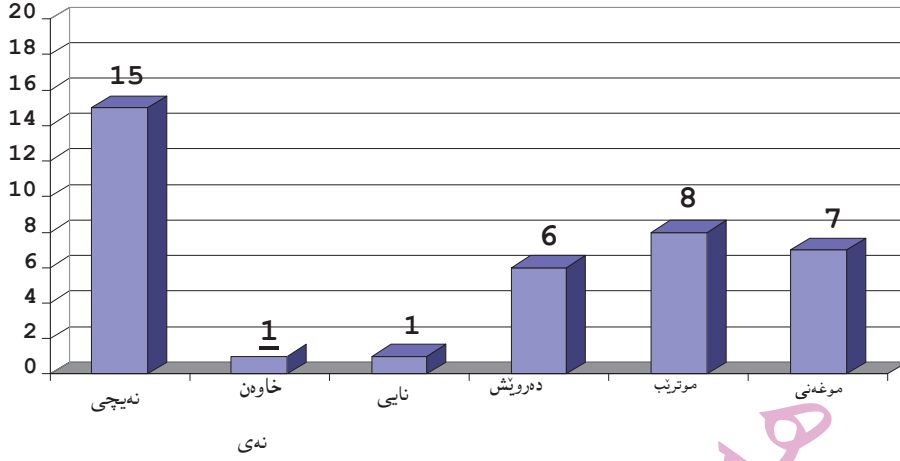
مەرحەبا - فتوا - قەدەر - بەقا - فەنا - عەید -
 تەواف - قیبلە - تەراویح - قەزا - رەحمەت - کەعبە -
 خۆف و رەجا - هیدایەت - سفات - مەلا - ئەلەست -
 رەحمەت - های هیلال - دەرگای قەبوول - نیبەت -
 ئیمامەت - مەندیل (عمامە) - قەدقامەت - قیام - رەزا -
 تەلاق - عەتا - شەھید - فەرز - تەزییح - نەمازخانە -
 زکر - ئیستیغنا - ئەلاھوئە کبەر - شەھادەت - مەعسیەت -
 نەفس - زات - حەق پەرستی - بەندە - تەعویز - جینان -
 سوبحان - رەسوول - موناجات - ریحانە - رەسوول -
 بەتوول - مورتەزا علی - رەوزە - فەیز - تەجەلی -
 زاتی - عیلم - مەلەکووتی - جەبەرۆت - غەفوور -
 عاشوورا - کەربەلا - یەزید - حسەین - موحرەم -
 سوچوود - کەریم - جەژن - کافر - جەمال - جەلال -
 بسمیلا - رەبانی - قەسەم - وەسەلام - وەلاھو شەفیع -
 یاخەلیل - کەریمان - حەجەردا - پینجەمبەر -
 حەرەج - منارە - پرهیزگاران - رۆزەداران - تەقدیر -
 حەرام - ھوو - ئەزەل - ئیمان - قەدیمەن - واجب -
 شەرعیەت - ماشەلا - حەنەفی - زاھید - تەقوا - زەواری -
 غیلمان - سوبحانەلا - خۆف و رەجا - عەزرائیل - دەس و
 دیم.

۳- ناوی پیشەکان و نامرازە پێویستەکانیان بە ۳۰
 جۆر ھاتووہ:

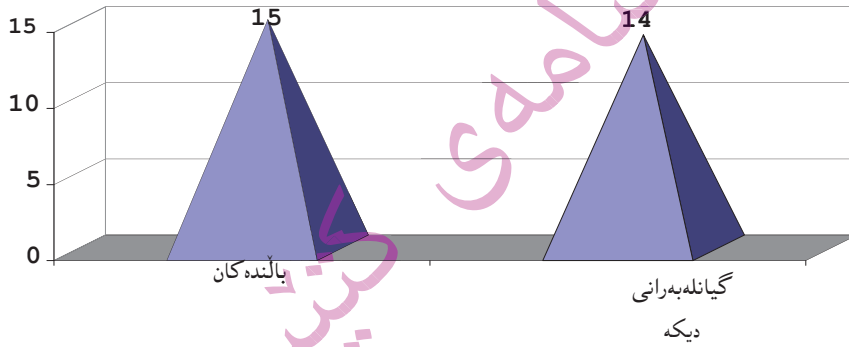
گولاوگیری - (گۆل - قازان)، خەياتی - (میقراز -
 دروومان - نەہ)، پارچەبافی - (چەرخ - تایی تانتە -
 دارلەتەرە - تایی کرژ - دووبار کەردە - بوورازو)، بنایی -
 (خشت - ھوسای - تایی شاول - بنچینە - عمارەت)،
 جۆلایی - (پۆی خەیاتە - دەس رپسە - تەندە بێت - تال -
 مەکوگە)، نەجاری (تەختە تاش - نەجار)، گیر، ئاسیاوچی
 - (گەرد - ئارد - سەدای ئاسیاو - نەوبەت - دانە -

لیکۆلینهوه

خشتهی فره پاتییی ناوی ژهنیاران و مؤسیقازانان

خشتهی ناوی گیانله بهره جۆراوجۆره کان (۳۱ جۆر)

خوێندنهوهیه کی نوێی چه مکی عهشق،

له دیوانی مهولهویدی کورددا

ئهم وتاره له رێکهوتی ۱۷ رهشه مهی ۱۳۹۵ی ههتاوی، له کۆلیجی ئهدهبیات و زمانه بیانییهکانی زانستگای کوردستاندا پیشکesh کراوه و له لایهن ئاوژینهوه ئاماده کراوه.

مه نسوور رهحمانی

په یوهندی جنسی نییه. ئه مرۆکه مه بهست له عهشقی ئه فلاتوونی جوریکه له خوشه ویستی که په یوهندی جنسی تیدا یان نییه یان زور کهم و سنوورداره و کهوتوو ته په راویزهوه.

عهشقی رۆمانتیک:

عهشقیکی تر ههیه به ناو عهشقی رۆمانتیک، که له نیوان ژن و پیاو دا ههیه و دواتر پیوهندی جهسته بیهی لی ئه بیتهوه.

عهشقی عیرفانی: که عهشقی مرۆقه به نیسه بهتی خوداوه.

عهشق له روانگهی فرۆیدهوه:

فرۆید له باسی عهشقا ئه لی: بنه مای عهشق غه ریزییه و ئهوه عهشقه بریا نهش که له نیوان دوو

عهشق له دیوانی مهولهویدا جیاوازییکی تایبه تی ههیه له گه ل ئه و پیناسه باوهی که له دیوانی شاعیرانی تر دا باوه؛ سه ره رای ئه وهی که داگری ئه زموونی ئه و عهشقهش ده بی، له ئاستیکی زور جیاواز تریشدا خوی ده بینیته وه. پینش ئه وهی بچینه نیو کرۆکی باسه که وه پیویسته ئامازه به چه ند روانگه بییک سه باره ت به عهشق بکه ین:

عهشق له روانگهی ئه فلاتوونه وه یان عهشقی ئه فلاتوونی:

له دیالۆگهکانی نیو کتیبی میوانداری یان زیافته دا که باسی عهشق ئه کریت وا ده رده که ویت که ریشهی ئه و جو ره عهشقه له لای زوریک له خه لکی ناتنی یوان به جوریک په یوهندی له گه ل شاهد بازیدا ههیه و ماشه قه (معشوق) کورپکی تازه لاره که خه تی نه خستوه. له م نیوهنده ته نیا سو قراته که ئاوار ته یه و سه ره رای ئه وهی که ماشه که ی کوریکه، بر وای به

- عهشقی برایانه: که لهو عهشقه ههست به بهرپرسایه تی، ریزگرتن و دلسۆزی به نیه ته هی هه موو ئینسانه کان ده کریت. هه موو ئینسانه کان له م روانگه وه یه کسانن و جیاوازیه کان که م و رواله تین.

پیش ئه وه ی برۆینه سه ر باسی عه شق له دیوانی مهوله ویی کوردها، پتویسته ئاماژه ییک بکه ی ن به جوۆری عه شق له روانگه ی مهوله ویی فارسه وه، بو نمونه چهنده شیعر له دیوانی شه مس و مه سنه وی مه عنه وی ده خوینینه وه و دواتر به رده نگه ی ئه م شیعرانه روون ده که ی نه وه:

دزدیده چون جان می روی، اندر میان جان من

سرو خرامان منی، ای رونق بستان من

چون می روی بی من مرو، ای جان جان بی تن مرو

وز چشم من بیرون مشو، ای شعله تابان من

هفت اسمان را بردم، وز هفت دریا بگذرم

چون دلبرانه بنگری، در جان سرگردان من

تا امدی اندر برم، شد کفر و ایمان چاکرم

ای دیدن تو دین من، ای روی تو ایمان من ...

به رده نگه ی ئه م شیعره پرسۆزانه داخۆ کۆ بیته، که دیسری کۆتایی شیعره که ده خوینینه وه بو مان ده رده که ویت که مه به سته، یه کۆ له یاران و مورشیدانی خۆیه: سه لاهه دینی زه رکووب:

ای شه صلاح الدین من رهدان من ره بین من

ای فارغ از تمکین من ای برتر از امکان من

نموونه یه کی تر دیسان له مهوله وی به لخی له مه سنه ویدا، که به رده نگه که ی ئه م جاره حوسامه دینی چه له بییه که یه کۆ له هاوړپایانی گیانی گیانییه تی:

رپه گه زی یه کساندا دروست ده بی، هۆکاره که ی هه بوونی ئامانجیکی هاو به شه له نیوان ئه و دوو تاکه دا که ئه و ئامانجه له مپه ر و مانعی بو دروست کراوه و هه ر ئه م له مپه ره ئه بیته هۆی ئه وه ی که ئه و عه شقه غه ریزیه خۆی له م عه شقه برایانه دا ده ربخات؛ واته ده رکه وته که ی ئه بی به شیوازیک له گوړانی هه ر ئه و عه شقه غه ریزیه.

رابطرت ئیستینبیرگ:

رابطرت ئیستینبیرگ وه کوو ده رووناسیک باسی سی کوچکه یان سی گوشه ی عه شق ئه کات و ئه لیت: یه کۆ له گوشه کانی عه شق ره گه ز و جنسییه ت یان سیکسه، گوشه یه کی تری سۆز و سه مییه ته و سه یه م گوشه که شی وه فاداری یان به وه فابوونه.

عه شق له روانگه ی ئیریکی فرۆم هوه:

عه شق له روانگه ی ئیریکی فرۆمه وه به شه ش بهش دابه ش ئه کریت:

- عه شقی دایکانه: که عه شقی دایکه به نیه ته تی مندال که ئه ویش عه شقیکی غه ریزیه.

- عه شقی باوکانه: عه شقی باوکه به نیه ته تی مندال که ئه ویش عه شقیکه ئه گه ر هه رچه نده منداله که ی زۆرتر فه رمانبهرداری لی بکات و گوئی رایه لی بیت زۆرتر ئه بیته وه.

- عه شقی جنسی

- عه شق به خۆ: که جیاوازه له گه ل نارسیسم

- عه شق به خودا

باسی لیوه کردووه؛ مهولهوی به هۆی تهنگوچه له مهی
 رۆژگار، سه ره پرای ئاگاداریی مامۆستاکهی له م
 خۆشه و یستیه، نه یوانیوه ژانی هاوبهش له گه
 رابیهه پیک بینهت. ئەم خۆشویستنه تا کۆتایی
 ته مه نی مهولهوی ماوه ته وه. ههروه ها عشقی که به
 نیسه به تی عه ن به ر خاتوونی هاوژینی هه یبووه و
 خۆشه و یستییک که به نیسه به تی یاران و هه فالان و
 شیخانی نه قشبه ندی هه یبووه، تا راده ی عشق له
 شیعه کانی مهوله ویدا به شیوه ییکی به رفراوان و
 ئاشکرا وه به ر چاو ده که ویت.

وه کوو نمونه: شیخی سراجه دین که بیست و
 شهش سال ته مه نی له مهولهوی گه وره تر بووه. شیخی
 به هائهدین که ته مه نی له مهولهوی که متر بووه. شیخ
 زیائهدین، عزیز و ئەحمه و به گی کۆماسی که هاوړی و
 هاوفه قیی به ک بوونه و ...

پیش ئەوهی ئەو نمونه شیعیانه بخوینینه وه و
 دواتر خویندنه وه و شیکاریی کۆتاییمان هه بیت،
 سه باره ت به جۆری عشق له لای مهولهوی کورده وه،
 پیویسته ئەوه روون بکهینه وه که سه ره پرای

همچنان مقصود من زین مثنوی

ای ضیاء الحق حسام الدین توی

مثنوی اندر فروع و در اصول

جمله آن تست کردستی قبول

قصدم از الفاظ او راز توست

قصدم از انشایش آواز توست

پیش من آوازت آواز خداست

عاشق از معشوق حاشا که جداست

نمونه یه کی تر دیسان له دیوانی شه مس که
 به رده نگه که ی شه مسی ته بریزی یه:

تو شادی کن ز شمس الدین تبریزی و از عشقش

که از عشقش صفا یابی و از لطفش حمایت ها

یان ئەم دیره:

عاشقان عشق را بسیار یاری ها دهیم

چونکه شمس الدین تبریزی کنون شد یار ما

و چهندین و چهند نمونه ی تر له ئاسه واره کانی
 مهولهوی فارسدا ده رده که ویت:

عشق و به رده نگه کانی عشقی ئینسانی له دیوانی
 مهولهوی کورددا، له بواری ره گه زه وه دوو جۆرن و
 جۆری نواندنی خۆشه و یستی له لایان مهوله و ییه وه بو
 هه ر دوو ره گه زه که به ک جۆره و به ک دۆخ و حاله تی
 رۆحی له هه ر دوو کیاندا ره نگ ده داته وه:

هه ر له ته مه نی پانزده ساله ییه وه عشقییک له
 مهوله ویدا به نیسه به تی رابیهه ی کچی سه ید عومه ری
 خانه گای پاوه، چه که ره ئەکات که مامۆستا
 سه ید تاهیری هاشمی له گۆفاری شوماره سیی سروه دا

جهم لاو هون گرتن، پای شهرم مه حکم

زنجیر مهینهت پای گوریز به ستهن

ماره کهی دووریت ریشهی دل گه ستهن

سامان سام کردهن، درده کهی فیراق

بۆی تالی دووریم مه بۆ نه مزاق

شیخی سه راجه دین له ئیجازه نامه یه ک که به
مهولهوی داوییه تی ئه ویش به نیه ته تی مهولهوی ئاوا
ئه لیت:

((من بعد مخلصین خاندان قول و فعل جناب مولوی را
قول و فعل حقیر دانند.))

له سه ره تای نامه که ئه مهی نووسیوه:

((جناب عالم ربانی، صدف گوهر معارف و معانی، اختر برج
سیادت، کوب سما سعادت، سالک طریق مستقیم،
مولوی ملا عبدالرحیم.))

مه به ست له هینانه وهی ئه م نامه یه ئه وه یه که
شیخی سه راجه دین روانگه یه کی سه ره وه بۆ
خواره وهی نه بووه به نیه ته تی مهولهوییه وه.

نموونه یه کی تر شیعر بۆ شیخی سه راجه دین:

دهران زمان درده کهی کاریم

همه راز ناله ی شهوان بیداریم

راحتی جه سهی مهینهت باره کهم

تهسکین دله ی پر جه خاره کهم ...

له یه کچوونیکه ئیجگار زوری چه مکی عه شق له لایان
هه ردوو مه وله وییه وه، ئه زمونی عه شق له که سه یکه وه
بۆ که سه یکه تر ناگوژی ریه وه و ئیمه ناتوانین بلین ئه م
ئه زمونانه ی مهولهوی کورد، ئه زمونه کانی مهولهوی
به لخییه. هه ردوو لا ئه زمونی سه ره خۆی خۆ یانه؛
ئه وه ئیمه یین که هه ستمان به م له یه کچوونیه کردوو
نه ک ئه وهی که که سه یکه لاسایی ئه وهی تری
کرد بیه وه، عه شق لاسایی نا کرته وه. چه ند نمونه
شعری بۆ پیشاندانی چه مکی عه شق له دیوانی
مهوله ویدا:

به نیه ته تی شیخی سه راجه دین ه وه:

شیخی سه راجه دین له دایک بووی ۱۹۵ ه و له
۱۲۸۳ دا کۆچی دوا یی کردوو. مهولهوی ۱۲۲۱
له دایک بووه ۱۳۰۰ واته سه د و بیست و هه وت سأل
له مه و پیش کۆچی دوا یی کردوو.

ره فیق مه حره م عیجز و سه روورم

حه که مه کهی ئیش زام ناسۆرم

ئاویاره کهی سه وهی ئاره زووم

دانا به گردین راز کۆنه و نۆم

ده ماخ وه نه شهی سه ره رزان که یل

مورشید میراو سه ره جۆی باده ی له یل

ئه نیس مه جلیس عیش و نیشاتم

ده سگیری راگه ی هات و نه هاتم

جله و کیشی زه وق، ئه وهی ره ویلم

به زم ئارای مه جلیس، که مه ن وه پیلم

وه مه رگت یه ند خه م، جه لام بییه ن جه م

یان بۆ شیخی بههائەدین:

دەلیل وادەیی، سەر سەراوێ کەم

بینایی دیدەیی، شەو بێ خاوە کەم

رەفیق سەرحدە، ئەقلیم دەردان

ناخودای کەشتیی بەحرە کەیی هێجران

ئوستاد تەعلیم دەرس مەجنوونیم

دەسگیر راگەیی سەختی و زەبوونیم

شەمع بەزمگەیی مەهجوری و دووری

میعمار ئەساس پایەیی سەبووری...

یان نمونەیکە بۆ هاوڕێیکە خۆی لە سەردەمی

فەقیتیدا کە پرپار بوو مەولەوی ئەو بە جی بیلێت و

بروات بۆ بازە:

ئازیز! ديارەن، وادەیی لوامەن

ئەلەوئەلەوئە نامامەن

دەولەتە کەیی وەسل پا نە زەوالەن

جاریو تەر دیدەن بالات مەحالەن

سا دلم وەشکەر وە ئیلتیفاتی

بدیە وە لاو، بوینووت ساتی

با بەیۆ شەو شیری پازە کەت

گۆش دەرو لادی، مەینەت گازە کەت

ئاخر سەفەرەن، را خەیلی دوورەن

مەنزڵ بێ پایان تۆشە زەرورەن

دینت تۆشەیی چەم، مەیلت تۆشەیی دل

رازت تۆشەیی گۆش، مەنزڵ وە مەنزڵ...

نمونه بۆ رابێعە خانم:

حال بەد حال بەدەن هالی و هەوالە

یانئەیی های چوون سەنگ قولەیی قەزالە

موراو واران خەمان پێشەدا

هەلای سەدای دەنگ تۆ ها تێشەدا

عەشقییک کە لە نیوان ئەو دوو مەولەوییەدا

ئەبیین، عەشقییکە لە دەروەیی رەگەز و جنسیەت و

تەنیا یەک ئاراستەیی رەگەزیی ناگرێتەو. پانتایی

ئەشق لە بواری بەردەنگەو لە لای مەولەویی کورددا

هەم بەرفراوانە و هەمیش چینیکی دیاریکراو

ناگرێتەو. هەر وەها گۆشە و زاویەیی هەیه لە گەل

عەشقی ئەفلاتوونی، رۆمانتیکی، سێ کوچکەیی

ئێستیتیبیرگی و شەش جۆر عەشقه کەیی ئیرییک

فرۆمی؛ هەر چەند لە گەل عەشقه برایانە کەیی ئیرییک

فرۆمدا تا رادەیکە هاوپۆشانی هەیه بەلام دیارە لە

بواری هەست و دەربیرینی هەستەو لە لای مەولەویی

سۆزیکە کەم وینە خۆی ئەنوینتی.

ئەوانەش کە قوتابیانی راستەوخۆ یان

ناراستەوخۆیی دوای مەولەوین، وە کوو سەید تاهیری

هاشمی و مەلا عەبدولکەریمی مودەریس بە جۆریکی

دیار کارتیکەری سۆزی مەولەویی لە هەلسوکەوت و

نامەکانیاندا بەدەیی دەکرێت.

ئافرهت له ئه ندیشه ی گۆراندا

توووره ج خه سره وی

هه موو ئه م جوانکاری و ده سره نگی نیانه ش له نیگاوه ده ست پیده کات و ئه گه ر له چاوی شاعیره وه بۆی بپوانین، ئه م هه موو به ها و ده رخستنی جوانییبه له قولایی ناخی ژن تا ده گاته روخسار و روالهت و ئه م شیوه بیرکردنه وه و روانگه یه، له نیگا و خه یالی شاعیردا ده خولقیته. ده بی مه لی خه یال و بییری شاعیر چهنده به رزه فر بیته وا توانیویه تی چه شنیک ههستی خۆی له نیو وشه کانیدا به دیل بگریته که ئه وه ی به چاوه دبیرتیته له سه ر زمان هه لده قولیته. نیچه ده لیته: ((مه زنایه تی ته له گره وی ته ندروستی روحتدایه ^۲)). ئافرانندی جوانیش له هه ر باریکه وه، پیویست به گۆلیک له هه ست و بییری به رز و قوول و پاراوه دکات که به بیروباوه پی سووک و بی نرخی ئاوه گۆل نه کرابیته، به ره مه ی ئه م ئاکامه ش روچیکی ته ندروسته وا له بوونی گۆراندا شه وق ئه داته وه.

ئه گه ر گوتوو یانه گۆران شاعیریکی وه سفیه یه، راسته، وه سفکردن له گۆلزاری شیعه ره کانیدا بابه تیکی

هه ر که سیک کورته ئاشنایه تی بیکه له گه ل شیعه ره کانی گۆراندا هه بیته، بۆی ده رده که ویت چه که سایه تی بیک له پشتی ئه و وشانه وه ده ترووسکیته وه و له و پوه له گه ل بیرکردنه وه و تیپوانینی شاعیر له سه ر ژیان و مرۆف، به تاییهت له مه ر ره گه زی مینه، ئاشنا ده بیته وه. سه ره رای لیها تووی و دل بزوینی و سیحربازی به وشه، دلی شاعیر هاوړا و هه مه رنگی ئه ندیشه یه تی؛ واته شیعه ره نگدانه وه ی ده روون و ئاوینه ی ههستی ده. وه کوو ئه خه وانی سالیس ده لیته: ((لانی که م مرۆف نابی له گه ل خۆیدا درۆ بکات.)) یه کیک له و جوانیانه ی وا گۆران بۆ ده برپینی ههستی خۆی زۆربه ی هه لبه سته کانی پی ده رازینیته وه جیلوه ی جوانی ئافره ته. ئافرهت لای گۆران نه که ته نیا لیوانلیوه له جوانی و له باری رواله ته وه زۆر سه رنجراکی شه، له هه زری شاعیردا به ته واوکه ری هه موو جوانیه کانی سروشت دیته ئاراهه؛ که ده لئ، بزه ی ئازیزه وا سروشت ره نگین و چاوه و دل رووناک ده کاته وه:

((به لام ته بیعهت هه رگی زاو هه رگی ز))

بی رووناکییه بی بزه ی ئازین))

^۲. فریدیش ویلهلم نیچه، حکمت شادان، جمال آل احمد، سعید کامران و حامد فولادوند، تهران: چاپخانه ی جامی، ۱۳۸۴، ص.

(بۆ راستی نه لێم، گه وهه کچی عیشوه سه راپا

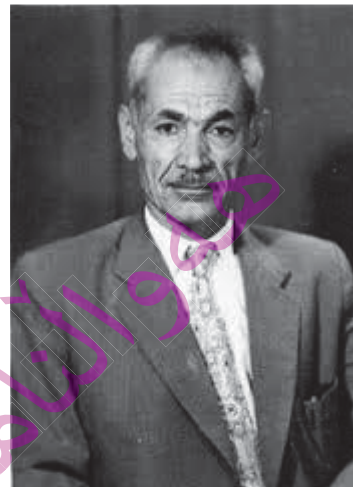
ئهوسا نییه تا ناخی نیگای دیده بهری بی

ئهوسا نییه تا ناوی قسهش، دیوی دهری بی

ئهوسا نییه، ئهوسا نییه، ئهوسا نییه به خوا!))

له حوزنی په چه-دا شاعیر دژی بیروپروای باوی
نیو کۆمه لگا که دژ به ژن و ماف و ژیا نیه تی،
هه لویست وهرده گریت؛ دژ به ئه و باوه پانه ی که له لایه ن
پیاوه وه به سه ره گه زی به رانه ردا سه پینراوه و
ئێستاشی له گه لدا بی له نیو کۆمه لگادا به ریژه ییکی
زۆر به دی ده کرین. گۆران ئاواته خوازه له کۆمه لگادا
ئافره ت به هه موو جوانیه کانییه وه وه کوو دیلیک نه یته
پیش چاو و له م پیناوه دا هیواداره ئافره ت بۆ خۆی
هه ول بدات سه ره خۆییه ک ده سه ته بهر بکات و پینگه یه ک
بۆ خۆی دیاری بکات و ته نانه ت به و شیوه
بیرکردنه وانه ی خۆشیدا بچیته وه که به سه ریدا سه پاوه؛
تا کوو له و شه وه زهنگه ده ریازی ببیت. ریگای
چاره سه رکردنی ئه و گرفته ش به رای شاعیر به یارمه تی
و پالپشتیی پیاوه وه هه موار ده بیته؛ واته، به پیکه اتنی
هه ستیکی به رابه رخوازانه و رووناک کردنه وه ی بیروپرا و
تیبینی پیاوان له مه ر ئه م قه یرانه . بۆیه هه ر وه ک
ده بینن شیوه ی بیرکردنه وه و روانگی گۆران جیاواز له
بیروپروای باوی سه رده می خۆی له ناوه روۆکی
به ره مه کانیدا ره نگ ئه داته وه و وه کوو بیروه رییک له
کلاو پۆژنه ی هه لبه سه ته کانییه وه تیشک به سه ر بیر و
هه ستی دوینراودا ده هاو یژیت و ده یه وی له م ریگایه وه به
رۆشن گه ری و وروژاندنی ئه م چه شنه باس و
بیرکردنه وانه، به رده نگه کانی وه ئاگا بێنیته وه و له
ئاراسته ی گۆرانی ئه م هه لومه رجه دا هه نگا و هه لیبینیت.

تایبه تی و شازه . له زۆریه ی هه لبه سه ته کانیدا وه کوو
جوانی له لادج، ئافره ت و جوانی، جوانی بێناو و...
وینه ی په یکه رتاشیک، قه باره یه کی له شولار ساز ده کات
و دوا یی وه کوو شیوه کاریک ده سه ت ده کات به ره نگ-
کردن و ده رخسینی ناز و جوانی و شوخ وشه نگیی ئه و
په یکه ره . له راستیدا وه سفیکی زیندوو و ساکار له
دلێکی پاک و بێ گه رده وه .

گۆران چ له خۆشی و چ له ناخۆشی و
ناته با ییه کانیدا قسه ی دلێ خۆی ده رده بریت و به
وشه کان یاری ناکات. ئه م تایبه تمه ندییه یه کێ له
مۆرکه سه ره کییه کانی شاعیره که وه کوو بنه واشه یه کی
ئاکاری له به ره مه کانیدا له به رچاوی ده گریت و به و
جوانکارییه ئه ده بیبانه ی تیکه ل به م هه ست و که ش-
وهه وایه ده کات، بۆن و به رامه یه کی تایبه ت به
هه لبه سه ته کانی ده به خشیته و سنووریک بۆ خۆی
ده ستنیشان ده کات که خۆینه ریش هه ست به وه ده کات.
بۆ نمونه، له شیعرێ بۆ گه وه ره کچیک دا پاش سه له ها
دابرا و دووری له دل به ر، کاتێ ده گه ریته وه، وه ها
باسی هه ست و حا لی ئێستای خۆی ده کات و به
دلپاکییه وه ده لیت:

و... له لایهن هونهرمه ندانهوه له ئاستی خۆیدا کهلکی
لئ وهر نهگراوه و کاری لهسه نهکراوه. ئافرهت له
روانگهی ئەم شوخه شاعیری شییتی جوانیهوه پره له
مۆسیقا، بۆن و بهرامهی خوشخۆش، رهنگاوپهنگی،
جوانی و ریکوپیکیی و ههروهها ساپۆژهی زامهکانه؛
بۆیه کهشی نیو شیعهرهکانی وهها بۆنیکیان له خۆ
گرتوه و بهرهمهکانیشی ئاوهها دلبروینن.

دوایین باسی ئەم مژاره به تهله ریحانهیهکی
دیوانهکهوه کۆتایی پێ دینم و گویمان به دهمی
شاعیرهوه گری ددهین که له ههموو لیکۆلینهوهیهک
بهپێتر و راسته قینه تره.

((له کونجی خاتیره ما تا ژنیکی شوخ نهکا

پهری سیفهت، به پهلوپۆی جهماله وه جیلوه

له کوئ، له سهتھی زهمینا، له سینهی فهلهکا

ئه بپته مهنهعی شیعرم، به دایعی ئه شیا؟))

سهراوهکان:

گۆران، عهبدوڵا. *دیوانی گۆران*. تاران: بلاوکراوهی پانین، ۱۳۸۵.
قهره داخی، عهتا. *گۆران و تازهگهری له شیعیری کوردیدا*.

ههروهها له شیعیری بهرده نووسیک -دا له زمانی
کچیکهوه دپته قسه، که تووشی هاتوه له تووش بی-
وهفایی ههزره کاریک و وهکوو مار پیوهی دهدات و له
ئاكامدا به دهستی باوکی سهری له جهستهی جیا
دهکرپتهوه. گۆران کولهی قرچه قرچی جهرگ و هاواری
ئه مامزه بی تاوانه به گوئی ئه و میشه تالانه دا دینن
که لاسایی که رهوهی نۆرمه پوچ و بی بنه ماکانی رابردو
و کهسانی دهروپهیری خۆیانن. رووی دهمی گۆران بۆ
ئاخوتن له سهر کۆنه برین و تهنگه ژهکانی ژیان به لای
ئافره تیکه وه ده بییت نیشاندهری چی بییت؟ به رای
شاعیر ئافرهت به هۆی ئه و ههست ناسکیهیه وه نۆرت له
نیازی تیدهگات و خه مخواریی دهکات. پیی وایه له
ههردوکیاندا ته ریکیی و بی دهسه لاتیهک سهری
هه لداوه که ده بی بهری پێ بگیردرییت و نه بپته
له مپه ریک بۆ هه ول و تیگۆشانه کانیان.

به داخه وه ئه و هه موو تابلۆ جوان و به نرخانه ی
گۆران نه خشان دوویه تی و گولاوپرژینی کردوون، له بواری
هونه رهکانی دیکه وه وه کوو موسیقا، شیوه کاریی، شانۆ

ئاورپىكى مەعرفەناسانە لە چەمكى كارەسات

ئامازە:

ئەمەى خوارەو دەقى قسەكانى د. بەختيار سەجادی - يە لە سالیادی كيميبارانى هەلەبجە لە زانستگای كوردستاندا لە ريكەوتى ١٦ى رەشەمەى ١٣٩٥ى هەتاوى، كە لە لاين دەستەى نووسەرانى ئاوزين - وە هيتراو تە سەر كاغەز و ليرەدا بۆ يەكەم جار بە شيوەى نووسراو بلاو دەكریته و.

د. بەختيار سەجادی

مەجازى پيک هات، هەولم دا لەم ريگەيه وە هەندى لەو فايلى پىدى ئيفانەى كە ژمارەشيان زۆرە و هەمووشيان دەريارهى چەمكى كارەساتن، بينيرم بۆ دۆستان؛ بەلام لە ئاکامدا تىگەيشتم ئەو روانينهى كە ئيمەمانان هەمانە بۆ كارەسات زۆر جياوازه لەو روانينهى وا خەلكى تر هەيانە؛ هەر لەبەر ئەو هەيه چەندين سالە لەسەر ئەم چەمكە قسەم نەكردوو.

ئەگەرچى دۆستان و ئاشنايان لە زانستگان و لە شوينەكانى ديكەو زۆر جار لە مانگى ئاداردا بانگهيشتيان كردوم بۆ قسەكردن سەبارەت بەم چەمكە بەلام ئەم نەپۆشتوم. ئەم جارەش لەبەر جۆرىكى ئەرکى ئيدارى بوو كە چەند دۆستىك لە بەشەكانى زانستگا فرمويان كە ئەمڕۆ لە خزمەتى ئيوەدا بم. راستيهى كەى ئەو هەيه كە لە باسكردنى بۆمبارانى كيميایى هەلەبجەدا ئەتۆ هيج ريگەچارەيه كت نيه

ئامادەبووانى هيتا،

ئەم چەندين سالە لەسەر كارەساتى هەلەبجە قسەم نەكردوو؛ ئاخري جار كە لە شوينىكى گشتيدا قسەم كرد سالى ١٣٧٩ بوو؛ واتە شانزه سال پيش ئيستا. بەلام هەر خيرا چەند رۆژ پاش قسەكانم تىگەيشتم كە زۆرىەى ئەو خەلكە لە قسەكانى من تىنەگەيشتون يان بۆيان گرنگ نەبوو. بۆيه هەولم دا ئەو شتانەى كە وەكو ئەنديشە، بير و روانين لای منە بيكەم بە كتيب؛ يەك دوو كتيبم وەرگيرايەو، هەندى شتم نووسى؛ دەزگای سەردەم دوو كتيبى منى لە سالى ١٣٨١دا چاپ كرد كە يەككيان بە تەواوى تەرخان كرابوو بۆ ليكۆلینه وەى چەمكى كارەسات. يەككيان شيكاريبەك بوو دەريارهى كتيبە بەناوبانگە كەى ئادۆرتو و هۆركهيامير بە ناوى ديالىكتيكي رۆشنگەرى؛ بەلام ديسانەو تىگەيشتم كە تەنانەت كتيبەكانيش بەسوود نين. پاش ماو هەيك چەند سال پيش ئيستا كە كەشى

بلیین ئەمە دوو کیلو دۆشاو و ئەوێش سێ کیلویە. لە چەمکی کارەساتدا ئەتۆ سەرۆکارت لەگەڵ کوشتن و قێکردنایە؛ کەواتە نە بە شیۆهیهکی سۆزدارانە و هەستەند، نە بە شیۆهیهکی عەقلانی ئەتۆ ناتوانی باسی کارەسات بکەیت.

«لە باسکردنی بۆمبارانی کیمیایی هەڵبجەدا ئەتۆ هیچ رێگەچارەیهکت نییه بێجگە لەوێ کە بە شیۆهیهکی رادیکال باسی بکەیت؛ واتە تۆ نابێ بە شیۆهیهکی هەستەند و سۆزدارانە یان بە شیۆهیهکی رووکەشیانە و تەنانەت ناکرێ بە شیۆهیهکی عەقلانیش باسی بکەیت؛ چونکە کارەسات شتیگە کە عەقلانیش نایبێکت.»

بەختەوهرانە هەموو سالیگ لە زانستگاکانی ئێران لە بیست و چەند سالی رابردوودا بۆ ریزگرتن و بەرزپاگرتنی یادی قوربانیانی ئەو کارەساتە جۆراوجۆرانە کە بەسەر کورددا هاتوو، وەک ئەنفال، هەڵبجە و... کۆپ و کۆبوونەو و سمینار دادەنرێت و ئەم چەشنە کارانە زۆر باشە لە پێناو ئۆلگوسازیدا، لە پێناو هۆشیارکردنەو و ئاگادارکردنەوێ خەلکی تر؛ چ ئاگادارکردنەوێ خۆت، چ ئاگادارکردنەوێ لایەنە نێودەوڵەتی و هەرمیمیەکان؛ لە پێناو رێگریکردن لە دووبارە خولقاندنەوێ کارەساتیکی تردا. بەلام

بێجگە لەوێ کە بە شیۆهیهکی رادیکال باسی بکەیت؛ واتە تۆ نابێ بە شیۆهیهکی هەستەند و سۆزدارانە یان بە شیۆهیهکی رووکەشیانە و تەنانەت ناکرێ بە شیۆهیهکی عەقلانیش باسی بکەیت؛ چونکە کارەسات شتیگە کە عەقلانیش نایبێکت و نایبێت.

هۆرکهایمێر ئەو فەیلەسووفە گەرە ئەلمانیه بوو کە بۆخۆی یەکن لە قوربانییهکانی کارەساتەکانی شەپری دووهەمی جیهانی بوو؛ لە کتێبە بەناوبانگەکاندا لەگەڵ ئادۆرتۆ، بە ناوی دیالیکتیکی رۆشنگەری، کە ئیمە وەک یەکن لە سێ کتێبی فەلسەفی گرنگی رۆژئاوا لە سەدهی بیستەمدا ناوی لێ دەبەین و بە فارسی وەرگێردراوێتەو، باسی ئەو دەکات کە کارەسات مەتەلئاسا و دژوارەئاسایە؛ واتە مرۆف ناتوانێ و ناشیێ لە کارەسات تێبگات. ئەتۆ ناتوانی لەو کارەساتە کە لە هەڵبجەدا رووی دا تێبگەیت؛ کەس ناتوانی تێبگات. لەبەر ئەوێ کە لە کارەسات یان کۆمەڵکۆژی یان کوردقێران یان جینۆسایددا ئەتۆ لەگەڵ لەناوچوونی چەندین هەزار کەسدا رووبەروو دەبیتەو؛ هەر کام لەم کەسانە هیوایەکیان هەیە، رەنجیکیان هەیە، ئارەزوویەکیان هەیە، خەیاڵیکیان هەیە، خەونیکیان هەیە و ئەتۆ ناتوانی لەو هەموو مەینەتی و ئازارە تێبگەیت. کەواتە وەک دەلێن، دژوارەئاسابوونی کارەسات؛ واتە کارەسات رەمزاییە، لێلاوییه، تەماوییه. لەبەر ئەوێ کە لە زاتی خۆیدا تەماوییه، تەنانەت بە شیۆهیهکی عەقلانیش ناتوانی رووبەرووی ببیتەو؛ چونکە وەک بیرکاری و نییه؛ گیانی مرۆف خۆ تەماتە نییه کە بلیین ئەم کارەساتە گەرەترە چونکە دووسەد هەزار کەس کۆژاوه، ئەو کارەساتە بچووکتەرە چونکە پەنجا هەزار کەس کۆژاوه؛ ئایا گیانی مرۆف سێو و تەماتەیه...! خۆ گیانی مرۆفەکان دۆشاو نییه

((كەس ناتوانیت هاوكات له قوولایی رهنجی پینچ ههزار كەس تێبگات. له وانهیه ئەتۆ له رهنج و ئازار و قوربانیدان و ئیش و زهحمەت و مهینهتی كەسیك تێبگهیت به لآم ناتوانی له ئیش و ئازاری پینچ ههزار كەس تێبگهیت. بۆیه هەر جۆره ههولێك بۆ ساده كردنه وهی كارهسات، هەر جۆره ههولێك بۆ كورت وكۆكردنه وه و گشتیكردنه وهی كارهسات و هەر جۆره ههولێك بۆ وهكوو بیانوو و بهكهرسته دانانی كارهسات، بۆخۆی جۆریكه له ریگه خۆش كردن بۆ وهرگرتنی كارهساتیكي تر.))

هیتلیئر کتیبیکی هیه به ناو خهباتی من؛ لهو کتیبه دا پیتی وایه كه مرۆڤه كان سی دهسته ن: ((دهسته ییکیان فرههنگ سازن و فرههنگ به رهه م دههینن، كهواته ئەمانه دهسته یهکی گولبژیرن و شایانی پیشكه وتنن؛ وهكوو ژیرمه نه كان و ئاریاییه كان؛ هەر به م بۆنه وه بوو كه له ساله كانی ١٣١٠ تا ١٣١٥، پێوه ندی ئیرانی سه رده می ره زاخان له گه ل هیتلیئر دا زۆر نزیك بوو. دهسته ی دوهم ئەوانه ن كه فرههنگ به كار ئەهینن و ئیستا كارمان به سه ریا نه وه نییه به لآم له وانه یه له دواییدا په جۆریان ببین. دهسته ی سییه م ئەو دهسته یه ن كه فرههنگ له ناو ده به ن و ده بی بیانكۆژین.)) كه ئەو كاره شی كرد. هاوشیوه ییه کی

سه ره پای ئەم هه ولانه، ئەم سمینارانه و ئەو ئامارانه، چ به شیوه یه کی هه ستمه ندانه و چ به شیوه یه کی عه قلانی و ته كووز و سیسته ماتیک، ئەتۆ ناتوانی و كه س ناتوانیت له قوولایی زامه كه تێبگات. چونكه كه س ناتوانیت هاوكات له قوولایی رهنجی پینچ ههزار كەس تێبگات. له وانه یه ئەتۆ له رهنج و ئازار و قوربانیدان و ئیش و زهحمەت و مهینه تی كه سیک تێبگهیت، به لآم ناتوانی له ئیش و ئازاری پینچ ههزار كەس تێبگهیت. بۆیه هەر جۆره ههولێك بۆ ساده كردنه وهی كارهسات، هەر جۆره ههولێك بۆ كورت وكۆكردنه وه و گشتیكردنه وهی كارهسات و هەر جۆره ههولێك بۆ وهكوو بیانوو و بهكهرسته دانانی كارهسات، بۆخۆی جۆریكه له ریگه خۆش كردن بۆ وهرگرتنی كارهساتیكي تر.

ئەو سیستم و عه قلییه ته ی كاره ساتی خولقاند، كه لی رده ا سیتمی به عسیزمه، سیستمیکی ساكاركه ره وانه بوو، سیستمیکی گشتی كارانه بوو؛ له هه مبه ر ئەو سیستمه دا ئادۆرنۆ ده لئ: ((گشت، حه قیقه ت نییه)) به و واتایه كه ئەگه ر تۆ پیت وایه كه گشت حه قیقه ته، واته له گشتدا پاژیک هه یه كه ئەتۆ ئەم پاژه وه پشت گوئ ده خهیت، یان له ناوی ده به یه ت. ئەگه ر تۆ به رده وام پیت وایه كه گشت حه قیقه ته، پاژه كان له ناو ده به یه ت. یان دووریان ده خه یه ته وه یان ده یانكوژیت یان بۆمبارانی كیمیاوییان ده كه یه ت یان بچ به زیانه به لآ ده هینی به سه ریا ندا. ئەمه ش هه مان شته كه له میژووی هاوچه رخدا ده ببینن؛ نه ك هه ر له ناو كورددا به لكوو له نیو نه ته وه كانی دیکه شدا وه به ر چاو ده كه ویت. رهنگه به ناو بانگترینیان ئەو كارانه بی ت كه ستالین، هیتلیئر، مووسیلینی و فرانكو له سوڤیه ت و ئەلمان و ئیتالیا و پورته غا لدا ئەنجامیان دا.

سیستمه بهم شیوهیه که پاژ دهخاته پهراویزه وه؛ سیستمیکی عهقل ئامرازییه، سیستمیکی تهواو ئه بسؤلوتیستییه، سیستمیکی رهه ابینانهیه، تهواو توتالیتارییه، تهواو پواونخوازه؛ وهها سیستمیکه که پهراویزه کان دهسرپته وه، نه یاره کان دهسرپته وه، هه موو شتیک ساده دهکاته وه، هه موو شتیک گشتی و کورت- وکو دهکاته وه. ئینجا ئه گهر ئیمهش خودی کاره ساته که ساده بکهینه وه، خودی کوشت و قره که گشتی بکهینه وه، وه کوو بیانوو بو هه ندئ خواست و مه رami تر به کاری بینین، به شیوهیه کی هه ستمه ندانه وعهقلانی رووبه پرووی ئه و کاره ساته ببینه وه، دیسان ئیمهش تاوانیکی وه کوو ئه وهی خولقینه ری کاره ساتمان ئه نجام داوه. واته، ئه و دوو سوپرژیکتیفیتییه به روالهت جیاوازه به تهواوی و له بنه پرتدا له یه که ئه چن.

که واته، هه ر جوره شیعریک، هه ر جوره گورانییک، هه ر جوره باسیک، هه ر جوره پهیکه ریک، هه ر جوره فیلمیک، هه ر جوره به ره میکی هونه ری و ئه ده بی، هه ر جوره باسیکی زانستی، هه ر جوره باسیکی فهلسه فی، ده رباره ی کاره ساتی هه له بجه بنوسریت و به شیوهیه کی ساده نوسرابیت، به شیوهیه کی گشتی نوسرابیت، به شیوهیه کی نه ریتیانه و دوپاته وه بوو و ساده و هه ستمه ندانه نوسرابیت،

ناشکرا ده بینرئ له نیوان ئه م روانینه و ئه وهی کاره ساتی هه له بجه ی خولقاند.

ئه و عهقلانییه ته هی که دهسه لاتی سووژه ی به سه ر ئوبژه دا دروست کرد، ئه و عهقلانییه ته هی که له سه رده می مؤدیرندا دهسه لاتی مروفی به سه ر سروشتدا دروست کرد، ئه و عهقلانییه ته هی که پیاوی له ژن جیا کرده وه، رژی له شه و جیا کرده وه، گرینوچی له رژه لات جیا کرده وه، رژائاوی له رژه لات جیا کرده وه، ره شی له سپی جیا کرده وه، ناوه ندی له پهراویزه جیا کرده وه، ئه و عهقلانییه ته له ئاکامدا، مروفیشی له مروف جیا کرده وه. که واته دهسه لاتی سووژه به مل ئوبژه له عهقلانییه تی دیکارتیدا ده بی به دهسه لات و عهقلانییه تی ئامرازی و ده گوردرئ یو دهسه لاتی سووژه به سه ر سووژه دا. واته هاوکیشیه ی سووژه له سه ر ئوبژه ده بیته سووژه له سه ر سووژه؛ واته عهقلانییه ت ده بی به عهقل ئامرازی. ئه وهی که ده لی: ((ئامانچ پاساوی هه موو ئامرازیکه)) واته ئه من له پیناو گه یشتن به خواست و ئامانجی خوم ده توانم ته نانهت خه لکیش له ناو به رم؛ واته، کاره سات بخولقینم، کومه لکوژی و جینوساید ئه نجام بدریت.

یه کیک له جینوساید هکانی سه ده ی بیسته م کاره ساتی هه له بجه یه؛ کاتئ ئه م شه ره کوتایی هات، تازه به تازه حکومه تی به عس ده ستیکرد به ئه نفال؛ بو ئاگاداریتان ده بی بلیم پیوه ندیی به شه ری ئیران و عراقیشه وه نییه، ئایا ئیوه بیرتان له م بابه ته کردووه ته وه! چه ند مانگ، پاش ته واو بوونی شه ری نیوان ئیران و عراق، حکومه تی به عس ده ست ده کاته جیبه جئ کردنی ئه نفال. ئه مه زیاتر پیوه ندیی به و سیستمه وه هه یه که کاره سات ده خولقینیت. ئینجا ئه و

ئىمە ھىچ چارەسەرئىكى دىكەمان نىيە بىجگە
 لەۋەى بە شىۋەيەكى رادىكال لەگەل كارەساتدا روۋبەروو
 بىيەنەۋە و ئەگەر وا نەكەين، كارەساتمان سادە و ساكار
 كر دوۋەتەۋە؛ گشتىمان كر دوۋەتەۋە و بە شىۋەيەكى
 ھەستەندانە و ياخود عەقلانى لەگەل كارەساتدا
 روۋبەروو بوۋىنەتەۋە كە خۆى لە خۆيدا كارئىكى
 دژەئاكارانە و نامرۇقانە و نەشازە؛ لەبەر ئەۋەى كە
 دەرەنجام و ئاكامى نەريىنى زۆرى لى دەكەۋىتەۋە. ئەم
 كۆر و كۆبوۋنەۋانە و ئەم ھەۋلانەش دەۋرى سەرەككىيان
 ھەيە لە پىناۋ پەرەپىدانى زۆرتر بەم پرس و بابەتانە و
 ھىوادارم لە ھەموو زانستگاكانى جىھان، نەك بەتەنيا
 ئىران، يادى ئەم كارەساتە و كارەساتەكانى تر بىكرىتەۋە
 و بە شىۋەيەكى قوۋل و وردەكارانە و بە تەۋاۋى
 رادىكالانە باسى ئەم جۆرە كارەساتانە بىكرىت و خۆمان
 وا رابىنن كە چىدى بە شىۋەيىكى ھەستەندانە و بە
 شىۋەيىكى تەنانەت عەقلانى پەتەش چاۋ لە كارەسات
 نەكەين. ھىوادارم لە دەرەتەكى تردا بتوانم ئاۋر لەۋ
 جۆرە ئەدەب و ھونەرە بدەمەۋە كە دەيەۋى كارەسات و
 لايەنەكان و كارىگەرئىيەكانى بنويىتەۋە.

خودى ئەو نووسراۋەيە، دانەرى ئەو بەرھەمە ئەگەرچى
 لە روالەتدا بلىت ئەمن دژ بە ئەو كارەساتەم، بەلام بۇ
 ئاگادارىتان، دانەرى ئەو بەرھەمە و سىستىمى
 خولقپنەرى ئەو بەرھەمە رىك ۋەكوو سىستىمى
 خولقپنەرى كارەساتە و ئەو جۆرە بەرھەم و باس و
 روانگەگەلە و ئەو شىۋە ماملەكردانە لەگەل كارەساتدا،
 دىسانەۋە رىگە خۆش دەكات بۇ ۋەرگرتنى كارەساتىكى
 تر. واتە ئىمەى كورد دىين بە دەستى خۆمان كارىك
 دەكەين كە دىسانەۋە كارەساتىكى دىكە ۋەكوو ھەلەبجە
 بەسەرماندا بقەومىت. بەم پىيە دەمەۋى ئەۋە بلىم كە
 بە ھۆى گرنگى نەدان و كەمتەرخەمى ھەموومان لەمەپ
 ئەم بابەتە، كارەساتى دىكە قەوما. ئايا پاش ھەلەبجە
 كارەسات نەخولقا؟ ئايپاش ئەنقال كارەساتى تر
 نەخولقا؟ كارەساتى شنگال و ئەۋەى بەسەر
 ئىزدىيەكاندا ھات و ھەر بە ھەمان شىۋەش ئەۋەى بۇ
 كاكەيەكان روۋى دا دوو نمونەى ئاشكرى ئەۋ
 كارەساتانەن پاش ھەلەبجە و ئەنقال روۋيان دا.
 سادەكردەۋە ئەو كارەساتەى كە لە شنگال روۋى دا،
 ئەو كارەساتانەى كە داعش خولقپنەرى بوو، دىسانەۋە
 رىگە خۆشكردەنە بۇ ۋەرگرتنەۋەى كارەساتىكى دىكە.

كۆمەلگای بەتۆرچنراو و ناسنامەى برىكوللاژ

وەرگێڤ: خالید عەلیزادە
ماستەرى كۆمەلناسى

بەن. بە واتایەكى دىكە كۆمەلگای بەتۆرچنراو خاوەنى هەندى وىستگەى جىاوازه و هەر وىستگەىەك بۆ خۆى لە بەرھەمھێنان و نواندى زانیاریدا و ھەرھەھا كەلكوهرگرتن لە زانیاری ئەوانى تر دەور و کاریگەرىيان ھەيە. دەستەواژە و چەمكى كۆمەلگای بەتۆرچنراو تەنیا پیناسەىەكى سادە و ساكار نىيە، بەلكو حىكایەت لە دیاردەىەكى ئالۆزى پىشەسازى، كۆمەلایەتى، كولتورى و فەلسەفى دەكات.

ئەگەر چاریكى دىكە بگەرێنەو بۆ كاكلیە پیناسەى كاستیلز، سەبارەت بە كۆمەلگای بەتۆرچنراو، دەتوانین لە رستەىەكى كورتدا ھەموو تاییەتمەندیەكانى چاخى زانیارى كۆبەینەو، واتە گووشاندن و چوونەىەكى مەوداكان و گۆرانی سنوورەكانى جىاوازی. كاستیلز پىی وایە، سەرھتا و دەستپىكى گۆرانیكارى ھەمەلایەنەى سەردەمى ئىمە بۆ سەرھەلدانى كۆمەلگای رەشكەى دەگەریتەو و لە ئاكامى ئەم گۆرانیكارىیانەدا، قەوارە و فۆرمى ناسنامە پىك دىت. چونكە پىی وایە مەنتىقى كۆمەلگای بەتۆرچنراو ھەموو بوارەكانى بەرھەمھێنان، ئەزموون و دەسلەلات و... لەگەڵ گۆرانیكارى بنەپەتى رووبەروو دەكاتەو.

لە فەرھەنگى وىكى دىكشېنېرىدا سەبارەت بە چەمكى برىكوللاژ (رەنگالە) ھاتووە: ((لە بواری خویندەنەوى كولتورىدا، برىكوللاژ ئاماژەى بە رەوتىك كە لەویدا خەلك لە رىگەى وەرگرتنى ھەندى سووژە لە

پىشەكى

مرۆقى ئەمرۆ ھەموو مانایەكى بووناسانە بەپىی مەنتىقى كۆمەلگای بەتۆرچنراو (رەشكەى) رىك دەخات. ھەرھەھا بەپىی ئەم پىوەر و چوارچىوہى، قەوارە و چۆنەتى ناسنامەى مرۆف فۆرم دەگرى و سەقامگىر دەبىت. كاستیلز پىی وایە، سەرھەلدانى كۆمەلگای بەتۆرچنراو، بەرھەمى رەوتى بەجىھانىبوونە. بە واتایەكى دىكە ناوبراو پىی وایە، كۆمەلگای بەتۆرچنراو بەرھەمى رەوتى بەجىھانىبوونى زانیارى و پەيوەندیە.

دەتوانین بلێین ئەم دوو ھۆكارە، دوو شىوہ دەربىرنى جىاوازه سەبارەت بەم دیاردەىە. واتە چ ئەو كاتەى لە رەوتى بەجىھانىبوونى پەيوەندی و زانیارى دەدوین یان لە كۆمەلگای بەتۆرچنراو، وەكوو ئەو وایە لە دوو گۆشەنىگای جىاوازهو لە دیاردەىەكى یەكسان بپوانین. لە كۆمەلگای بەتۆرچنراو، ھەركەس و لایەنىك ھەرھەھا كە بۆ خۆى دەتوانى لە بەرھەمھێنان و نواندى زانیاریدا دەور و کاریگەرى ھەبىت، بە ھەمان شىوہ دەتوانىت لە دەسكەوتى زانیارى ئەو وىتر سوودمەند بىت.

بۆ نیشاناندانى باشترین نمونە سەبارەت بە كۆمەلگای بەتۆرچنراو، دەكرى ئاماژە بە چەند كۆمپىوتەرى پىكەو بەستراو بەكەین كە لە چركەساتىكدا دەتوانن زانیارىیەكان لەگەڵ یەك ئالوگۆر

كولتوروى دەبىنىن، بەلام لە ھەلومەرجى كۆمەلگى پۆست مودېرنىدا، رادەيەكى زۆر لە دووتۆمە (دوو رەگە) بوونى نۆنەتەوھىي و جىھانى دەبىندىت. لە وھە بارودۆخىكىدا بە بەراورد لەگەل رابردوو، ناسنامەى كۆمەلەى تى بگۆرپتر دەبىت و مرۆفەكان لە رەوتى تاقىكارىي و ھەلەدا، نە لە رىگەى قەبوولكردى مىراتى باووپايرانەو، ناسنامەى يەكى چلتوئ دروست دەكەن. تاقمىكى زۆر لە بىرمەندانى پۆست مودېرن لە رەوتى بەجىھانىبوونى كولتور وەكوو ھىزىكى رزگاريدەر كە ھاوشىوھىي و ويكچوونى سەردەمى مودېرن تىكەشكىنىت، پيشوازىي دەكەن (فېتىز پاترىك، ۲۰۰۱). كەوابوو بەپىي ئەم روانگە و بۆچونە، ئىمە شاھىدى سەرھەلدانى كولتوروىكى يەكپارچەى جىھانى نابىن، بەلكو ھەموو كولتورەكان دەتوانن لە گۆرپەپانى جىھاندا خۆيان نىشان بەدن. ھەلبەت دەبى ئەوھەمان لەبىر بىت، پړوسەى بەجىھانىبوون و كۆمەلگى بەتۆرچنراو تاكوو ئەم چركەساتەش ھەندى دەرکەوتەى نەرىنى لەگەل خۆى ھىتاو كە زۆرجار لە ژىر ناوى قەيرانى ناسنامەدا باس دەكرىت. لە ئاكامى ئەم رەوتەدا، يەكپارچەى ناسنامەى تاك لەنۆ دەچىت و ھەندى جار بەشىك لە ناسنامەى تاك لەگەل بەشەكانى دىكەدا دەكەوتتە رووبەروبوونەو و ناكۆكيەو. ھۆكارى سەرھەكى ئەوھى، ناسنامەى تاك لە بەستىنى كولتوردا سەرھەلئەدات و مرۆفى كۆمەلگى بەتۆرچنراو لە كولتوروىكى ھىمايىدا گەشە و پەرەى سەندوو كە توخمەكانى لەگەل يەك كۆك و تەبا نىن. بە بۆچوونى ئىرىكسۆن كاتى رەوتى ديارىكردى ناسنامە تووشى كىشە و گرفت دەبىتەو، تاكەكان و بە تايبەت گەنجان جۆرىك لە سەرلېشئوان، شلەژان و تىكچوونى ئەرك و بەگشتى رووبەرووى شلەژانى ناسنامە دەبنەو و لە ئاكامدا تووشى ئازار دەبن. لە ئەنجامى ئەم بارودۆخەدا، تاكەكان ھەست بە گۆشەگىرى، بئناوەرۆكى، ترس و دلەراوكى دەكەن و پىيانوايە دەبىت بپارى گرىنگ بەدن، بەلام تواناى جىبەجىكردى ئەو كارەيان نىيە؛ پىيانوايە كۆمەلگە زەخت و گوشار دەخاتە سەريان بۆ بپاردان، بەلام تواناى بپاردانىان نىيە. ئىمە رۆژانە لەگەل چەندىن پرسیارى لەم بابەتە رووبەروو دەبىنەو؛

نۆوان چىنە جىاوازە كۆمەلەى تىبەكاندا، ناسنامەى نوئى كولتوروى دەخولقېنىن).

بۆ يەكەمىن جار لە كۆمەلناسىدا، وشەى برىكولاژ لە لاىەن جۆر زىمىل-ھو بەكار ھاتوو. لە مانا كۆمەلناسىيەكەيدا برىكولاژ بىرتىبە لەو بەرە كۆمەلەى تىبەكانى لە رىگەى ھەلېژاردنى ھەندى سووژە و بابەت لە ئاستى كۆمەلگى ناوچەى، ئىتنىكى، نەتەوھىي و نۆنەتەوھىيدا، ناسنامەى يەكى فرەپەھەند دروست دەكەن و ناسنامەى ئەوان لە ئاكامى ئەم فرەپەنگىيەدا پىك دىت. ھاتۆر، مروقتاسى فەرپەنسى، پىيانوايە ئەو شارانەى خاوەن پاشخانى كۆلۆنىكران، لەوئىدا ھەندى توخمى ناوھەند و پەراوئى تىك دەتالئىن، دەتوانىن بلىن شىوازىك لە برىكولاژى كولتوروى دىتە ئاراو.

تىورى دارپژەرانى نوئ سەبارەت بە ناسنامە لەسەر ئەو باوەرەن، بەرە كۆمەلەى تىبەكان لە كۆمەلگى ھاوچەرخدا، خاوەنى ناسنامەى يەكپارچە لە ژىر كارىگەرىي فاكترى كۆمەلگە، نەتەو و ئىتنىكى تايبەتدا نىن، بەلكو وەكوو برىكولاژەكان پىيانوايە مرۆفەكان لە كۆى ھەلېژاردنى ھەندى بابەتى جىاواز لە ئاستى ناوچەىي و جىھانىدا، ناسنامەى يەكى تىكەلاو و تايبەت لە كۆى ھەموو بژاردەكان دروست دەكەن.

ئەمۆ مىدىا وەكوو سەرەكىترىن ھۆكارى پەرەسەندنى چەمكى بەجىھانىبوون، لە دروستكردى رەوتى ناسنامەى تاك و بەكۆمەلەى ولاتاندا دەور و كارىگەرىي ھەيە؛ بەلام ئەم وتەيە بە ماناى ئەو نىيە ئەو مۆدىلەى مىدىا دەبىھەوئ، دەتوانى رىك بەسەر ولاتاندا بسەپىنىت، بەلكو ھەر كۆمەلگەيەك بەپىي ھەلومەرجى مۆووىي، كولتوروىي، سىاسى، ئابوروىي، ھەلسوكەوتى بنەمالە و دامەزراوھى پەرورەدە و فېركردن، دەكەوتتە ژىر كارىگەرىي رەوتى بەجىھانىبوونەو و ناسنامەى تاك و بەكۆمەلەى ئەم ولاتانە گۆرانكارىي بەسەردا دىت. بە بۆچوونى بىرمەندىكى پۆست مودېرن وەكوو فېسرسۆن، لە رەوتى بەجىھانىبووندا كولتورەكان بەرەو رەوتى ناھاوشىوھىي و فرەپەھەندى دەرۆن. ئەگەرچى لە سەردەمى مودېرنىدا ئىمە رادەيەكى زۆر لە سەقامگىرىي و نەگۆرپانى

ناسنامه‌ی به‌ره‌م‌هاتوو له ئاکامی ئەم رەوتەدا، نه جیهانی پەتی و نه ناوچە‌ی پەتییه، به‌لکوو تیکه‌لاویکی نوێیه له ناسنامه‌ی جیهانی و ناوچە‌یی. ناسنامه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌ره‌م‌هاتوو له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا، ئەگه‌رچی دووره له کاریگه‌ریی ئایین، جه‌نده‌ر و نه‌ته‌وه، به‌لام له هه‌مانکاتدا له‌ژێر کاریگه‌ریی ئەم فاکته‌رانه‌دایه و به‌ره‌و دۆخی لیک‌نزیکی‌بوونه‌وه‌ی کات و شوێن ده‌پوات. ئەم چه‌مکه‌ شتیک نییه بیجگه له چکۆله‌بوونه‌وه‌ی کات و فه‌زا، چه‌مکێک که هه‌م پالنه‌ر و هه‌م به‌ره‌می رەوتی به‌جیهانی‌بوونه .

سه‌رچاوه‌کان:

1. کاستلز، مانوئل. *عصر اطلاعات*. ترجمه‌ی حسن چاوشیان. تهران: طرح نو، ۱۳۸۰

۲. لون، یوست ون. *تکنولوژی رسانه‌ی از منظر انتقادی*. ترجمه‌ی بیژن عبدالکریمی. (ویراستار علمی) احمد علیقلیان تهران: انتشارات همشهری، ۱۳۸۸.

سه‌رچاوه‌ی ئینتێرنێتی ئەم وتاره:

<http://www.torghabehonline.com/news/show-detail.asp?id=219>

<http://www.cyber-amini.blogfa.com/post/6>

ئێمه وه‌کوو مرۆفی کۆمه‌لگای به‌تۆرچنراو، رۆژانه هه‌ست به‌م ناکوکی و مملانییه ده‌که‌ین.

له لایه‌کی دیکه‌وه باربر له کتییی مه‌ک و رلد له دژی جیهان-دا له هاوکاتیی دوو رەوتی دژ به یه‌ک له جیهانی ئەمرۆدا قسه ده‌کات. به‌پێی نووسراوه‌کانی ناوبراو، له لایه‌که‌وه ئێمه شاهیدی سه‌ره‌ل‌دانی بازاپێکی ئابووری خوازیاری گه‌شه، هاوشیوه‌کردن و تیکه‌ل‌کردنی کولتور و ناوچه‌ییه‌کان له‌ژێر کاریگه‌ریی شه‌ریکه‌ چه‌ندنه‌ته‌وه‌ییه‌کاندا (مه‌ک و رلد)، له لایه‌کی دیکه‌وه شاهیدی سه‌ره‌ل‌دان و په‌ره‌سه‌ندنی ناوچه‌باوه‌پیی و خستنه به‌ریاسی سیاسه‌تی ناسنامه‌یی له فۆرم و شیوازی ئایینی، ئیتنیکیی، نه‌ته‌وه‌یی و ره‌گه‌زیداین (جیهاد). به‌بۆچوونی باربر ئەم رەوتە هه‌موو جووره‌کانی دژایه‌تی بناژۆخوازانه له‌گه‌ل مودێرنیته له‌خۆ ده‌گریت و له فۆرمی ئیسلام، پرۆتستانیسم، کاتۆلیسم، هیندوئیسم، کۆنفوسیوسیزم و سه‌هیۆنیسمدا ره‌نگ ده‌داته‌وه (باربر، ۱۹۹۶: ۲۰۵). باربر له درێژهدا پێیوايه، ژینگه‌ی کولتوری جیهانی ئەمرۆ له هه‌ندی توخمی جوړاوجۆری هه‌لکه‌وته‌په‌سن و گشت‌په‌سن، گشتی و تایبه‌ت، ئاشنا و نامۆ، تاکه‌که‌سی و گشتی و... پیکهاتوو (لال: ۱۹۹۵).

له ئاکامدا وادیاره، مه‌نتیقی جیهانی به‌تۆرچنراو هه‌موو سنووره‌کانی جیهانی ئەمرۆی به‌زاندوو و

ليكدانهوهي زمان، له روانگهي تيوريكهوه

(ههڅپه يڅين له گهڻ د. رحمان وهيسي_دا)

ئا: ئاوزين

زمان و ئهدهبياتي كوردى و فارسيدا ههيه و ههمويان دهبنه څيربهڅي ئيران ناسى. كهوايه دامهزراى ئه م ديارتمان نهك تهنيا دهبيته هوى پيشكهوتنى زمانى كوردى بهلكوو دهبيته هوى پيشكهوتنى ئيران ناسى و ههروهها پيشكهوتنى زمان و ئهدهبياتي فارسى؛ دهبيته هوى ئهوهى كه زمانه ئيرانيهكانى ديكهش بناسين چونكو ههمو ئهمانه وهكوو يهك بنه ماله ن و دهگه پينه وه بۆ يهك زمان و يهك ميژوو و يهك خالى دهسيپك. كهوايه دامهزراى ئه م بهشه بهشارهتيكه بۆ تهواوى ئيرانيهكان، نهك تهنيا ئهوانهى كه هوكري زمانى كوردين؛ بۆ ههمو ئه و كهسانهى كه هوكري ئيران ناسى و ميژووى ئيران.

ئاوزين: ويپاي سلّو و ريژ، سه رها دهستخوشى له جهنابتان دهكەين كه سه رهراي كار و سه رقاليى زور، كاتتان دانا و ئاماده بوون تا له م دهرفه ته دا خوڻندنه وه و ئه زمون و تيبينيهكانى خوتان بخه نه بهر دهستى ئيمه و خوڻه ران.

د. وهيسي: دامهزراى ديارتمانى زمان و ئهدهبياتي كوردى نه تهنيا دهرفهتيكه بۆ كه سانيك كه هوكري زمان و ئهدهبى كوردين، بهلكوو دهرفهت و بهشارهتيكه بۆ ئهوانهى هوكري ئيران ناسين. چونكو له بنه مادا گه ر بهتويت زمانى فارسى، ئهدهبياتي فارسى، ئهدهبياتي بهلووچى يان زمانهكانى ديكهى ئيران بناسيت، دهبيته له پهنايانه وه زمانى كورديش بناسيت. چونكو ئيمه دهزانين كه پيوهنديكى زور قوول و ميژوويى له نئون

ئاوژین: سەرەتا باسماڻ بۆ بکەن کە کام لە زاراوە کوردییەکان زۆرتر کەوتوووە بەر باس و لیکۆلینەوه؟

د. وەیس: ئەوە پرسیاریکی گرینگە، لە وەلامدا دەبیست مێژووی کوردناسیی لەبەر چاو بگرین کە سەرەتا پەسپۆرانی رۆژئاوایی هاتن و لەسەر زمانی کوردی کاریان کرد؛ بەلام ئەگەر چاو لە کەسیک وەکوو مەکتێزی بکەین، هاتوووە هەم زاراوەی هەورامی هەم زاراوەی سۆرانیی لەبەر چاو گرتوووە؛ هەرۆهە پەسپۆرانی رۆژئاوایی دیکەش دەبینین کە سەرنجیان بە زاراوەی کورمانجی داوە. بەلام راستییەکەى ئەوەیە کە لە نیو خودی کورداندا لەبەر ئەوەی کە زمانی ئەدەب، زاراوەی سۆرانییە، نووسینی رێزمان و لیکۆلینەوه زمانەوانییەکان زیاتر لە سەر زمانی سۆرانی بوو. کەساییک وەکوو جەمال نەبز هەرچەند گۆشە نیگاییکیان بۆ سەر کورمانجی و هەورامی بوو، بەلام کاتیک کتیبیکیان لەسەر رێزمانی کوردی نووسیو، زۆرتر زاراوەی سۆرانیان لە بەرچاو گرتوووە تا زاراوەکانی دیکە؛ ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ فاکتۆری رێژەى جەماوەر و هەرۆتر لەبەر فاکتۆری ئەدەبیاتە. بەختەوه رانە ئەمڕۆکە بە دامەزرانی دێپارتمانى زمانناسیى لە زانستگای کوردستاندا، هەرۆتر بە دامەزرانی دێپارتمانى ئەدەبى کوردى، ئاوپ دەدرێتەوه لە هەموو زاراوەکان. واتە زاراوەی کەلهوپی، هەورامی، کورمانجی و سۆرانی بە گشتى هەموویان پیکەوه لە بەرچاو دەگرین و هیچ جیاوازییک لە نیوانیاندا دانانین و هەول دەدەین لە پەنای یەکەوه ریزیان بکەین. بەلام بەگشتى رەنگە بتوانین بلێین کتیب لە سەر سۆرانی زیاتر هەیه تا هەورامی یان کورمانجی؛ ئەگەرچى لە زاراوەکانى دیکەشدا کتیب هەیه بەلام زۆرتر بە سۆرانی نووسراوه.

ئەم ئەنجومەنەى ئێهەش دەتوانیت لەو بوارەدا زۆر کارى بەرچاو بکات؛ بۆ نموونە هەول بەدات پردیک بیت لە نیوان دێپارتمانى ئەدەبیاتى کوردى و خویندکارانى دێپارتمانەکانى دیکە؛ واتە بە وتار و گۆفار و چالاکییەکانتان هەول بەدەن پەيوەندى بەخەنە نیوان زمان و وێژەى کوردى و زمان و وێژەى فارسى و زمان و فەرەهنگى ئێرانى باستان و بە خویندکارانى دێپارتمانەکانى دیکەى بناسین کە بتوانن لە رێگەى ئێهەوه لەگەل رینووس و کتیبى کوردى ئاشنا ببەوه و ئەو کارانەى لەم دێپارتمانەدا دیتە ئەنجام لە نیو خویندکاران و کەش و هەواى زانستگاکاندا بلاوى بکەنەوه تا ئەم کار و بەرەمانە بتوانن لە زەین و نەستى خەلکدا جینگە خوێش بکەن. بە راي من ئەمە کارى سەرەکیى ئێهەیه و ئەم هەولەى ئێهە بۆ دەرکردنى گۆفار، کاریکی پیرۆزه و دەبى درێژەى پى بەدەن تا ئەو زیندوویى و رۆحییەتى شادى و شەوق- و زەوقە لە دێپارتمانى کوردیدا هەر بمینیتەوه و بە شێوهیەکی چالاکانە و کاریگەر لەگەل دێپارتمانەکانى دیکەدا پێهەندیتان هەبیت.

((دامەزرانی ئەم دێپارتمانە نەک تەنیا دەبیستە هۆی پیشکەوتنى زمانی کوردى بەلکۆ دەبیستە هۆی پیشکەوتنى ئێرانناسى و هەرۆهە پيش کەوتنى زمان و ئەدەبیاتى فارسى؛ دەبیستە هۆی ئەهوى کە زمانە ئێرانیهکانى دیکەش بناسین چونکۆ هەموو ئەمانە وەکوو یەک بنەمالەن و دەگەرێنەوه بۆ یەک زمان و یەک مێژوو و یەک خالى دەسپیک.))

دیمانه

ئىمە بنەمالەى زاراۋە كوردىيەكانمان ھەيە بۆ كورمانجى و ھەورامى و سۆرانى. لە راستىدا گراممىرى سۆرانى و ھەورامى يەكجار زۆر لەيەك نزيكن و جياوازييان زۆرتر لە وشەدايە؛ ھەر دوو زاراۋەكان ئىرگەتيفن؛ پىكھاتەى ئيزافەيان، تەنانت پىكھاتەى خاۋەندارىيان يەكئەكە و جياوازييەكى ئەوتۆيان نىيە. بە گشتى لە پىكھاتە رىزمانىيەكەيان و لە بارى رىزمانىيەو پىكەو نزيكن. ھۆكارەكەشى ئەويە كە زاراۋەى ھەورامى زاراۋەيىكى پارىزكارە و كەمتر گۆرانى بەخۆيەو دىو بەلام ھەموى ئەوانە واتە سۆرانى، ھەورامى، كەلھورپى و كورمانجى دەگەرپىنەو بۆ زمانى ئىرانى كەونارا كە بۆ ھەخامەنىشىيەكان و زمانى كۆنى ئىرانى پيش ئىسلام دەگەرپىتەو و رەگ و ريشەيان لەو زمانە گرتوۋە كە پىي دەلئىن زمانى ئىرانى باستان.

((ئەمن پىم وايە بەداخەو زمانەوانى نە لە ئىستا و نە لە رابردووشدا خۆمالى نەبوۋتەو؛ چونكو دابىت، سەرنجمان بۆ ناسىنى زمانى كوردى لەسەر زمانى كوردى داو.))

ئاۋزىن: كىشەى پۆلئىنبەندى زمانى كوردى چىيە؟ مەبەستمان پۆلئىنبەندى زاراۋە جياجياكانى زمانى كوردىيە.

د. ۋەيسى: ھەر ئەو جۆرەى كە دەزانين زمانى كوردى زاراۋەگەلىكى جياوازی ھەيە؛ ئەم زاراۋەگەلە پىدەچى جياوازييان لە گۆگردندا و جارجار لە رىزمان و بەتايبەت لە وشەدا ھەيىت؛ بەلام كىشەى سەرەكى لە گۆگردندايە. يەكئەكى دىكە لە جياوازيەكانى زاراۋەكان،

ئاۋزىن: ئايا زانستى زمانەوانى خۆمالى بوۋتەو يان نا؟

د. ۋەيسى: بۆ ۋەلامى ئەم پرسىارە دەيىت دوو ئاقار لە يەك جيا بەكەينەو؛ يەكەم زمانەوانى مۆدپىنە كە زمانەوانى ئىستا لەو چوارچىۋەدا كار دەكەن؛ دووھەم، زمانەوانى نەرىتىيە. لە زمانەوانى نەرىتىدا، ئىمە لەو ئاگادارىن كە زمانناسە كوردەكان ھاتن بەپىي رىزمانى ھەربى و نەحوى ھەربى، زمانى كوردىيان تاوتوئى كرد. ئىستا لە سەردەمى مۆدپىندا ئىمە ھەر تووشى ئەو قەيرانەين بەلام بە شىۋەيىكى دىكە؛ زمانەوانى ئىمە دىن بۆچوونە رۆژئاوايەكان ۋەكو پىۋەر لە بەرچاۋ دەگرن و بەسەر زمانى كوردىدا دايدەسەپىن. ئەمن پىم وايە بەداخەو زمانەوانى نە لە ئىستا و نە لە رابردووشدا خۆمالى نەبوۋتەو؛ چونكو زۆرتر لەوھى ھەولمان بۆ ناسىنى زمانى كوردى دابىت، سەرنجمان بە تىۋرى و باسە تىۋرىكەكان لەسەر زمانى كوردى داو. ئەگەرچى ھەندىك كەس كارى باشيان كردوۋە و ئەمە حاشاھەلنەگرە بەلام بەگشتى رەوتەكە نىيە لەو ئاراستەيدا كە بتوانين بلئىن ئەورۆكە ئىمە زمانەوانىيىكى كوردى خۆمالىمان ھەيە؛ ئەوھش بەو مانايە نىيە كە ھىوادار نەبين... لەبەر ئەوھى ئىستا مامۆستاكان و خويىندكارەكان ئاگادارى ئەو بابەتەن كە لەو ئاراستەيدا بچوولئىنەو و بتوانن زمانەوانى لە دلى زمانى كوردىيەو دەرىنئىن نەك ئەوھى كە تىۋرىيەكان و ئۆلگۋەكان بەسەر زمانى كوردىدا داسەپىن.

ئاۋزىن: روانگەتان لەسەر دوو زاراۋەى ھەورامى و سۆرانى لە بارى لىكچوويى و جياوازيەكانىانەو چىيە؟

د. ۋەيسى: ئەوھى كە روونە، ئەويە كە ھەورامى و سۆرانى ھەردووكيان ژىربەشى زمانى كوردىن؛ چونكو

پیشتر باسم کرد، دهبی به عهقلی بهکۆ برپاری لهسەر بدهین؛ نهک به عهقلیکی تاکی و به شیوهیهکی خۆتهوهراوه و سهلیقهیی. زۆر دهنگ هیه که له زمانناسیدا پپی دهلین ناوچهنیشاندەر (regional marker)؛ واته ئه و دهنگه دهوری له فنۆتیک و فینۆلۆجیدا نییه و ئه رکیک له زماندا ناگپیت؛ بهلکۆ ته نیا کاتیک که ئه تو ئه و دهنگه به کار دینیت، دهلین ئه و که سه خه لکی مهیوانه یان ئه م کابرایه خه لکی دیوانده ریه. به بروای من پپویست نییه ئه و چه شنه دهنگانه بئینه نیو ئه لفویته. ئه گهر به سینگی به رفراوان و به عهقلی بهکۆ و به بنه مایه کی زانستیانه وه ئه م پرسیاره بورووتینین که ئایا پپویسته فلانه دهنگ بئینه نیو ئه لفویته، دهبی له وه لامدا بلین ئه گهر دهوری واتایی هه بیته، واته بیته هوی گزینی واتا، ئه و کاته پپویسته بیته نیو زمانی یه کگرتوه وه و برپاردان له م بواردا پپویستی به شیکاری و لیکۆلینه وه ی زانستیانه هیه.

ئاوژین: دیسانه وه ده سخۆشی له جه نابتان ده کهین که به دلکی ئاوه لاره ئه م ده رفه ته تان به ئیمه به خشی و له م ماوه کورته دا به سه رنج و وردبونه وه ی تاییه ته وه وه لامی ئه و پرسیارانه تان داوه و به و باس و بابته ی جۆراوجۆر و پسپۆرانه وه ریگاتان له به رده م خۆیندکاران و توژهران و به گشتی هۆگرانی زمان و ئه ده ب کرده وه بۆ کار و داهینانی زۆرت. هیوادارم له داهاتووشدا به هاوکاری ئیوه و مامۆستایانی دیکه بتوانین لایه نه کانی دیکه ی زمان و ویژه ی کوردی بخهینه بهر باس و هه لسه نگانن.

د. وهیسی: سپاس بۆ ئیوه ش، سه رکه وتوو بن.

که لکوه رگرتن له سیستمگه لی نووسینی جیاوازه؛ بۆ نمونه به شیکیان به فۆنتی عه ره بی ئارامی و هه ندیکیان به لاتین ده نووسن؛ ئه مه بووه ته هوی ئه وه ی که ئیمه سیستمیکی یه کانگیری گۆکردن و نووسیمان نه بیته؛ ئه مه کیشه ییکه که ته نیا به پۆلینه بنیدی زمانه وانیی چاره سه ر ده بیته. ده بیته رۆشنبیران کۆ ببه وه و گۆله ییکی یه کانگیری بۆ دابپۆژن؛ بۆ ئه وه ی که ئیمه بتوانین بۆ زمانی ستاندارد و یه کگرتوو، شیوه گۆکردنکی یه کسان دابنپین و هه روه ها نووسینی یه کسانمان هه بیته، پپویستی به هاو بیری و هاو دلیی سه رجه م رۆشنبیران هیه. چاره سه ر کردنی کیشه ی رینووس و گۆکردن به روحیکی به کۆ دیته دی، نه ک به وه ی که که سینک خۆی به ته وه ر له به رچاو بگریته و بلیت هه موو که س ده بیته له زاراوه ی من پپه روی بکاته؛ به لکۆ ئیمه ده بیته ته واوی زاراوه کان له پیش چاو بگرین؛ ده بیته به تیکرای هه موو ئه وانه وه گه لاله ییک دابپۆژین. بۆ نمونه که سیک وه کوو جه مال نه بز ئه رکی زۆری کیشاوه له و بواره دا و هاتوو له نیوان زاراوه ی کورمانجی و سۆرانی، شتیکی یه کانگیری دروست کردوو؛ ئه گه رچی ئیمه پپویستیکی به ربلاوترمان له و شته هیه، به لام ده توانین ئه م هه ول وه کوو هه نگاوی یه که م له و بواره دا له به رچاو بگرین که کاریکی گرینگ و پرپایه خی کردوو.

ئاوژین: پرسیاریکی تر که دیته ئاراه، ئه مه یه که ئایا پپویستییک هیه که ئیمه هه موو ده نگیک بئینه نیو ئه لفویته ی زمانی کوردیه وه؟ ئایا پپویسته هه موو جۆره گۆکردنیک بئینه نیو زمانی یه کگرتوه وه؟

د. وهیسی: ئه مه کیشه یه؛ ئه مه شتیکی نییه که ئه م برپاری له سه ر بده م. به لکۆ هه ر به و چه شنه ی که

خهونیکه پهریشان

شلیز رحمانی

وهكوو چاوی هه‌لۆ وشك و سامناك بوو، تماشامی كرد؛
منیش هه‌ر به‌و جۆره‌ی كه‌ دلم توندتوند لیئی ئەدا و له
عاره‌قه‌ی سارددا خوسابووم، له بان سه‌ریه‌وه
ویستابووم. له‌په‌ر هه‌ستا، چه‌قۆوه‌كه‌ هه‌ر به‌ده‌سته‌یه‌وه
بوو. دوو هه‌نگاو هاته‌ پێشه‌وه، منیش دوو هه‌نگاو
چومه‌ دواوه‌وه؛ هه‌ستم كرد ته‌لیسم كراوه، بیئ ئه‌وه‌ی
كه‌ بزانه‌م دله‌ خورپه‌یه‌كه‌ كه‌وته‌ نیو دلم. ئەنجا سه‌ری
به‌ ده‌ورپه‌ردا گه‌راند و سه‌یری ژوره‌كه‌ی كرد.

وتی ئەمانه‌ چیه‌؟ له‌ كوێوه‌ هاتوون؟ منیش
وهكوو ره‌شه‌باران له‌ ئاسمان ئه‌باری. وتم زووبه‌كه‌ ئه‌و
ده‌لاقه‌ بکه‌ره‌وه‌ تاكوو برۆنه‌ ده‌ره‌وه. به‌هه‌له‌ داوین چوو،
په‌رده‌ سووره‌كه‌ی لادا. تیشکیك تیژ و ته‌ماوی خزایه
نیو دیوه‌كه‌. ئەتگوت تیشکی خۆر نه‌بوو ته‌مومژ بوو.
كه‌ ده‌رگای كرده‌وه‌ له‌ ناکاو له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی كه‌
میشه‌كان برۆنه‌ ده‌ره‌وه، قه‌لیك له‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌ل فری و
كه‌وته‌ به‌ر پیمان؛ دانه‌وی و سه‌یری قه‌له‌كه‌ی كرد؛
بریندار بوو. زکی ئاوسابوو، له‌ دلی خۆمدا وتم ره‌نگه‌
دووگیان بیئ؛ ئەنجا په‌شۆكام و هاتم به‌ خۆمدا؛ وتم
عه‌قلت گۆراوه‌!؟ قه‌ل دووگیان نابئ، هیلکه‌ ده‌كا. ئەمه
چ خه‌یالینکه‌؟ هاوسه‌ره‌كه‌م دم و ده‌ست قه‌له‌كه‌ی
هه‌لگرت و پیددا روانی و وتی ئەم هه‌ژاره‌ دووگیانه‌.

هه‌موو جیگایه‌كه‌ بیئ‌ده‌نگ بوو، وه‌كوو قه‌بر تاریک و
سامناک. رۆشناییه‌كه‌ له‌ درزی ده‌رگاکه‌وه‌ به‌ سه‌ختی
خۆی ده‌خسته‌ ماله‌وه؛ بۆ ئه‌و شوپنه‌ كه‌ من له‌وی
دانیشتبووم. باش له‌ بیرم نییه‌ خه‌ریکی چ کاریک بووم؛
کاتی که‌ سه‌رم هه‌لبری، چاوم به‌ مێشیک كه‌وت كه‌ له
ده‌ورپه‌ری هاوسه‌ره‌كه‌م ئەخولایه‌وه؛ چومه‌ به‌ره‌و ئه‌و
هه‌روه‌ها دانیشتبوو و مه‌جومعه‌یه‌كه‌ پر له‌ گوشت له
به‌رده‌میه‌وه‌ بوو و به‌ چه‌قۆیه‌کی گه‌وره‌ خه‌ریک بوو
گۆشته‌کانی ئه‌جنی. بینیم كه‌ مێشه‌كه‌ چووئه‌ نیو گوئی،
سه‌رم برده‌ نزیکه‌وه، ئه‌و هه‌روا خه‌ریک بوو، بیئ ئه‌مه‌ی
كه‌ ده‌ستی لی بکاته‌وه‌ و تماشای من بکات. ئەتگوت
له‌م دنیا‌یه‌دا نییه‌ و هه‌بوونی من هه‌ست ناکات. له
نزیکه‌وه‌ كه‌ سه‌یرم كرد، دوو سئ شت ره‌ش وه‌كوو
خالی پێوه‌ بوو و ده‌نگی مێش له‌ مێشکیه‌وه‌ ده‌هات. له
دوای چه‌ند چرکه‌، خاله‌ ره‌شه‌كان ورده‌ ورده‌ گه‌وره
بوون و بوون به‌ مێش! به‌ چه‌پساوییه‌وه‌ راجله‌کیم،
ده‌ستم كرد به‌ هاوار و دا، ئه‌وه‌نده‌ هاوارم كرد كه
هه‌ستم كرد گه‌رووم وه‌كوو فوودانیک بای كرده‌وه. پیم
کوتی ئه‌وه‌ بۆ ته‌کانیک ناده‌ی له‌ خۆت، بره‌وانه‌ مێش
ماله‌که‌مانی هه‌لگرتووه، دا هه‌سته‌ بزانه‌ له‌ کوێوه
هاتوونه‌. به‌ هیمنی سه‌ری به‌رز كرده‌وه و به‌ چاوانی كه‌

بارودۆخدا تاوانبار نییه. یان ئەو باورپەری که ئەلێن
خودا تاقیمان دەکاتەو. بۆم زۆر سەیرە بۆچی خودا
بەختەوهرەکان تاقی ناکاتەو؟ یان مەگەر نالێن خودا
له هەموو شتێک ئاگاداره؟! دەسا تاقیکردنەو ئیدی چ
مانایەکی هەیە؟ سەرم راشەکاند و چەن جار چاوم
نووقاند و کردمەو، که ئەم خەیاڵە بێسوودە له
میشکما نەمینی. چونکوو بیڕیکی بێسەرناجم بوو.

چوومه نیو چیشتخانەکهو؛ دەبێ نانی نیوهرۆ له
کاتی خۆیدا ئاماده بێ، چون ئەگەر ئەو تورپکهسەرە
بیتەو و نانهکه ئاماده نەبێ دیسان توورپە ئەبێ. ئیدی
ژن وایه، کۆمەلگا وای لیکردوو فرمانبەر و ژیر؛ نابێ
هەلە بکات. چونکه پیاو دەسلاتی هەیە، زۆری هەیە و
سام. ژن چی! تەنانەت ژنیک که کەس و کاریکی نەبێ،
دەبێ زۆر وریای خۆی بێ. له چاوترووکانتیکدا کات به
سەر چوو. هاوسەرەکم هاتەو، دەنگی کلیلهکهی
وهکوو دەنگی زنجیری زیندان له میشکما دووپات
دەبوووه و دللم کهوتە ختووره؛ هەر کات دەهاتەو وام
لێ دەهات. هاتە نیو ژوورهکه و کۆتەکهی خسته
سووچی هۆلەکه. بۆنی ژهەری جگەرە مالهکهی پر کرد،
هاتە لای من و به دوو دەستی که وهکوو دار وشک و
رهق بوو، بالمی گرت و چاوی برپه نیو چاوم. چاوانی
وهکوو گەله گای کێوی بوون که سلیمان کردبێ و
بیانەوئ هیرش بکهن. سوور وهکوو ئەو شهراوانه که
دەبخوارد و مەستی دەکرد و شیت دەبوو. به
پنچەوانەیی ئەو، من رەنگ به روخسارمەو نەماوو؛
سپی و لاواز وهکوو یاسه ناسکهکهی تەنیشت دیواری
حەوشەکه. دەستمی زیاتر گووشی. ئیشم له هەموو
جەستەمەو هەست دەکرد، به توندی شهکاندمییەو و
پرسی دوینێ له کوئی بووی؟ ئەلێن له ئۆتۆمبیلی
کهسیکدا تۆیان دیوه. من هەرەها پیندا ئەمروانی.

نزیك بوو لهم قسهی سهیرو سهمه ره شاخم دهر
بهاوردایه. نازانم بۆ ئه ویش وای وت! وتم بیفرینتە
بهشکوو بال بکاتهو و بپوات. تۆزیک سهیری کرد.
چاوم له زگ قه له کهو بوو که بان و خواری ئەکرد.
برپاری دا بیفرینتیت؛ به په له خستیه ههواوه. که بالی
ئاوه لا کرد، خوین وهکوو باران رژا به سه زماندا.
میشهکان هەر له ژووره که گفهیان دههات و ئیمهیش
خوین له سەر و چاومان دهتکا. که راجله کام کازیوه
بوو، مال نیوهتاریک بوو؛ وهکوو هه میسه ده لاقه که مان
شهقهی دههات. چووم ئاوێک بدهمه روممه تمهوه، ئاو
له من ساردتر بوو. له میشکما هەر بیرم لهو خهونه
نالۆزه ده کردهو. لهو چهشنه خهوانه بوو که تا چەن
رۆژ حالمی خراپ ده کرد. وتم برۆم و ته له فوون بگم بۆ
هاوسەرەکم که سه دهقه یهک بدات؛ به لام به شیمان
بوومهوه. ئەمن خۆ بهم شتانه باورم نەبوو؛ ئەسلەن به
هیچ شتێک باورم نەبوو. پیم وایه ئاسانتتر و باشتتر
ئەو یه که بیر نه که مەوه له وهی که ده سه لاتیک له
ناسماندا هه یه و له چاره نووسی مرۆقه کاندای رۆلی هه یه؛
چونکه بهو جۆره ئیدی که سیکم به بهرپرسی رووداوه
نالۆزه کانی خۆم نه ده زانی.

له میشکما نه ده گونجا که بۆچی هیندیک له
مرۆقهکان له سه ره تایی ژیا نه وه به خته وهرن و به ئاسایی
ئەژین و هیندیک تر هەر له سه ردهمی منالیباندای
هه تاکوو ئەمرن به کۆسپ و کلۆلی ئەژین. بۆچی ئەمان
چ تاوانیکیان هه یه؟ بهم باورپه گه یشتووم که ئەمانه
هه مووی دهستی سروشت و رۆژگار که له ژیان و
چاره نووسماندا کاریگەر؛ وهکوو ئەوهی که با، دوو
دهنکه تووی گژوگیا له گه ل خۆیدا ببات؛ یه کیکیان له
تەنیشت کانیادا داکه وئ و سه وز بێ، ئەوی تریان له
دلی بیاوان. ئەمه شتیک سروشتیه و کهس له م

تهنانهت نه مده توانی هاوار بکه م. پیتی وا بوو قالییه که دۆشه کی زۆرخانه یه و پهراویزه سووره که ی قالی هیلی دهوری دۆشه که که یه. هه ر کات که له هیله که ده که و تمه دهروه هه دیسان ده یخسته مه وه نیوانه وه. به داخه وه ته کنیکه کانی کوشتی نه ده زانی. مه گه ر سئ جار ده ست کوتاندن به زه ویدا به مانای شکه ست نه بوو؛ ئه ی بۆ ئه م تئ نه ده گه یشت!؟ وایه کوشتی نه ده زانی؛ بریا له جیاتی ئه و هه موو هه و آل و فیلمی ئه کشنه هیئدیگ تماشای کئبه رکئی کوشتی ده کرد. له کۆتایی کئبه رکئی که دا دوو دهستی وه کوو مه دالیای قاره مانی خسته گه رده نم. به لام زۆر ته نگ بوو ملمی ده گووشی. هه ناسه م جریوه ی ئه کرد، وه کوو ئه و ئه سته یه که له شه وانی ته نیاییدا بۆ خۆم دیاری کردبوو. هه ستم کرد میشکم بای کردوه و له شه وقی ئه و قاره مانیه، فرمیسک له چاوم بهر بووه وه. هه ر ئه وه ی که ده رفه تم کرد، هاوارم کرد یاریم بدهن! کورپه که م له کۆلاند خه ریکی تۆپان بوو، خۆزیا ئه و له ماله وه بوایا! ئه مه ئاخری بیچاره ییه که ژنیگ به ته مای یارمه تی منداله که ی بیته. که هاوارم کرد هاته خۆیه وه و ده سته ردارم بوو. وتی تا من ئه چم هه ژیر دینمه سه ره وه تۆیش خۆت کۆ بکه ره وه با هه ژیر ببه ین بۆ مائی دایکم. چه ز ناکه م چاوی له مردنی دایکی بیته. هه ستم به لام نه مده توانی بپۆمه ریگاوه، هه ستم ده کرد پی و پشتم گئیر و لار بووه؛ شه ق و له ق بووم. چوومه دیوه که ی خۆم، په رده که م لادا، تیشکی خۆر به نه رمی ده بارییه پشت ده لاقه وه .

به خواره وه روانیم، چه نیگ مه ودا بوو؟ بریا وه کوو په ریک بوایه م ده ست باوه و بخزایه مه خواره وه. له نیوه وه ته ژبی ماته م و خه فه ت، ده نگی کورپه که م بیست. هاته ماله وه کاتیک که چاوی پیم که وت، وتی دایکه

ئه وکاته هه یج بیریک له میشکمه نه بوو ته نیا بیرم له وه ده کرده وه که ئاخۆ بۆنی جگه ره خراپتر و تیژتره یان بۆنی پیازداغ، ئه و کاته که دووگیان بووم. له نیو ده سته یه وه وه کوو دپه ختیک له هه مبه ری با ئه شنیا مه وه. دووباره به ده نگییی به رزتر وتی، دویکه له کوئی بووی؟ که به خۆدا هاته مه وه، ئه نجا پرسیم، دویته؟ بۆخۆت ده زانی ئه من دویته هه ر له مالد بووم. بۆ هه یج کوئی نه پۆیشتم. نا، وتویانه له ئۆتۆمبیلکی نه ناس دابه زیوی. کئی؟ بیگومان هه له یان کردوه چۆن شتی وا ده بی من هه ر له مالد بووم. له پر قامچیک ته ژنی له نه فره ت له سه ر گۆنم ئاگری کرده وه، وه کوو هه وره تریشقه یک؛ ئه نجا خۆم له نیو هۆله که دا بینیه وه.

ده ست ئاخه ر گه له گاکه له قه فه سه که یان رایان کرد و منیان خسته ژیر پی و له قه. ویستم که رابکه م به لام مخابن نه مده توانی. ئه و پیاوئیک تیکسمراو بوو و ده ست و مه چه کی زۆر به هیژ بوو. پیم وا بوو که ئه یه وئی له گه لمه د زۆرانبازی بکات. هه ر ته کنیکییی ده زانی به کاری ده هینا. له و بۆشاییه دا که وتمه بیر ئه و رۆژه که له بازاردا له گه ل پیاوئیک بوو به شه ری. به راستی ئه گه ر ئه وه نده به هیژ بوو بۆ نه یده توانی له به رامبه ری ئه ودا خۆراگری بکات؟ نا ئه وه ی که لاواز بوو من بووم.

چی بووه؟ بۆ روومهت ئاوساوه؟ ئەلێ قەلەو بووگی، گۆنایشت سووره. خێرا له چکه کهم هه لگرت و روومهت داپۆشی و وتم هیچ نییه؛ هیندیک سهرم ئەیشی. له ئاوینه کهم روانی، به خۆم وت ئەوه ندهش خراب نه بووه؛ ئەمن که هیچ کات ئارایشتم نه ئەکرد، ئەمه وه کوو رۆژگونا بوو؛ ته نانهت زۆرتر له سهر گۆنام ئەمایه وه. به داخه وه دوو لایه نی گۆنام هاوتای یه ک نه بوون، به بزیه که تاله وه له دلێ خۆمدا وتم خۆزیا لای چه پم دوو زیلله ی زۆرتری ئەخوارد. به هه له داوین هه ستام و دهستی کوره کهم گرت و له پله کانه کاندای هاتمه خواره وه؛ به پله سواری ئۆتۆمبیله که بووم؛ ده ترسام دراوسیه کانمان چاویان لێم بێ. چه زم نه ده کرد به به دبە ختیم بزانی. ئیستارتی دا و کهوته ریگا، به توورپه یی لێی ده خوری و ههر جنیوی ئەدا. نه مه زانی به م ریکه وته شوومه چی بکه م.

کارێکم نه کردبوو و تاوانبار بووم. ته واو جهسته م وه کوو دارێک له سه رمای زستاندا، سارد و ویشک بوو. ده مزانی له دوا ی ئەوه که هه ژیر بباته مال دایکی؛ ئەمباته وه بۆ مال و ده مکوژێ. هه ژیر وتی باوکه برسیمه؛ که به یه کهم دووکان گه یشت، ئۆتۆمبیله که ی له ته نیشت شه قامه که وه راوه ستاند و دابه زی. ده م و ده ست چوومه خواره وه؛ تا نیوان شه قامه که رویشتم. به په له دهستم ئەدا بهر ته واوی ئۆتۆمبیله کان؛ هه موویان یه ک له دوا ی یه ک به توندی ده رۆیشتن؛ به کێکیان نزیک بووه وه. سێ کوپ له نیویدا بوو. زۆر بۆم سه یر بوو به و هه موو ره نگ گۆراوی و شپرزیه مه وه، وه کوو گورگی برسی که به ئاسکیکی ناسک چاویان برپوه، چاویان له من ده کرد. شتیکیشیان وت که باش تینه گه یشتم. ده مزانی نابێ سواری ئەوه بيم. چه زم نه ئەکرد که تووشی گرفتی گه وره تر بيمه وه. نزیک بوو هاوسه ره که م

بگه پێته وه، ده بووا خێرا بگه پرایه مه وه. ئەم ئۆتۆمبیله که ی تر ته نیا شو فیره که ی تیدا بوو؛ هه ستم کرد که جیگای متمانه یه. هاته نزیکه وه، ده ستم دا بهری و بێ ئەمه ی که به ته واوی رابوه ستنی درگام کرده وه و سوار بووم. نازانم بۆ له دوا ی ئەو هه موو رووداوه، ئیستا فرمی سکم به ربووه ته وه. هه نیسکم لێ ئەدا و به خور ئاو له چاوم ده تکی. به لوشمه گۆتم توخوا زوو برۆ. کاتی که دور بووینه وه له نیو ئۆتۆمبیله که لام کرده وه چاوم پێی که وت که گه پرایه وه؛ خۆم هیندیک خشانده خواره وه، تاکوو نه مبینی. به قه د په نجا مه تر که دور بووینه وه خۆم کشانده سه ره وه، وتم سپاستان ده که م؛ ئەگه ر ئەتوانم بمگه ییننه بنکه ی پۆلیس. به لام ده بێ بمبوورن من پارهم له گه لدا نییه. وتی کێشه نییه، تۆیش وه کوو خوشکی خۆمی، ده تگه یینم، خه مت نه بێ. له میشکی خۆمدا ده مکوت به راستی چ جیاوازییه ک هه یه له نیوان ئەم پیاوه و پیاوه که ی خۆم، چه تمن هه موو پیاوان خراب نین. شووشه ی چاوم دیسان شکا و ئەسرین روومه تی ساردمی گه رم کرده وه. ته نیا چه تری من له م بارانه ناهۆمیدییه، ده ستنی خالی م بوو. گه یشتینه پاسگایه ک، راوه ستا. سپاسم کرد و دابه زم. ببنیم که ئەویش هاته خواره وه؛ وتم جه نابتان بۆ کوئی دین؟

وتی: نامه وێ له م بارودۆخه به ته نیا جیت به یللم، زۆر لێ پارامه وه به لام نه رۆیشت.

له سه ربازی بهر درگا که پرسیارم کرد که ده مه وێ سکالا بکه م. برسی مۆبایلت نییه؟

وتم هیچ پێ نییه؛ به ده ستنی خالییه وه هاتمه ده ره وه له مال. وتی: باشه برۆ ژووره وه. ئەو پیاویشه مۆبایله که ی دانا و پیکه وه چووینه ژووری سه ره نه نگ

ئەسلەن كئى دەزانى؟ رەنگە ئۆپە پىكەوه كەين و
بەينتەن بى و ئەویش بە ھۆى ئەووه وای لىت كىدووہ .
من ھەروا بەم ئاسانىيە وىلتان ناكەم . بانگى كىد لە
يەكئىك لە سەربازەكان و وتى: ئەم پىاوه بازداشت
بكەن .

رووى كىدە لای منەوہ و وتى: ئىستا زەنگ ئەدەم
بۆ شووہكەت بىت و ھەموو شتىكم لى روون ببىتەوہ .

بە سەر سوورمان تماشام دەكىد نەمدەزانى چى
بكەم . لەو كاتە ئەتگوت دنيا رزاوہ بە سەرمدا . ھەم
خەمى خۆم بوو، ھەم خەمى ئەو پىاوه ھەزارە وا بە
بۆنەى منەوہ ئاوہا گرفتار بووبوو . نەمدەزانى چى
بكەم؛ خۆم وەكوو گەلایەك بە دەم باوہ ئەدى . لەو
بارودۆخەدا تەنيا يەك شت ھاتە بىرم ئىدى ھىچ
چارەيەكم نەبوو .

لە ناخى دلمەوہ وتم: خوايە گيان خۆت يارمەتىم بەدە .

بنكەكە . پىاويك دەمارگىز و قەلەو . لە ئەو بەرى
مىزەكە دانىشتبوو؛ بى ئەوہى كە سە ھەلبەرئ پىرسىارى
كىد كارتان چىيە؟ وتم لە مىردەكەم سكالام ھەيە ئەنجا
سەرى بەرزە كىدەوہ؛

وتى: بۆ؟

وتم: بپوانە چەى لىم كىدووہ ھەموو رۆژئ ئەمە كاریە،
مەست دەكات و بوختيانىكم بۆ ئەكات و

نەبەيشت قسەكەم تەواو بكەم گوتى، ناو و ژمارەى
خۆت و پىاوهكەت لىرە بنووہ تا سكالاکەت بۆ
بنووسىن . چووہ بەرەوہ، پىنوسەكەى پى دام و
نووسىم .

ئەنجا وتى: ئەى ئەم پىاوه كىيە؟

وتم : ئەم بەرپزە ئەركى كىشا و تا ئەيرە گەياندووہى .
لە پشت مىزەكە ھاتە دەرەوہ و ھاتە بەرەوہ .

وتى: ئەى بۆ نەپۆيشتى؟

وتى: وەلا نەمویرا بەم شەوہ تەنيا جىي بەيلىم . بى ئەمە
قسەيەك بكات، زللەيەكى لى دا و وتى كەر خۆتى!

غولامحسین ساعیدی ناسراو به گهوهرمراد، سالی ۱۳۱۴ی ههتاوی له تهوڕیز له دایک بووه. ئەم نووسەر هێژایه له بواری چیرۆک و شانۆنامه دا، گه لێک بهرهمی داناره و وهک یهکن له باشتترین نووسهرهکانی ئێران ناویانگی دهکردوه. ساعیدی له سالی ۱۳۶۴ی ههتاویدا له شاری پاریس مالاوایی له ژیان کرد و له گۆرستانی پێرلاشیزدا به خاک سپێردرا.

چیرۆکی شهشه می

نازیه تبارانی به یه ل

وه رگنێ: مه زهر ئیبراهیمی

ئیسلام گوتی: که ی گه یشتیه سهر جاده؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: لای نیوه رۆ بوو.
 کوێخا گوتی: ده ی بۆ درهنگ هاتییه وه؟ له وه ته وه له
 ریدای؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: ئه رێ، له نیو ریگا شتیکی
 سه یرم بینی؛ بۆیه وه درهنگ که وتم.
 کوره که ی مه شهه دی سه فه ر گوتی: شتیکی سه یر؟ چی
 بوو؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: به خوا هه رچی لێی ورد بوومه وه
 نه مزانی چیه.
 کوێخا گوتی: نه تزانی چی بوو؟ چۆن؟
 مه شهه دی باوا گوتی: باشه چۆنچۆنی بوو؟

(۱)
 ده مه وئێواره مه شهه دی جه بار گه رایه وه ((به یه ل)).
 به یه لییه کان له گۆره پانی پشته وه ی مالی مه شهه دی
 سه فه ردا کۆ بوو بوونه وه و سه رقالی قسه بوون.
 کوێخا هه ر که چاوی به مه شهه دی جه بار که وت، گوتی:
 یاللا مه شه یی جه بار! به خیر بییته وه. ده نگوباسی
 شار؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: چی بلیم؟ هه ر وه ک جارن.
 مه شهه دی باوا گوتی: به پێیان هاتییه وه؟
 مه شهه دی جه بار له ته نیشته ئیسلامه وه دانیشته؛ به
 هه سکه هه سک و به ده م دا که ندنی پیلاره کانیه وه گوتی:
 ئه رێ، هه ر له سه ر جاده که وه تا ئێره.

مه شهه دی جه بار گوتی: شتیکی زل، به قهه گاییک
 نه بوو. هرچی زورم لئ کرد چرکه ی نه کرد.
 عه بدوللا گوتی: چون بوو؟ سهر و گویی هه بوو؟
 نه یبوو؟
 مه شهه دی جه بار برئ بیری کرده وه و گوتی: نازانم...
 چاو و گوی... نا نه یبوو.
 کوئخا گوتی: نه ی دس و قاچ؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: دس و قاچ؟ نا دس و
 قاچیشی نه بوو. زور قورس بوو.
 ئیسلام گوتی: باشه ده ی چون بوو؟
 مه شهه دی جه بار دیسان برئ راما و گوتی: چونتان
 تیگه بیتم؟ وهک عه ره بانه وا بوو.
 مه شهه دی باوا گوتی: خو له پیشا وتت له گا نه چوو.
 مه شهه دی جه بار گوتی: نه ری به قهه گاییک نه بوو، ئاوا
 توژی چکوله تر.
 کوئخا گوتی: خو تو وتت دس و قاچی نه بوو؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: نه ری، ئیستاش نه لیم؛ دس و
 قاچ و گوی و نه و شتانه ی نه بوو.
 ئیسماعیل گوتی: له کئ نه چوو؟
 مه شهه دی جه بار برئ بیری کرده وه و له یه که یه که ی
 پیاوان و ماله کان راما. چهند کۆکه ییکی کرد و گوتی:
 له هیچ که س نه نه چوو. چون بلیم؟ شتیکی زور سهر
 بوو. وه کوو... وه لاهی نازانم چ بلیم.
 عه بدوللا گوتی: چون ری نه کرد؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: کوره خو ری نه نه کرد. سهر و
 مل و نه م شتانه ی نه بوو. شتیکی سهر بوو؛ وهک
 خانوویکی چکوله؛ وهک ماله که ی باوه عه لی که له م لا و
 نه ولاره قویچه ی زلزلی هه بی.
 ئیسلام گوتی: له چی دروست کرابوو؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: نازانم، تهنه که بوو، ئاسن بوو،
 چی بوو...
 ئیسلام گوتی: ماشینه کون نه بوو؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: نا کوره؛ ته گه ره وشتی نه بوو؛
 زوریش قورس بوو.

کوئخا پرسى: له کویت بینى؟
 مه شهه دی جه بار گوتی: راس چهن ههنگاوئیک سهرتر له
 ((شور))؛ له سهر ری ((پوروس)).
 ئیسلام گوتی: نه ها! ئیستا خه ریکم تی نه گم.
 گشتیان رویمان له ئیسلام کرد.
 کوئخا گوتی: له چی گه یشتی مه شه یی ئیسلام؟
 ئیسلام گوتی: هرچی بی له بن سهری
 پوروسییه کانیه؛ له شوئینکیان دزیوه و فریان داوه ته
 ئیو ریگا که.
 مه شهه دی جه بار گوتی: راس نه کا؛ نه مه په نی
 پوروسییه کانیه.
 هه مویمان بیریان لئ کرده وه.
 مه شهه دی باوا گوتی: باشه ئیستا نه لئین چ بکه یین؟
 کوره که ی مه شهه دی سهر گوتی: زور روونه؛ نه روین
 بزانی چیه؛ به که لک دئ یان نا.
 ئیسماعیل سهریکی ئاسمان و ده وره ی
 نه ستره که ی کرد و گوتی: خه ریکه تاریک نه بی؛ تا
 شه و زوری نه ماوه.
 مه شهه دی باوا گوتی: خه می شهوت نه بی کوره که ی
 مه شه یی جه بار!
 کوئخا به ئیسلامی گوت: چ بکه یین مه شه یی ئیسلام؟
 ئیسلام گوتی: با برؤین بزانی چیه.
 کوئخا رووی له کوره که ی مه شهه دی سهر کرد:
 مه شه یی جافر! نه توانی دوو له نته رمان بؤ بینى؟
 کوره که ی مه شهه دی سهر هه ستا و گوتی: نه ی بؤ
 ناتوانم؟
 ئینجا به هه له اتن چوو چرا بینى.
 ئیسلام گوتی: نه ری، با برؤین بزانی چیه؟ نه گهر
 به که لک بی نه یه یینه وه ((به یه ل))؛ نه گه ریش به که لک
 نه هات خو هیچ.
 کوئخا گوتی: زور باشه؛ تا درهنگ نه بووه با که یینه
 ری.
 پیاوه کان هه ستان. ئیواره بوو. مانگی رهنگ بزراکوا له
 لای ((پوروس)) وه وه هه لده هات.

(۲)

شیویان کرد و له قهراخ ئەستێرەکه کۆ بوونهوه. ئیسلام ئەسپهکهی بهسته عه‌ره‌بانه‌که‌وه و هینایه بن داری پال تاته‌شۆره ره‌شه‌که‌وه. ئیسماعیل و کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر به دوو چراوه گه‌رانه‌وه. چراکانیان نایه سه‌ر عه‌ره‌بانه‌که و چاوه‌پێیان کرد.

کوێخا گوتی: بۆ له‌نته‌ره‌کانتان هه‌ل‌کردوه؟

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: بۆخۆت وت کوێخا.

کوێخا گوتی: هه‌واکه‌ی روونه. چاوتان له مانگ نییه؟

ئەستێره‌که‌ی به ده‌ست پيشان دان. پیاوه‌کان ئاوپیان دایه‌وه و سه‌یری نێو ئەستێریان کرد.

کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: بۆخۆت وت له‌نته‌ر بێنم. نه‌توت؟!

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: به کارمان دێ؛ ئە‌گه‌ر

له‌نته‌رمان نه‌بێ خۆ نازانین چیه؟

بزنه ره‌شه‌که‌ی ئیسلام له هین‌شخانه‌که‌وه قالاندی.

جریکه‌ جریکی سیسرکه‌کان له باخی ئا‌غاه ده‌بیسترا.

کوێخا گوتی: هه‌تا بگه‌ینه «شور» له‌نته‌ره‌کان

نه‌وتیان تیا نامێنێ. سه‌عات و برێکمان پێ ئە‌چێ.

مه‌شه‌دی باوا به کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ری گوت:

بیان‌کوژینه‌وه؛ گه‌یشتی‌نه «شور» هه‌لیان ئە‌که‌ین.

مه‌شه‌دی جه‌بار پلێته‌کانی دایه خواره‌وه و فووی لێ

کردن. چراکان کوژانه‌وه. ئیسلام که کردبوویه سه‌ر

کووته‌دارێکدا، ده‌نگی هه‌له‌ینا: باشه کێ دێ؟

کوێخا گوتی: راس ئە‌کا؛ خۆ گشتمان ناتوانین برۆین؟

مه‌شه‌دی باوا گوتی: من ئە‌لێم با لاوه‌کان برۆن؛ هه‌م

وه‌گوترن، هه‌م ئە‌گه‌ر تووشی پوروسییه‌کان بێن

ئە‌توانن هه‌لێن؛ ئە‌گه‌ر ریش گیر که‌ون، ده‌ره‌قه‌تیا‌ن دێن.

کوێخا گوتی: لاوه‌کان وه‌ک کێ و کێ؟!

مه‌شه‌دی باوا گوتی: ئیتر ئە‌م کارانه له ئێمه‌مانان

ناوه‌شیته‌وه کوێخا! لاوه‌کان وه‌ک مه‌شه‌یی سمایل و

مه‌شه‌یی جه‌بار و مه‌شه‌یی جافر و عه‌به. مه‌شه‌یی

ئیسلا‌میش خۆ ئە‌بێ برۆا.

ئیسلا‌م گوتی: یانی ئە‌ته‌وئ بلی‌ی ناییم؟

مه‌شه‌دی باوا گوتی: ئاخ‌ر، من...

کوێخا گوتی: شووره‌یی‌ت ئە‌که‌ن مه‌شه‌یی باوا! هه‌ل‌سه سه‌ر که‌وه.

مه‌شه‌دی باوا هه‌ستا و بۆ لای عه‌ره‌بانه‌که چوو.

بێ‌ده‌نگی بالی به سه‌ر «به‌یه‌ل» دا کیشابوو. ته‌نیا

لووره‌لووری چه‌ند گه‌مالێک له دووره‌وه ده‌بیسترا.

مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر له رۆچه‌که‌وه سه‌ری هینابوو ده‌ر و

سه‌یری سییه‌ری ئە‌و پیاوانه‌ی ده‌کرد که سواری

عه‌ره‌بانه‌که ده‌بوون و، چاوی بریبوووه مانگی ره‌نگ-

بزرکاو‌ی نێو ئە‌ستێر که په‌یتا‌په‌یتا گه‌وره و بچووک و

لار و خوار ده‌بووه‌وه.

(۳)

کاتی پیاوه‌کان رۆیشتن، دایه‌خانم و دایه‌فاتم له

مال‌ ده‌رکه‌وتن. له کۆلانی یه‌که‌م تێپه‌رین و له «به‌یه‌ل»

ده‌رچوون و ملی رێگایان به‌ره‌و گردی «نه‌بی ئا‌غا»

گرته به‌ر. شه‌وی هه‌ینی بوو. پیره‌ژنه‌کان ده‌چوونه کن

«نه‌بی ئا‌غا» و بۆ چاک‌بوونه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌کان خۆلیان

ده‌هینا.

(۴)

ده‌ر و ده‌شت هه‌موو رووناک بوو. ئە‌سپه‌که به تاو

ده‌رۆیشت و ئە‌و پیاوانه‌شی له‌گه‌ڵ خۆی ده‌برد که له

نێو عه‌ره‌بانه‌که‌دا ئە‌ژنۆکانیان به سکیا‌نه‌وه نووساندبوو.

ئیسلا‌م قه‌مچیه‌که‌ی له به‌ر تریفه‌دا هه‌ل‌ده‌سو‌راند و له

ئە‌سپه‌که‌ی ده‌خو‌ری. ئە‌سپه‌که به بیستنی لووره‌ی

قه‌مچی توندتر غاری ده‌دا. ئیسماعیل له ته‌نیش

ئیسلا‌مه‌وه دانیشتی‌بوو و گۆرانی ده‌چری. پیاوه‌کان

پالیا‌ن پێکه‌وه دابوو. مه‌شه‌دی جه‌بار چرا

خامۆشه‌کانی به خۆیه‌وه نووساندبوو. کوێخا سه‌بیلی

کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ری لێ وه‌رگرتبوو و

په‌یتا‌په‌یتا چاخی ده‌کرد. به سه‌ر که‌ندوله‌نده‌کاندا وه‌ها

تێده‌په‌رین ده‌تگوت ده‌که‌ونه نێو بیره‌ئاو. ئە‌سپ و

سییه‌ره‌که‌ی گه‌وره‌تر له هه‌میشه ده‌هاتنه پێش چاو.

ئیسلا‌م وردورد سه‌یری ده‌وروشتی ده‌کرد. هه‌موویان

دل‌خۆش بوون؛ بێ‌جگه له مه‌شه‌دی باوا که به

عەرەبانەکه‌وه وه‌ک فیشه‌ک تیپه‌پین و دایان له لاری. مەشەدی باوا خۆی له پشت ئەوانی تره‌وه شارده‌وه. ئیسلام عەرەبانەکه‌ی راگرت. به‌یه‌لییه‌کان به‌ بێده‌نگی چاویان له‌و سێ پوروسییه‌ بێی که‌ خه‌ریک‌بوون به‌ره‌و «میشوو» غاریان ده‌دا.

مەشەدی باوا گوتی: نەموت؟ نەموت ئیسلام!

کوێخا گوتی: خۆ کاریان به‌ ئیمه‌ نه‌بوو.

ئیسلام پێکه‌نی.

کۆرەکه‌ی مەشەدی سه‌فه‌ر گوتی: با برۆین مەشەیی ئیسلام!

عەرەبانەکه‌ که‌وته‌رێ و ئیسلام گوتی: مەشەیی جەبار! هەر کاتێ گە‌یشتین بێ.

مەشەدی جەبار گوتی: وابزانم له‌م ده‌وربه‌رانا بوو.

ئیسلام عەرەبانەکه‌ی راگرت. به‌یه‌لییه‌کان سه‌یری ده‌وربه‌ریان کرد.

کوێخا گوتی: کوا؟

مەشەدی جەبار گوتی: دابه‌زن، دابه‌زن.

پیاوه‌کان هه‌موویان دابه‌زین. کۆرەکه‌ی مەشەدی سه‌فه‌ر به‌کێ له‌ چراکانی داگیرساند و دای به‌ مەشەدی جەبار و خۆی چرا خامۆشه‌که‌ی هه‌لگرت. شان به‌ شانی به‌ک رێیان ده‌کرد.

ئیسماعیل گوتی: بۆ کوێ ئە پۆن؟ ئە‌گه‌ر له‌ سه‌رتره‌وه‌یه‌ با سواری عەرەبانەکه‌ بین.

مەشەدی جەبار راوه‌ستا و به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ سه‌یری ده‌وربه‌ری کرد و گوتی: لی‌ره‌گه‌ لا بوو.

کۆرەکه‌ی مەشەدی سه‌فه‌ر گوتی: بلی ئیره‌ بێ؟

مەشەدی جەبار گوتی: ئا، هەر ئیره‌ بوو.

چراکه‌ی به‌رز کرده‌وه؛ نوشتایه‌وه‌ و ده‌ستی به‌ پشکنینی زه‌وییه‌که‌ کرد. کۆرەکه‌ی مەشەدی سه‌فه‌ر له‌ قاقای پێکه‌نینی دا. ئیسلامیش پێکه‌نی.

کوێخا گوتی: له‌ چی ئە‌گه‌ر پێ مەشەیی جەبار؟ خۆ تۆ ئە‌توت ئە‌وه‌نه‌ زل و قورسه‌ ته‌کان نادری؟

پیاوه‌کان قاقایان لێدا. مەشەدی جەبار ولامی نه‌دانه‌وه‌. هه‌روا کۆمه‌کۆم بۆ شتیکی نادیار ده‌گه‌را.

په‌شۆکاو‌یه‌وه‌ سه‌ری نابوو هه‌ر چۆک و په‌یتا‌په‌یتا نووچ ده‌بیرده‌وه؛ یان له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ هه‌ر بۆله‌ی ده‌هات.

(٥)

نزیکه‌و «شوور»، ئیسلام هه‌وساری ئە‌سه‌په‌که‌ی راکی‌شا. عەرەبانەکه‌ وه‌ستا.

کوێخا گوتی: گە‌یشتین؟

ئیسلام گوتی: نزیک بووینه‌ته‌وه‌. ده‌ی مەشەیی جەبار! له‌ کوێت بینی؟

مەشەدی جەبار گوتی: سه‌رتەر له‌ ئیره‌؛ له‌و باریکه‌ پێگایه‌ی بۆ «پوروس» ئە‌روا.

ئیسلام گوتی: ئە‌لیی به‌ره‌و سه‌رتەر برۆم؟

مەشەدی باوا گوتی: نا مەشەیی ئیسلام! به‌ره‌و لای پوروسییه‌کان نه‌رۆی ها! تۆخوا کێشه‌مان بۆ ساز مه‌که‌.

هه‌موویان له‌ قاقای پێکه‌نینیان دا. ئیسلام قه‌مچیه‌که‌ی برده‌ سه‌ر سه‌ری؛ عەرەبانەکه‌ دیسان که‌وته‌ رێ. کاتێ گە‌یشتنه «شوور»، بێده‌نگیان به‌ سه‌ردا زال بوو.

ئیتیر جیره‌ی ته‌گه‌ره‌ و تریه‌ی سمی ئە‌سه‌په‌که‌ نه‌ده‌بیسترا. هه‌یج ده‌نگیکی تریش بوونی نه‌بوو. مەشەدی جەبار چرا خامۆشه‌کانی توندتوند به‌ خۆیه‌وه‌ ده‌نووساند.

مەشەدی باوا به‌ هیواشی له‌ عه‌بدوللای پرسى: بۆ کوێ ئە‌ پۆن؟

ئیسلام پێکه‌نی.

کۆرەکه‌ی مەشەدی سه‌فه‌ر گوتی: بۆ «پوروس» ئە‌رۆین.

مەشەدی باوا گوتی: گالته‌ ئە‌که‌ی؛ مەشەیی ئیسلام قه‌ت کاری و ناکا.

ئیسلام گوتی: مه‌ترسه‌ مەشەیی باوا! بۆ «پوروس» یش برۆین، ئە‌وان کاریان به‌ تۆ نییه‌.

مەشەدی باوا گوتی: باشه‌ نه‌رۆین چاکتره‌. وا نییه‌ کوێخا؟

ئیسلام پێکه‌نی. هه‌ر که‌ عەرەبانەکه‌ گە‌یشته‌ باریکه‌ پێ «پوروس»، سێ سواری پوروسی ده‌رکه‌وتن؛ له‌ پیش

(٦)

دایه خانم و دایه فاتم له سهر سه کۆی هه یوانی
 ((نه بی ئاغا)) دانیشتبون و چاوه پێی چۆلبوونی
 ئیمامزاده و کۆتایی هاتنی دهنگ و ههرا و هاتوچۆ بوون.
 ((به یه ل)) له ژیر پێیاندا، باخی ئاغا له به رانبه ریانه وه
 و ئه ستیره گه وره کهش له نیو دیدا و له ژیر تریفه ی
 مانگی رهنگ بزکاودا وه کوو چاوی مردوویک چاوی له
 ئاسمان ده کرد. کاتێ که زیارتگه چۆل بوو، دایه خانم
 هه ستا و ده رگا که ی کرده وه و خزایه نیو تاریکیه وه. به
 ئه سپایی مۆمکی داگیرساند. مشکه کان هه ر که چاویان
 به رووناکیه که کهوت، به ره و گومبه زه که هه له اتن و
 خۆیان کرد به کونی سنووقه که دا. دایه فاتم که له بهر
 ده رگا که دا راوه ستا بوو، به ئارامی گوئی: یا ئه لّاه! یا
 چه زره ت! یا عه لی! یا محمه د! یا حه سه ن! یا حسین!
 ئه سه لاموعه له یک یا ئه لّاه! یا چه زره ت! یا ئیمام! یا
 عه لی! یا ئه لّاه! نه خۆشه کانی ((به یه ل)) چاک که وه!

(٧)

مه شه ده ی جه بار نوشتابۆوه و له بهر رووناکی
 چراکه دا ده وره به ری خۆی ده پشکنی و به یه لیه کهان
 هیدی هیدی که وتبوونه دوا ی.
 ئیسماعیل گوئی: نه کا مه شه یی جه بار شتیکی لی
 هاتبێ؟
 کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوئی: کورپه هه یچی نییه؛
 خۆی گه وج کردووه!
 ئیسلام گوئی: مه شه یی جه بار! مه شه یی جه بار! ئه وه
 چیه؟ بۆ وا ئه که ی؟
 مه شه ده ی جه بار دانیشت و له پڕ هاواری کرد: ئه وه تا،
 دۆزیمه وه، دۆزیمه وه.
 پیاوه کان مه شه ده ی جه باریان ده وره دا و
 دانه وینه وه. مه شه ده ی جه بار ئاماژه ی بۆ زه وییه که کرد
 و گوئی: چاوتان لییه؟ لیئا بووه، بردوویانه. ئه بیینی
 مه شه یی ئیسلام؟ ئه بیینی مه شه یی باوا؟
 ئیسلام گوئی: راس ئه کا؛ شتیکی لیئا بووه و
 زه وییه که ی چال کردووه.

کوێخا گوئی: چی بووه؟ چۆنیان بردووه؟ کیگه ل
 بردوویانه؟
 کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوئی: بیگومان
 پوروسییه کان بردوویانه. ده رنگ هاتین؛ ئه وان
 بردوویانه.
 مه شه ده ی جه بار کۆمه کۆم که وته ری هه تا گه یشته
 لیواری شیوه که. تۆزی دانه وییه وه و چراکه ی بهرز
 کرده وه. سه یریکی لای خواره وه ی شیوه که ی کرد و له پڕ
 دهنگی هه له ئینا: مه شه یی ئیسلام! هۆ کوێخا! ئه وه تا
 لیزه یه، له نیو دۆله که یه.
 به یه لیه کهان خۆیان گه یانده لای و سه یریان کرد. له
 لیژیای شیوه که دا سنووقیکی کانزایی زل به لادا
 که وتبوو و له ژیر تریفه ی مانگدا ده ره وشایه وه.
 ئیسلام گوئی: خۆیه تی مه شه یی جه بار؟
 مه شه ده ی جه بار گوئی: ئه ری خۆیه تی، خۆیه تی.
 سه ره تا مه شه ده ی جه بار و پاشان ئه وانی تر له
 لیژیای شیوه که چونه خواره وه. مه شه ده ی جه بار بری
 به ده وره پشستی سنووقه که دا گه را و گوئی: ئه ری
 خۆیه تی.
 کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر دانیشت و چرا
 خامۆشه که ی له ئیسماعیل وه رگرت و هه لیکرد و چوه
 پێشه وه. به ده ور سنووقه که دا سووپایه وه و له
 ته نیشت ئه وانی تره وه دانیشت و چراکه ی گرت به رده م
 خۆیه وه.
 ئیسلام گوئی: کێ خستوویه ته ئیره؟
 مه شه ده ی جه بار گوئی: من که چاوم پێ که وت لیزه
 نه بوو، له سه ره وه بوو.
 کوێخا گوئی: ئیسته ره م کاری پوروسییه کهان.
 ئیسماعیل گوئی: باش بوو دۆزیمانه وه.
 مه شه ده ی باوا سه بیل و کیسه توتنه که ی ده ره ئینا و
 گوئی: تۆ ئه لی ئه مه چیه مه شه یی جه بار؟
 عه بدولّاه گوئی: سنووقه ئیدی؛ سنووقیکی ته نه که یه.
 مه شه ده ی باوا گوئی: خۆ دیاره سنووقه؛ به لام چی
 تیا یه؟

ئیسلام ههستا و به رهو لای سندووقه که چوو. دهستی پێدا هێنا و جوان جوان پشکنیی. ئینجا له تهنیشتهوه دانیشته و بری پهنجهی به قۆچپهکانیدا هێنا. تریفه ی مانگ له سندووقه که ی دها و گهردیلهکانی به هه موو لاییکدا بلأو ده بووه. ئیسلام له بهر خۆیه وه گوتی: ئاخۆ چی بئ؟ سه ری برده پێشه وه و ده موچاوی لکانده سندووقه که وه و گوئی پیوه نا. له پر هه ستایه سه ر پئ. گشتیان سه یریان کرد.

ئیسلام گوتی: هه لسن؛ وه رن گوئ بگرن!
بوخۆشی له تهنیشتیانه وه دانیشته و گوچکه ی نووسانده دیواره ی سندووقه که وه و دیسانه وه گوتی: ئه ییسن؟

مه شه ده ی باوا گوتی: من ده نگیگ ئه بیسم.
ئیسماعیل گوتی: راس ئه کا؛ ده نگی لیوه دئ.
کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوتی: به خوا من ه یچ نابیس.

ئیسلام گوتی: گویت لێهه کوچا؟
کوچا گوتی: ئه لئی (با) تیا هه لیکردوه.
مه شه ده ی باوا گوتی: خو په ی ئاوه.

ئیسماعیل گوتی: نه کا پر بئ له میش و زه رده واله؟
کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوتی: خو من ه یچ نابیس!
ئیسلام سه ری هه لبری و گوتی: نا، ده نگی ه یچ نییه بیجگه له گریان. ده نگی شین و گریانی لیوه دئ.

هه موویان گوئیان نووسانده سندووقه که وه و به ترسه وه هه ستانه سه ر پئ.

کوچا گوتی: ئه رئ، ئا به خوا ده نگی گریان دئ.
مه شه ده ی باوا گوتی: یانی ئه لئی له نیو ئه ما یه کتیک ئه گری؟

ئیسلام گوتی: ه یچ که س ناگری. ئه مه گومبه زه؛
گومبه زی شه خسیکه. نابینن چۆنه؟ ده نگی گریانه کانتان نه بیست؟

کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوتی: من ه یچم نه بیست.
گشتیان پشتاو پشته رویشته دواوه وه و له سه ر زه وییه که دانیشته ن.

عه بدوللا هه ستا و ده ور به ری سندووقه که ی پشکنی و گوتی: ده رگای نییه؛ چۆن بزاینن چی تیا به؟
ئیسماعیل گوتی: ده ی ده رگای نه بئ، نیویشی نییه تا شتیکی تیا بئ.

عه بدوللا گوتی: نه کا ماشین بئ، وه رگه رایی و ئاوا ی لئ هاتبئ.

ئیسلام گوتی: نا کورپه، ماشینی چی؛ ماشین بایه ته گه ری هه بوو.

کوچا گوتی: هین گه رماو نییه؟

ئیسلام به سه رسورمانه وه گوتی: چیی گه رماو؟
کوچا گوتی: له وانه ی له شار، له سه ریانی حاجی عه نایه ت بینیمان؟

ئیسلام گوتی: نا، ئه و نیوه که ی به تال بوو؛ ئاویان تیکردبوو؛ ئاواش نه بوو.

کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوتی: کورپه ه یچ نییه؛
ئاسنه و ته واو.

مه شه ده ی باوا گوتی: باشه به که لکی چی دئ؟ بو چی باشه؟

کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوتی: ئه توانی قازانی لئ ساز که ی، بایه ی لئ ساز که ی و زۆر شتی تریش.

ئیسلام که به تامه زرویییه وه چاوی له سندووقه که بریبوو، گوتی: نا، ئه مه ئاسن نییه. ئه مه شتیکی ساکار نییه. سه یری دیواره کانی که ن؛ سه یری کونه کانی که ن؛ چاوا له قۆچپه کانی که ن.

کوچا گوتی: مه شه یی ئیسلام راس ئه کا؛ ئه مه ئه بئ شتیک بئ؛ ئه بئ شتیکی زۆر گرینگ بئ.

کورپه که ی مه شه ده ی سه فه ر گوتی: هه رچی بئ، پیم وا نییه شتیکی به که لک بئ.

عه بدوللا گوتی: ئه گه ر به که لک بایه پوروسییه کان فریان نه ئه دا.

ئیسلام گوتی: له وانه یه نه یان توانی بیهن.

کوچا گوتی: توخوا مه شه یی ئیسلام هه لسه بزانه چیه.

دایه فاتم گوتی: ئەسەلاموعەلەیک یا محەمەد! یا
 حەزرەتی فاتیمە! یا علی!
 ئیسلام گوتی: ئەسەلاموعەلەیک یا ساروللا!
 کوێخا گوتی: ئەسەلاموعەلەیک یا ئیمامولغورەبا!
 پیاوێکان هاتنە پیشەوێ و دەوریان لە عەرەبانەکە
 دا. پیرەژنەکان لە بەرانبەرەوێ دانیشتن. ئیسلام سەر
 کەوت و سندووقەکە ی ماچ کرد و لە پرمە ی گریانی دا و
 بە دەنگی بەرز چەمەری چەری. پیاوێکان هەستان و
 سینگیان کوتا و چەمەریان چەری. مەشەدی سەفەر لە
 خەو هەستا و سەری لە رۆچنەکەوێ هینایە دەر و چاوی
 گەراندا. بەیەلیهەکانی بینی کە لە مأل دەرکەوتبوون و
 ریی دەرەوێ ئاویان گرتبوو بەر.
 (٩)

بۆ بەیانیهەکە ی عەرەبانەکیان هینایە بەر مأل
 ئیسلام. پیرەژنەکان بە دەوریدا هەلترووشکان. کوێخا و
 ئیسلام و مەشەدی جەبار چوون هەتا شوینیک بۆ
 سندووقەکە بدۆزنەوێ.
 مەشەدی جەبار گوتی: من ئەلیم پشت مألەکی
 مەشەدی سەفەر لە هەموو شوینیک باشترە.
 ئیسلام گوتی: باشی چی؟ ئەبێ شوینیک بەرچاوی بێ؛
 با لە دەرەوێ ئاویشەوێ دیار بێ.
 کوێخا گوتی: راس ئەکا؛ ئیرە چالە؛ کەس ریی
 ناکەوێتە ئیرە.

مەشەدی جەبار گوتی: دە ی لە کوێنە ی دانین؟
 ئیسلام گوتی: بەرزایی پال بەیاخخانەکە لە هەموو
 شوینیک باشترە.
 کوێخا گوتی: دەمخۆش مەشەدی ئیسلام! قسە ی تیا
 نییە.
 مەشەدی جەبار گوتی: باشە وای لێ کەین؛ بییهینە
 ئەوێ.

گەرانهوێ بەر مأل ئیسلام و عەرەبانەیهەکیان
 هینایە بەر کۆلانی یەکەم و لە پشت مأل کوێخواوێ
 تێپەری و گەیشتنە لای بەیداخخانەکە.

کوێخا گوتی: باشە ئیستا ئەللی چ بکەین مەشەدی
 ئیسلام؟
 ئیسلام گوتی: ئەبییهینەوێ ((بەیەل))، ئەبییهینەوێ
 ((بەیەل)).
 مەشەدی باوا گوتی: بییهین چی لێ کەین؟ بییهین
 بییهینە پەنای ئەوتر لە بەیاخخانەکە؟
 ئیسلام گوتی: جارێ با بییهین، دواجار ئەلیم چی لێ
 کەین.

لە سەر جادەکەوێ حیلە ی ئەسپیک هات. کورپەکی
 مەشەدی سەفەر بە خێرای سەر کەوت. پوروسییهکی
 قەمەبەدەست بە دەور عەرەبانەکە دا دەخولایه و
 لەوانی دەرپوانی. هەر کە کورپەکی مەشەدی سەفەر
 بینی، وەک (با) هەلھات و لە تاریکی قەراخ دۆلەکە دا
 لە چاوی بوو.
 (٨)

کاتی نزیک ((بەیەل)) بوونەوێ، شەو لە نیو لای
 دابوو. دایه فاتم و دایه خانم بە دوو چراوێ هاتبوونە سەر
 ریگاکی و لە تەنیش باخی ئاغادا هەلتووتابوون.
 کزەییکی ساردی دەهات و مانگ بەرەو رۆژاوا کشابوو.
 ئیسلام هەوساری ئەسپەکی گرتبوو و رایدەکیشا.
 پیاوێکان هەموویان بە دەم هەناسەپرکێتیه و پالیان بە
 عەرەبانەکەوێ دەنا. سندووقەکە لە نیو عەرەبانەکە دا
 بوو. دایه فاتم و دایه خانم کە چاوەرپیان دەرکردن،
 هەستان و بە هەسکەهەسک بە پیریانەوێ چوون.

دایه خانم گوتی: ئەمە چییه مەشەدی ئیسلام؟
 ئیسلام گوتی: ئەمە... ئەمە شەخسە مەشەدی خانم!
 دایه فاتم گوتی: چی؟ شەخس؟
 ئیسلام گوتی: ئەرئ، ئەمە گومبەزە، شەخسە،
 ئیمامزادەیه.

دایه خانم بۆ پیشەوێ بازی دا و چراکی بەرز کردەوێ
 و بە سەرسامی لە سندووقەکی روانی و دایه سەر
 سینگی خۆیدا و دەنگی هەلھینا: یا غەریبولغورەبا! یا
 ئیمام زەمان!

پیاوهکان چوونه لای عه‌ره‌بانه‌که. قژسور به چه‌ند دانه پاچ و پیمه‌په‌وه هاته‌وه. پیره‌ژنه‌کان به‌ره‌و به‌یداخ-خانه‌که که‌وتنه‌ ری. مه‌شه‌دی زه‌ینال به‌ چی‌وشه‌قه‌کانی بن ب‌الیه‌وه هات و له به‌ر ده‌رکه‌ی به‌یداخ‌خانه‌که‌دا دانیش‌ت. خۆر هه‌له‌هات و له خه‌لکی ((به‌یه‌ل))، هه‌یچ که‌س بۆ سه‌ر زه‌وی و مووچه‌که‌ی نه‌چوو.

(١٠)

زۆر له نیوه‌پۆ لای نه‌دابوو. له سه‌ر گرده‌که‌وه چوار دیواری قورینی نزمیان نا. پیاوان هاته‌نه لای ئه‌ستیره‌که؛ ده‌ست و قاجیان شۆرد و له سه‌یبه‌ره‌که‌دا به‌ ریزه‌وه هه‌لتووتان. ژنان له په‌نای تاته‌شۆره‌که‌دا قازانیکیان نابوو سه‌ر ئاگره‌که و چی‌شتی نه‌زری قولتی لیده‌دا و هه‌لمی لێوه هه‌لده‌ستا.

کوێخا گوتی: ئه‌ها چ زوو ته‌واو بوو؟

مه‌شه‌دی باوا گوتی: به‌و خواجه موعجیزه بوو.

ئیسماعیل گوتی: ئه‌ولیاکان یارمه‌تیان داین.

دایه‌خانم گوتی: ئه‌مه کاری خواجه؛ ئه‌ولیا و ئه‌مبیا بۆخویان یارمه‌تیان داوین.

دایه‌فاتم گوتی: زۆر چاکه؛ له‌مه‌ودوا نه‌خۆشه‌کان بۆ ئیره ئه‌هینین.

کوێخا گوتی: ئه‌زانن مجبۆریکیشی ئه‌وئ؟

باوا عه‌لی که سه‌ری له نێوان چوار دیواره‌که‌وه قوت کردبۆوه، گوتی: مه‌شه‌ی زه‌ینال زۆر گونجاوه.

پیاوه‌کان ئاوپیان له مه‌شه‌دی زه‌ینال دایه‌وه.

ئیسلام گوتی: ئه‌گه‌ر سه‌یدیکمان بوايه زۆر باشتر ئه‌بوو.

کوربه‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: بۆ نه‌چین سه‌یدیک له ((سه‌یدئاوا)) بێنین؟

مه‌شه‌دی زه‌ینال گوتی: من دایکم سه‌ید بووه؛ دایه‌خانم ئه‌زانن.

دایه‌خانم گوتی: ئه‌رئ، خوالیخۆشبوو سه‌یدفاتم؛ ئه‌چوو له ((مه‌حال)) سوآلی ئه‌کرد.

کوێخا گوتی: شوکر بۆ خوا ئه‌م کاره‌ش جیبه‌جئ بوو.

مه‌شه‌دی باوا گوتی: ئه‌وه چی ئه‌که‌ن؟ ئه‌تانه‌وئ ببه‌نه نێو به‌یاخ‌خانه‌که؟

ئیسلام گوتی: نا، ئه‌یه‌ینه ئه‌و به‌رزاییه. ده‌ورانه‌وری دیوار ئه‌کێشین و بۆ پاییزیش بانه‌که‌ی ئه‌گرین.

کوێخا گوتی: نه‌خشه‌ییکی چاکت بۆ کێشاوه مه‌شه‌ی ئیسلام! زۆر چاک!

ئیسلام گوتی: ئه‌مپۆ که‌س نه‌چئ بۆ سه‌ر زه‌وی؛ به‌شکوو ئه‌م کاره‌ بکه‌ینه باریکا.

کوێخا گوتی: ئه‌رئ، هه‌یچ که‌س نا‌پوات. ئه‌مپۆ جوومه‌شه.

ئیسلام کلاوه‌که‌ی هه‌لگرت و له سه‌ر عه‌ره‌بانه‌که‌ی دانا و رووی له قژسور کرد و گوتی: راکه‌ چه‌ن دانه پاچ و پیمه‌په‌ بینه.

کوێخا به‌ هه‌لماته‌که‌ی، هه‌لیکی به‌ ده‌ور

به‌رزاییه‌که‌دا کێشا و گوتی: چوار دیوار ئه‌به‌ینه بان؛ وا نییه مه‌شه‌ی ئیسلام؟

ئیسلام گوتی: ئه‌رئ چوار دیوار ئه‌به‌ینه بان.

کوێخا گوتی: ئه‌م پارچه‌زه‌وییه به‌سه‌یه‌تی؟

ئیسلام گوتی: ئه‌رئ ته‌واوه.

مه‌شه‌دی باوا گوتی: چه‌ن رۆژ ئه‌با؟

ئیسلام گوتی: هه‌ر ئه‌مپۆ ته‌واوی ئه‌که‌ین.

مه‌شه‌دی باوا گوتی: کئ ئه‌پوا بۆ ئاو؟

کوێخا گوتی: هه‌موومان. ئه‌ ئیشه سه‌واپی زۆره؛

قه‌ره‌بووه‌که‌ی له ئیمام حسین وه‌رئه‌گرین.

ئیسماعیل گوتی: من ئاو دینم؛ قور ئه‌گره‌وه و هه‌ر کاریکی تریشتان بئ ئه‌یکه‌م.

عه‌بدوللا گوتی: منیش ئاو دینم.

دایه‌خانم گوتی: شه‌خسیکی چاک دروست ئه‌بئ. به‌یاخه‌کان ئه‌هینینه سه‌ره‌وه؛ په‌نجه و مۆم‌دانه‌کان

ئه‌هینین و به‌ ده‌ور گومبه‌زه‌کا ئه‌یانچنین.

دایه‌خانم گوتی: یا ئیمام حسین ده‌خیلتم!

ئیسلام گوتی: گومبه‌زه‌که‌ دائه‌نێین و دوايه به‌ ده‌وریا دیواره‌کان ئه‌به‌ینه بان.

دوو لۆری گه‌وره کون و که‌لیتی (مه‌حال) یان سه‌نگ‌وسوون ده‌کرد. سه‌ره‌تا چوونه (پوروس). هه‌موو ماله‌کان و بی‌ره‌ئاوه‌کانیان پشکنی. دوایه‌ چوون بۆ ((سه‌یدئاوا))، ((خاتوون‌ئاوا))، ((مه‌له‌کزاده))، ((بینگچه))، ((حه‌سه‌ن‌ئاوا))، ((میشوو)) و هه‌ره‌هه‌موو ماله‌کان گه‌پان؛ به‌لام نه‌چوونه ((به‌یهل))، ((به‌یهل)) بچووک بوو؛ زۆر بچووک بوو. له ((هه‌زه‌وان)) ده‌گه‌پانه‌وه؛ که‌ گه‌یشتنه سه‌ره‌ولێژی (شوو)، لۆری یه‌که‌م راهه‌ستا. ئه‌وی دیکه‌شیان هه‌روا. له لۆری یه‌که‌مه‌وه گرووبانیکی ئه‌مریکی دابه‌زی و به‌ دووربین له ((به‌یهل)) ی روانی و فه‌رمانی دا بۆ ئه‌وی برۆن. گرووبانیکی که‌ له پشت ئه‌مریکیه‌که‌وه راهه‌ستا بوو، گوتی: له‌وی خه‌به‌ری نییه‌.

ئه‌مریکیه‌که‌ ئاماژه‌ی دا و لۆریه‌کان به‌ره‌و ((به‌یهل)) وه‌ ری کهن. ده‌مه‌وئێواره‌ بوو. پیاوه‌کان له پشت ماله‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ردا روونیشتبوون و سه‌رقالی قسه‌ بوون. کاتێ ده‌نگی لۆریه‌کانیان بیست، هه‌له‌ب‌زین و به‌ره‌و ده‌ره‌وی ئاوابی هه‌له‌هاتن. له پێشدا ئه‌مریکیه‌که‌ و پاشان سه‌ربازه‌کان دابه‌زین و رزانه‌ نیو دێ. له ماله‌ قورپین و بانه‌ نزمه‌کانیان روانی. هه‌یچیک نه‌بوو. ئه‌مریکیه‌که‌ بۆ نزیک به‌یداخ‌خانه‌که‌ چوو. مه‌شه‌دی زه‌ینال که‌ له به‌ر ده‌رگای ئیمامزاده‌که‌ دانیشتبوو، ده‌ستی به‌ قورئان خویندن کرد. ئه‌مریکیه‌که‌ چووه‌ پێشه‌وه‌ و ته‌ماشای نیو ئیمامزاده‌که‌ی کرد. له‌په‌ر زیکاندی. سه‌ربازه‌کان هه‌وله‌هه‌ول چوونه‌ پێشه‌وه‌ و لێیان روانی. ئه‌مریکیه‌که‌ ئاماژه‌ی دا. یه‌ک له سه‌ربازه‌کان جانتا که‌ی ده‌ستی کرده‌وه‌، ئه‌مریکیه‌که‌ چووه‌ ژووره‌وه‌. زنجیری له‌ مل کورپه‌که‌ی مه‌شه‌دی ئه‌که‌بر و خوشکه‌که‌ی عه‌بدوڵلا کرده‌وه‌. پیره‌ژنه‌کان هاتن و نه‌خۆشه‌کانیان برده‌ ده‌ره‌وه‌، ئه‌مریکیه‌که‌ به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ سه‌یری ده‌وربه‌ری کرد و پاشان له‌ به‌یداخ و مۆم و شتومه‌که‌کانی دا و هه‌ره‌هه‌مووی په‌رش‌وبلاو کرده‌وه‌. سه‌ربازه‌که‌ دوو سیمی له‌ جانتا که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ستنیه

کورپه‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: خه‌ریکه‌ له‌ برسان ئه‌مرم. ژنه‌کان راخه‌ره‌کانیان هه‌ینا. دایه‌فاتم دۆعای خویند. خوان راخرا. دایه‌خانم قۆلی لێ هه‌لکرد و به‌ره‌و لای قازانه‌که‌ چوو. دایه‌فاتمیش نانه‌کانی به‌ نیو پیاواندا دابه‌ش کرد.

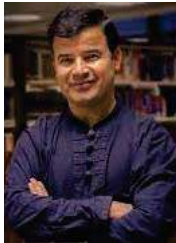
(١١)

بۆ ئێواره‌ دایه‌خانم و دایه‌فاتم چوونه‌ نیو به‌یداخ‌خانه‌که‌. سه‌ره‌تا وینه‌ گه‌وره‌کان و دوایه‌ به‌یداخ و په‌نجه‌ و مۆم‌دانه‌کانیان هه‌ینایه‌ ده‌ره‌وه‌. وینه‌ پیره‌ژنه‌که‌یان برد و پالیان دایه‌ دیواری به‌رانبه‌ر شه‌خسه‌که‌وه‌. چوار به‌یداخیان دا له‌ چوار سووچی چوار دیواره‌که‌. مۆم‌دانه‌کانیان له‌ سه‌ر سنووقه‌که‌ چنی و مۆمه‌کانیشیان هه‌لکرد. ئیسلام می‌زه‌ریکی سه‌وزی بۆ مه‌شه‌دی زه‌ینال به‌ست. مه‌شه‌دی زه‌ینال به‌ چۆشه‌قه‌کانیه‌وه‌ هات و له‌ به‌ر ده‌رگا که‌دا هه‌لترووشکا و ده‌ستی به‌ قورئان خویندن کرد. پیره‌ژنه‌کان به‌ دوا‌ی نه‌خۆشه‌کانی ((به‌یهل)) دا چوون. کورپه‌ په‌که‌وته‌که‌ی مه‌شه‌دی ئه‌که‌بر و خوشکه‌که‌ی عه‌بدوڵلایان نایه‌ سه‌ر ده‌ست و هه‌ینایاننه‌ نیو ئیمامزاده‌که‌. دایه‌خانم زنجیری له‌ مل نه‌خۆشه‌کان ئالاند و گرتی دانه‌ قۆچه‌ زله‌کانی سنووقه‌که‌وه‌ و گوتی: بگه‌رین و له‌ ئیمام داوای شیفا که‌ن.

نه‌خۆشه‌کان خۆیان کوتایه‌ زه‌ویدا و شین و شه‌پۆریان ده‌ست پێکرد. دایه‌فاتم که‌ ده‌سنوویژی هه‌لگرتبوو، هات و له‌ به‌ر ده‌رگا که‌ راهه‌ستا و ده‌نگی هه‌له‌هه‌ینا: یا ئه‌للا! یا عه‌لی! یا مه‌مه‌د! یا حسین! یا حه‌سه‌ن! هاتووین و شیفامان ئه‌وی؛ یا حه‌زه‌رت! یا ئیمام! یا عه‌لی! یا ئه‌للا! نه‌خۆشه‌کانی ((به‌یهل)) چاک که‌وه‌! خۆت شیفایان ده‌!

به‌یه‌لیه‌کان که‌ به‌ دوا‌ی دایه‌فاته‌وه‌ به‌ رزنه‌وه‌ راهه‌ستابوون، ده‌سته‌کانیان به‌رز کرده‌وه‌ و یه‌که‌ده‌نگ گوتیان: ئامین!

(١٢)

وهرگنیز: مەریوان هەلەبجەیی

کامەران شەو کەوت ٢

گوتم: ((من ئەمیر، دەمەتری مەحمودی... سالی ٥٦)) چوو بە ناو بیرکردنە وەدا و گوتی: ((بەلێ راستە. شەقامی چی.)) گوتم: ((چۆنی کامەران؟)) گوتی: ((باشم.)) ویستم پرسباری خوشکەکی لێ بکەم. شەرم کرد. چاوەکانی سەیر وەک شەو کەتی لێهاتبوو. قژی خورمایی بوو. گوتی: ((بۆ کوێ دەپۆی؟)) گوتم: ((ئەهواز، سەوسەنگرد، تۆ بۆ کوێ دەپۆی؟)) گوتی: ((سەربازگەیی زەید.)) گوتم: ((ئۆو! ئۆو! کەوتوویتە شۆینێکی خراپە وە.)) سەربازگەیی زەید، یەکیک بوو لە و بەرانەیی شەپ کە خراپ بوو. مەحشەری کوبرا بوو. گوتم: ((کورە لەوێ چی دەکەیی لەوێ؟)) گوتی: ((بە هەلە چوومە ئەوێ، هیشتمیانە وە.)) کەمیک دەمورمانی کرابووێ وە. ویستم لە بارەیی شەو کەتە وە پرسباری لێبکەم. شەرم کرد. ئیستوارە قەلە وە کە گوتی: ((خزم دەرچوون؟)) گوتم: ((نەخیز.)) کەلکم لە دەرفەت وەرگرت و گوتم: ((جیگاکەت لە گەل مندا دەگۆریتە وە؟)) پێی خۆش نەبوو سەربازێکی ئاسایی بیەوێ جیگاکەیی لە گەل ئەودا بگۆریتە وە و بییتە

کە لە مۆلەتی سەربازیی گەرامە وە، کامەرانم لە کووپەیی شەمەندە فەرە کەدا دی. دانیش تیبوین، تا شەمەندە فەرە کە بە پێ بکەوێ. ستوانیکی لاو، پەردەیی کووپەکی لادا و سەری هینایە ناو کووپە کە وە و گوتی: ((ئێرە کووپەیی سییە؟)) دواتر بلیتە کەیی نیشانی ئیستواریکی قەلە و دا، کە لە بەردەم دەرگا کەدا دانیشتبوو. وەک بلیتی لە سینە مادا بوو بە دواي ژمارەیی کورسییە کەیدا دەگەرا. ئیستوار بێ گویدان بە دەرەجەیی ستوان گوتی: ((بەلێ فەرموو.)) کاتیک کە دانیشت، قیافەیی ئاشنا دەهاتە بەرچا و. چەند خولەکیک دواي دانیشتنی چاکەتە کەیی دەرھینا و من ناویم خویندە وە. لە سەر سنگی نووسرابوو: ((کامەران میهرانی)) گوتم: ((کامەران؟)) سەیری چاوەکانمی کردوو گوتی: ((نامناسیت؟)) گوتم: ((ئە، سالیک لە شەقامە کەیی ئیمەدا بوون.)) بە جۆریک گوتم شەقامە کەیی ئیمە وەک بلیتی ئەو شەقامە میراتی باوکم بوو. گوتی: ((نایەتە وە بیرم.))

کامهران که بۆ من دور له چاوه پوانی نه بوو، گوتی: ((سوپاست ده که م برام. فهرموون)) من و کامهران ریک له په نای په نجه ره که دا بووین، شه مه نه فهره که خیراتر بوو بوو، هه موو مرقه کان و دره خته کان و مالله کان له و ئاوابوونی ئیواره یه دا و خیرایی شه مه نه فهره که دا، دره ده که وتن و دیار نه ده مان و هییدی هییدی له تاریکیه که دا ون بوون.

کامهران گوتی: ((ده لئی بۆنی عه مه لیات دیت؟)) گوتم: ((چۆن؟)) گوتی: ((بیس توومه هه موو مۆله ته کانیا ن هه لوه شان دۆته وه)) گوتم: ((به لئی، هه رکاتی ک بریار بی عه مه لیات بی، مۆله ته کان هه لده وه شیننه وه)) گوتی: ((دایکم زۆر بیتاقه ت بوو)) ویستم پرسیا ری شه وکه تی لیبکه م. شه رم کرد. گوتم: ((هه قی خۆیه تی)) گوتی: ((ده ترسی بکوژریم. ده لئی هه ر ئه م یه ک کورپه م هه یه)) گوتم: ((هه قیه تی)) گوتی: ((له گه ل زۆر دا به م ریبه دا رۆیشتن و گه پاینه وه. زۆریش به م ریبه دا رۆیشتن و نه گه پانه وه. پیت وایه ئه مجاره سه ره ی منه؟)) دره وه تاریک بوو تره وسکاییه کی رووناکی له دور وه ده بینرا. گوتم: ((وا نییه. هه رچی خوا بیه وی...))

ئیستوار گوتی: ((فه رموون گۆله به پۆزه بخۆن)) سه ربازه برینداره که مشتکی پری هه لگرت. ئیستوار به چاو مۆپه ی لیکرد. پیاوه ریشداره که چند دانه یه کی هه لگرت ته نیا له بهر ئه وه ی دهستی ئیستواری رت نه کرد بیته وه. من و کامه رانی شه نه مانویست، هه زمان لئی نه بوو. کامه ران گوتی: ((له عه مه لیاتی پیشووتردا یه کیک له سه ربازه کان له ئامیزی خۆمدا شه هید بوو؛ هه موو جلوه به رگه که م به خۆینی سوور بوو. تا به یانی له

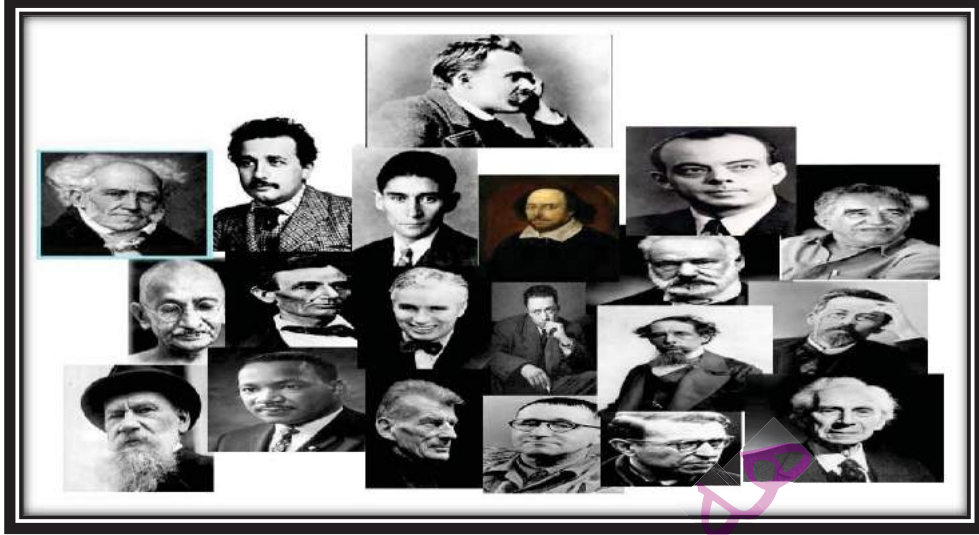
هاوپه یفی ستوان. سه ربازی ک له په نای کامه راندا دانیشتبوو. گوتی: ((جه ناب سه روان فه رموو وه ره جیگا که ی من)) سه ربازه که به زحمه ت له جیگا که یدا هه ستا و چوو ه ئه ولای کامه رانه وه. گوتم: ((بریندار بوویت؟)) گوتی: ((به لئی، خه ریکه ده پۆم بۆ ئه وه ی به یه کجاری له سه ربازی نه مینم)) کامه ران به ترسه وه سه یری سه ربازه که ی کرد. که ترسم له چاوه کانیدا دی، پیکه نیم و گوتم: ((قیسه ته ئیتر)) سه ربازه که گوتی: ((نازانم بۆچی هه رچی قیسه تی وایه بۆ ئیمه ده بی)) ئیستوار گوتی: ((شه ره ئیتر)) گوتم: ((تۆیش ده پۆی بۆ به ره کانی شه پ؟)) نا، قیسه ت نه بوو. من له دروود داده به زم. گوتم: ((خوا بیکاته قیسه ته ت)) ئیستوار پپی خۆش نه بوو. کامه ران گوتی: ((باشه چند مانگ خزمه ت کردوه؟)) گوتم: ((پازده مانگ)) گوتی: ((باشه به ره و لیژبوونه وه یه)) گوتم: ((تۆ بۆچی هاتیت؟)) گوتی: ((بۆ چوون بۆ دره وه ی ولات ده بوو کارت ی خزمه تی سه ربازی ته هه بی، وا نییه؟)) گوتم: ((ئه گه ر بۆ ئه مه هاتووی ئه وه ناهین)) پیکه نی. پیکه نینه که ی له شه وکه ت ده چوو. ویستم پرسیا ری شه وکه تی لیبکه م. شه رم کرد.

ئیستوار گوتی: ((جه نابی سه روان کاریکی باش ده که ی. ئه وه ی که پاره ی هه یه، ده بی ئیره به جی بهی لئی و بپوات)) شه مه نه فهره که ورده ورده به ریکه وت. پیاویک به ریشکی زۆر و چه فییه کی به ملیه وه سه ری هینایه ناوه وه و گوتی: ((سه لاموعه له یکوم)) سه ربازه برینداره که گوتی: ((خواه نه که ی هات)) کامه ران له جیگا که یدا هه ستا و گوتی: ((فه رموو برا لی ره دا جیگا هه یه)) پیاوه که سه ری سوپا له ره فتاری موئه ده بانه ی

ههشتایش وهک مندالی ئاگای لیتته؟ شهرم کرد. نانی ئیوارهمان خوارد و له په نای یه کدا راکشاین. ئیستوار و ئه و سهربازهی که قاچی بریندار بوو، شه پیمان بوو له سهر جیگا. ئیستوار چاکه ی نواند و جیگایه کی زیاتری دا به سهربازه که. پیاوه ریشداره که که قورئانی ده خویند، سهری نابوو به داوه وه و خهوی لیکه وتبوو. چاوم برییه گلۆپی بچوکی راسه ری کوپه که. بیرم ده کرده وه له وهی که ئیستا شه وکه ت نازانی من له گه ل کامه راندا بوومه ته هاوسه فه ر. ئه گه ر جاری دواتر کامه ران مۆله ت وه رگری ت و بپواته وه، به شه وکه ت ده لئ منی دیوه. له بیرم بی ت سبه ی ته له فۆن و ناویشانی مائیانی لئ وه رگرم.) دیسان بیرم کرده وه؛ بیرم کرده وه، خهوم لیکه وت. به یانی که خه به رم بوویه وه، کامه ران زووتر له من دابه زیوو؛ یاداشتیکی له سه ر سنگم دانابوو: ((زۆر دل ت خوش کردم ئاگات له خۆت بئ))

له شه مه نده فه ره که دابه زیم. ویستگه که پرپوو له سه رباز و ئه فسه ری پله دار. رام کرد به دوایدا. نه مدۆزییه وه. سه ربازه برینداره که به شه له شه ل به په نامدا تیپه پی و گوتی: ((هاوپیکه تت ون کردوو؟)) وه لأمم نه دایه وه. کۆله که مم دا به شانمدا و له ویستگه که چوومه دهره وه.

سه نگره که دا کابووسم ده دی.) چاوه کانی ترسابوو. گوتی: ((ئو شه وه بپیارمدا هه لیبم، به لأم هه لئه هاتم، ترسام.) گوتم: ((له چی ترسای؟)) وه لأمی نه دامه وه. له دنیا ی خۆیدا بوو. گوتی: ((ئه گه ر هه لیبم، ناتوانم سه رم به رز رابگرم.) ده مویست بپرسم له شه وکه ت ده ترسیت؟ شه رم کرد. ئیستوار وازی له گۆله به رۆژه خواردن هینا. قایشه که ی توند کرده وه و رۆیشه ته دهره وه. هه ر هینده ی که رۆیشه ت سه ربازه برینداره که قاچی راکیشا و پیاوه ریش درۆژه که ش قورئانیکی بچوکی دهره ینا و دهستی کرد به خویندنه وه. گوتم: ((هاوپیکه م هه بوو هه لهات، کاتیک که گه رایه وه زۆر بی تاقه ت بوو. جه ماعه تی گروهانه که ی تر پیشوازیان لئ نه ده کرد. رۆژیک هات یه خه ی گرتم و گوتی که سانی وهک تو من خراپ ده که ن. گوتم حه مه، ناوی محه مه د بوو؛ سه برکه، من ده ترسم، به لأم ئه گه ر بپیار بئ تو شه پ نه که ی، من شه پ نه که م. ئه وکاته بارودۆخی پوورت چۆن ده بئ؟ پیکه نین. ده مزانی تووره بووه هه ر له به ر ئه وه گالته م له گه ل کرد. یه خه ی به ردام زۆر هاوپی بووین پیکه وه. کاتیک که خزمه تی سه ربازییه که ی ته واو بوو رۆیشه ت. نامه یه کی بۆ ناردم؛ زۆر دل ی خوش کرد بووم و له کۆتایی نامه که ی شدا نووسی بووی پوورم چاوه پانه بیته داوی.) ترسیشی که م نه بوو بوویه وه. گوتی: ((تو ده لئی ئه مجاره منیش ده گه ریمه وه بۆ ماله وه؟)) گوتم: ((به لئ کوره تا خوا نه یه وئ گه لایه ک له دره خت ناکه ویته خواره وه.) ئارام بوویه وه. چاوه کانی له شه وکه ت ده چوو. گوتی: ((ده زانم هه ر هینده ی که برۆمه برۆمه به ره ی شه پ، ترسم نامی تی. ده بمه مروفیکی تر.) ده مویست بپرسم شه وکه ت چی ده کات،

بیری بیرمەندان له نیۆ رسته کورته کاندا

فەرزانە خوداویزیدی

((له پشت سەرمەوێ هەنگاو مەنێ، من رینوینت نام؛
له پیش منەوێ هەنگاو مەنێ، من بە دوات ناکەوم؛ تەنیا
له پەنامەوێ هەنگاو هەلێنە و ھاوڕێم بە)) (ئالبیر
کامۆ)

((کتێب دەبێ وەک تەوڕیک بێ کە دەریای سەھۆل-
بەستووی دەروونمان بشکێنێ)) (فرانتس کافکا)

((وادیارە کە ھەموو کەس بیری کە یەکی روونی لە بارە ی
ئەوێ هەبێ کە خەڵک چلۆن دەبێ ژیا نی خۆیان

((لە بەھەشتدا، ھەموو مەژووە سەرنجراکێشەکان
نادیارن)) (فریدریش نیچە)

((ھەولت دا... شکست ھێنا؛ گرینگ نییە؛ دیسان ھۆل
بە، دیسان شکست بەھێنە؛ ئەوجار باشتر
بیدۆزێنە)) (ساموئیل بییکت)

((کەسێک کە ھەرگیز ھەلە ی نەکردووە، ھەرگیز شتیکی
نوێی تاقی نەکردووە تەو)) (ئالبیرت ئەنشتاین)

((له قولایی زستاندا تیگه ییشتم که له مندا، هاوینئیکی

نەبەز هەیه .)) (ئالبیر کامۆ)

((له سەرەتادا لە بەرچاوتان ناگرن، دوايي گالته تان

پێدەهەکن، دوايي لەگەلتان شەپ دەهەکن و لە ئاکامدا

ئێوەن که سەرکەوتوو دەبن .)) (مەهاتما گاندی)

((دوو هاندەر یا بزۆینەر بۆ خویندنه وهی کتیب هەیه:

هەست بە خۆشی بکەي له خویندنه وهی ئەو کتیبە؛

ئەوی تر ئەو هیه که بتههوی ئەو کتیبە بۆ خۆه لکیشان

و خۆنیشانان بە خەلک بخوینیه وه .)) (بیرتراند

راسیل)

((تەنانهت تاریکتیرین شەویش کۆتایی پێ دئ و دواجار

هەتاو سەر هەلدینئ .)) (ویکتۆر هۆگۆ)

((نائومیدی له پیری ترساناکتره؛ له پیریدا لەشی ئیمه

دەپووجیتە وه بەلام له نائومیدیدا رووحی ئیمه .))

(جۆرج بێرنارد شاو)

((دەبئ ئەمڕۆ هەر ئەو کاره بکەي وا خەلکی سبەینئ

دەیکەن .)) (ژان کۆکتۆ)

((له نیوان هەموو شتگەلی مسۆگەردا، مسۆگەرتیرینیان

شکە .)) (بیرتۆلت بریشت)

بەرپۆه ببهن؛ بەلام کەس بۆ بەرپۆه بردنی ژیانی خۆی

بیرۆکەي نییه .)) (پاتۆلۆ کوئیلیۆ)

((پیاوانی زانا قسه دەهەکن، چون قسه یێکی بەکەلکیان

بۆ گوتن هەیه؛ پیاوانی نەفام قسه دەهەکن، چون دەبئ

شتیک بلین .)) (ئەفلاتون)

((دەوزەخ بەتالە و هەموو ئەهریمەنەکان لیرەن .))

(ویلیام شیکسپیر)

((ئەگەر ناتوانن هەلفرن، ئەوا بە هەلاتن برۆن؛ ئەگەر

ناتوانن هەلین، ئەوا هەنگاو هەلینن؛ ئەگەر ناتوانن

هەنگاو هەلینن، ئەوا بخزین؛ بەهەر شێۆه یەک بووه،

کاریک بکەن که بەرهو پێشه وه بجوولینە وه .)) (مارتین

لوتیرکینگ)

((له هەر شوینئیک که ئەوین هەیه، ژیانش هەیه .))

(مەهاتما گاندی)

((هەمووکەس بیر دەکاتە وه که دنیا بگۆرئ، بەلام

کەس له بیری گۆرینی خۆیدا نییه .)) (لیۆ تۆلستۆی)

((هاورپییانی باش، کتیبی باش، ویزدانئیکئ ئاسووده؛

ئەوه باشتیرین جۆری ژیانه .)) (مارک تواین)

((دوو شت بئکۆتایین: جیهان و نەفام بوونی مرۆف .

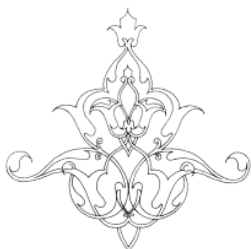
هەلبەت من لەبارەي بئکۆتایی بوونی جیهانه وه دلنیا

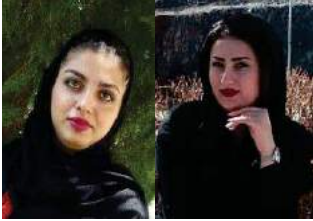
نیم .)) (ئالبیرت ئەنشتاین)

((من شکستم نەهیناوه؛ من تەنیا دە هەزار رێگەم

بینیوه تە وه که بە کار نایەن و دروست نین .)) (تۆماس

ئیدیسۆن)

رووناك پەناھى سومەيە يوسىفيان

((ئەوكەسەى كە مائەكەى لەشوشەيە، بەرد فرى
نادات.)) (ئانتوان رابىنز)

((گەرەتەرىن ھۆى گەرپانەوہى زۆرىنەى مرقەقەكان، ترس
لەدۆرانە.)) (ئانتوان رابىنز)

((سەرکەوتن، سەكەيىكە كە رووہەكەى دىكەى
نامورادىيە.)) (ئانتوان رابىنز)

((ئەوشتەى كە گرینگە چۆنەتى ژيان بەسەربردنە،
نەك تەمەنى درىژ.)) (ئانتوان رابىنز)

((ئەوشتانەى كە دەزانىن يەك دلۆپە و ئەو شتانەى
كەنازانىن ئوقيانووسىكە.)) (ئايزاك نيۇتۇن)

((شتىك كە بىر ئەرك و ماندووبوون بەدەس بىت،
رۆژىك لە بىر دەكرىت.)) (ئاندرى مۇروا)

((ئەوكەسەى كە بە خۆى برۆاى ھەيە، پىويستى بە
پىداھەلگوتنى كەس نىە.)) (گوستاف لۆبۇن)

((بەبى دەسەلات دەتوانىت ژيان بەسەر بىبەيت بەلام بى
كتىب و نووسراوہ، نا.)) (ئەبراھام لىنگۇلن)

((زمان پىرپايەختەرىن پاشماوہى فەرھەنگە.)) (ئارتور
شۆپىنھاوېر)

((ژيان وەككو پاسكىل وايە؛ بۆمانەوہى خۆت بەردەوام
دەبىت لە ھاتوچوودا بىت.)) (ئالبېرت ئەنشتاين)

((ھەلەكەردن ئىشىكى مرقەقەنەيە بەلام دوويات كەردنى
ئىشىكى گەمزانەيە.)) (ئاناتۆف فرانس)

((كەسىك كە لە ناخىدا خۆشى ھەبىت، تەواوى دوونىا
لەخۆشىدا دەبىنىت.)) (ئانتوان دۆسنە ئىگنۆپىرى)

((تېبگۆشىن پىش لەوہى كە لەسەر مرقەقەكان
داوہرىيەكەين، لەوان تىبگەين.)) (ئانتوان دۆسنە ئىگنۆپىرى)

((زانستگا سەرجم تونايى مرقەقەكان، بەتايبەت
ناتەوانى ئەوان دەخاتە بەرچاؤ.)) (چۆخۇف)

((مرۆف نازەلئیکی نەخۆشە.)) (ژان ژاک رۆسۆ)

((مرۆف بئ ئەوین وەکوو کوپریک وایەکەهیچ کات بە

ئاواتی دلئ ناگات.)) (ژان ژاک رۆسۆ)

((هەموو کەس دەلئین کە ئاوات و ئارەزوو بۆ لاوان

تاوان نییە؛ من دەلئیم بۆ بەسالآچوووەکانیش هەروایە.))

(ژان پۆل سارتر)

((بەبئ زانست نە دەتوانی هیوادارییت نە بئ هیوا.))

(ژان پۆل سارتر)

((هیچ کات دەرگایەک لئ مەدە، ئەگەر ئەتەوئ بزانئ

لەپشتئ ئەو دەرگایەووە چی دەگوزەرئ.)) (ژان پۆل

سارتر)

((لە ئەویندا یەک لەگەل یەک، هەردەبیئت بەیەک.))

(ژان پل سارتر)

((لە دونیادا جیگە بۆ هەموو کەس هەیه؛ سا بە جیگەئ

ئەوئ کە تئبگۆشی جیگەئ کە سئیکئ دیکە بگریت

جیگە بۆ خۆت بکەرەو.)) (چارلی چاپلین)

((هونەر نابئت بە نان، بەلام شەرابئ ژیانە.)) (ژان

پۆل سارتر)

((بەختەوئری، مەودای نئوان ناکامییەکە تا ناکامییەکئ

تر.)) (چارلی چاپلین)

((لە دوژمنئ خۆت یەک جار بترسە؛ لەدۆستئ خۆت

هەزار جار.)) (چارلی چاپلین)

((ئەگەر بتوانن بپرواتان بەخۆتان هەبیئت، گەرەترین

رازئ ژیان فئیر بوونە.)) (پیتئیر مەک ویلیام)

((تئیکشکان شتئیک نییە خۆتئ لئ دوور بەختەووە،

دەبیئت بمانەوئ کە بە خئیراییەووە پئیش بپروات، تا

بتوانن بەختیرایی سەرکەوین.)) (گۆردۆن مور)

((ژیان بئ تئبگۆشان مردنئ پئیش وەختە.)) (گۆتە)

((بەختەوئەر ئەو کەسەئ کە لە نئومالئ خۆیدا بە دوای

بەختەوئریدا دەگەرئ.)) (گۆتە)

((بەزمانئ شئیر زۆتر دەتوانن بچئینە ناو ناخی

دلەووە.)) (گۆتە)

((هیچ شتئیک گرئنگتر لە ئەمرۆ نییە.)) (گۆتە)

((هیچ کەس ناتوانئت باشتر لە خۆمان درۆمان لەگەل

بکات.)) (گۆتە)

((حەقیقەت دەرمانئیکئ تالە کە ناکامئیکئ شیرینئ

هەیه.)) (گاندئ)

((کار بکەن، تا تەواوئ خەمەکانتان لەبیر بکەن.))

(گالیلە)

((بۆ هەر خولەکیک کە چاوەکانمان دەبەستئین، شەست

چرکە رووناکی لە دەست ئەدەین.)) (گابریل گارسئا

مارکئز)

((دۆران دەتوانئت بیئت بەهۆئ سەرکەوتن.)) (ژوول

رۆمەن)

((رئیکەوتن واتە ئەوئ کە لەگەل جیاوازییەکانئ

کەسانئ تردا رئیک بکەوین.)) (ژوول رۆمەن)

((هیچ مرۆفئیک ناتوانئت فەرمان بەخۆشەوئسی و ئەوین

بدات.)) (ژۆرژساند)

بیری بیرمەندان

((ئەگەر دایک نەبیت، جەستەى مرۆف دروست نابیت
و ئەگەر کتیب نەبیت، رۆحى مرۆف بیجم ناگریت.))
(پلۆتارخ)

((پیکەنیکى ساکار زۆر باشتر لە جلیکی گرانە.))
(پیرمۆدا باترا)

((کاتیک مرۆف ئاشقە، ھەمووشتیک زۆر واتای
ھەیە.)) (پائۆلۆ کۆئیلۆ)

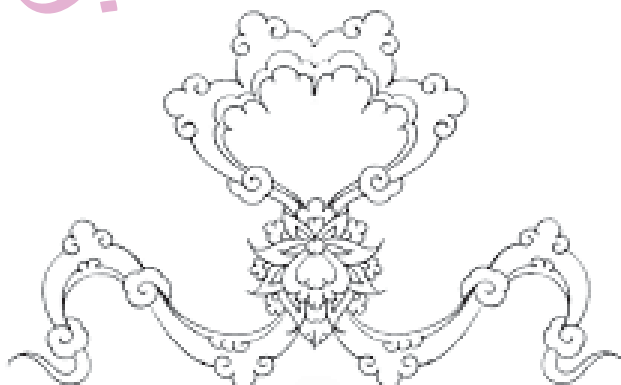
((خراپترین شیوەى دلتهنگى بۆ کەسیک ئەوھە کە بە
لایەوھە بیت و دلنیا بیت کەھیچ کات پێى ناگەى.))
(گابرییل گارسیا مارکیز)

((ھیچ کات لە ژياندا ئەم چوار شتە مەشکینە: دل،
پێوھندی، بەلێن و باوهر؛ چونکە کاتى ئەم چوار شتە
دەشکینى، دەنگیان نایە، بەلام ئازارى زۆرى
لەگەلدايە.)) (چارلز دیکنز)

((ژيان چیرۆکیکە کە مندان لێى ئاگادارن؛ چونکو
ژيان بە گریانوھ دەست پێدەکەن.)) (پووشکین)

((لەپۆزگارى لاوییدا، دەبێ بۆ شەوى بیری چرایەک
رۆشن بکەى.)) (پلۆتارک)

((باشترین کەلکى تەلەفیزیۆن ئەوھە کە دەتوانى
بیکۆئینیتەوھ.)) (لووتار ئیشمیت)

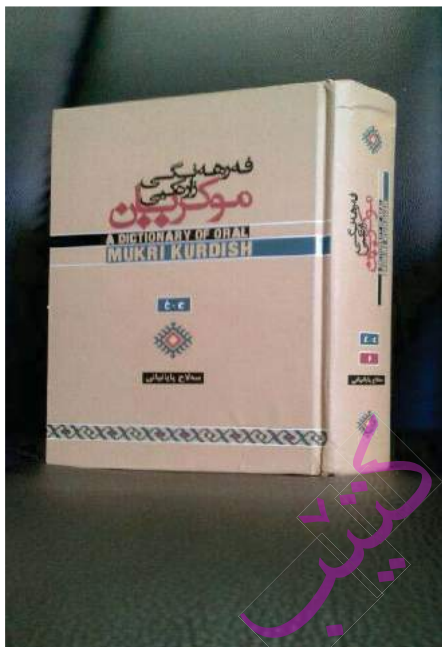

فهرهنگی زارهکیی موکوریان _ بهرگی ٦

(لهگه‌ل ئاوردانهوه‌که‌ی پروفیسۆر ئه‌میر حه‌سه‌نپوور)

ئا: ئاوزین

باسی لیوه کردووه و لیژهدا چهند نموونه‌یه‌کی ده‌خه‌ینه به‌ر چاو:

(نووسین، ئه‌و به‌سترانه‌وه‌ی لیڈوان به‌ زه‌مان و مه‌کان تیک ده‌دا و به‌ پچراندنی ئه‌و پیوه‌ندییه‌ به‌سه‌ر زه‌مان و مه‌کاندا زال ده‌بێ. نووسین، قسه‌کردن له‌ تیداچوونی ئانی رزگار ده‌کا و ژیانیکی به‌رده‌وامی ده‌دات. ئه‌گه‌ر قسه‌کردن بیژهر و بیسه‌ر کۆ ده‌کاته‌وه‌، نووسین، نووسه‌ر و خوینه‌ر لیک جوئ ده‌کاته‌وه‌؛ به‌لام به‌و لیک‌دابینه‌دا ریگه‌ ده‌دا له‌ هه‌ر زه‌مان و مه‌کانیکدا خریان بکاته‌وه‌. بۆ وینه‌ زۆر به‌یت‌بیژ به‌یتی مه‌م‌وزینیان بۆ زۆر گویدێران کوتووه‌، که‌چی هه‌ر کوتن و

بۆ ده‌ستنیشان‌کردنی کتیبکی تایبه‌ت بۆ ناساندن به‌ خه‌لک، هاو‌پێژه له‌گه‌ل بابته‌ی چالاکیه‌که‌ و له‌و پانتاییه‌دا، ده‌بێ به‌ وردبینییه‌وه‌ هه‌ندێ شت بخه‌يته‌ به‌ر چاو تا بتوانی له‌ نێو ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی له‌ به‌رده‌ستدان، یه‌کێک له‌ باشترینه‌کانیان هه‌لبه‌ژێریت و ئاست و بایه‌خ و لایه‌نه‌ جو‌راوجۆره‌کانی ئه‌و به‌ره‌مه‌ که‌ بووه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی وه‌کو کتیبکی چاک پێناسه‌ی بکه‌یت، بخه‌يته‌ به‌ر ده‌ستی خوینه‌ر. کتیبی فهرهنگی زارهکیی موکوریان، کۆکردنه‌وه‌ی به‌پێز سه‌لاح پایانیان، که‌ له‌م دواییانه‌دا ژماره‌ی شه‌شه‌می ئه‌م په‌رتوکه‌ چاپ کرا و هاته‌ نێو کتیبخانه‌ی کوردیه‌وه‌، یه‌کێک له‌و به‌ره‌مه‌ شاز و دیارانه‌یه‌ وا جیگای هه‌یه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی خه‌لک و خوینه‌ری لێ ئاگادار بکه‌یته‌وه‌، ریز له‌و کاره‌ و له‌ پیکه‌ینه‌رانی بگێردریت که‌ وه‌ها ئه‌رکیکی قورس و پڕ که‌ندوله‌ند و به‌ریالویان له‌ ئه‌ستۆ گرتووه‌ و ماندوویی نه‌ناسانه‌ له‌ ناوچه‌ی موکوریاندا به‌ره‌و‌پووی هه‌ر جو‌ره‌ ئاخوتن و هه‌ر شیوه‌ ده‌ربه‌رینیکی زارهکی ببنه‌وه‌، په‌لکێشی ده‌که‌ن بۆ نێو ئه‌م په‌رتوکه‌ و به‌ تۆمارکردنی، فهرهنگیکی نووسراویش بۆ ئه‌م ناوچه‌یه‌ به‌ دیاری ده‌هینن. دیاره‌ فهرهنگی زارهکی له‌گه‌ل فهرهنگی نووسراودا جیاوازیی زۆری له‌ زۆر یوار و لایه‌نه‌وه‌ هه‌یه‌ و به‌پێز پروفیسۆر ئه‌میر حه‌سه‌نپوور له‌ سه‌ره‌تای ژماره‌ی یه‌که‌می ئه‌م کتیبه‌دا به‌ تیروته‌سه‌لی

ناساندن و رانانی کتیب

بارودوخی تایهتی یان بهسترانهوهی تاقهکهس به گروپ و جقات جوئ بیتهوه و ئیستیدلالکردن جیگهی دهربرینی بروا و بوچوون بگریتهوه .

۳ به پیدابوونی نووسین، میژوونووسین کهوته ری و ئهفسانه و میژوو لیک جوئ بوونهوه . ئهگه باسی رابردوو به شیوهی زارهکی، زورتر بوچوونی خسوسی و فهدی بیژهره، میژوونووسین به کۆکردنهوه و لیکدانهوهی بهلگهی جوراوجور له سنووری بوچوونی خسوسی تیدهپری و گپرانهوهی رابردوو دهبیته دۆزینهوهی راستی .

به کورتی تیوری دابرائی گهوره دهلن: نووسین تیکنۆلۆژییهکی وهها بههیزه که پیوهندی ئینسان به زمان، فکرکردنهوه، تیگهیشتن و کۆمهلگا به یهکجاری دهگورئ. نووسین دابرائیکی گهورهیه له میژووی بهشهردا. نووسین جیهانبینی فهد به کۆمهلگه دهگورئ. نووسین و زارهکیتی دوو جیهانبین که یهک ناگرهوه. نووسین وشه له شت جیا دهکاتهوه؛ ئیسته له رابردوو و له داهاتوو جیا دهکاتهوه؛ وشیاری فهد له وشیاری جقات دادهبرئ: عهقل له عاتیفه ههلهدهبرئ؛ زانست له ئهفسانه و جادوو جیا دهکاتهوه؛ مانا له دهربره دادهبرئ:

کوتنهوهیهک بپاری نهمانی خوی داوه . بهلام ئهحمدهی خانی سی سده لهمهوبهه مهوزینی به نووسین ههلبهست و به دریزی ئه و سیهسد ساله زور کهس، له زهمان و مهکانی جیاوازا، به بی دیتنی نوسهه، ئه و بهرهمهیان خویندووتهوه . دهکری بلین که خانی و خوینهروهی مهوزینهکهی، به یارمهتی تیکنۆلۆژی نووسین، جهبری زهمانیان تیک شکاندوو و به تیکدانی ئه و تهنگانهیه بهسهه مهکاندا زال بوونه .

ئهوانهی که نووسین وهک دابرائیکی گهوره دادهنن، ئاکامه قوول و بهرینهکانی نووسیاریتیان لیک داوتهوه . لیرهدا به کورتی چهند ئاکامیکی پیدابوونی نووسیاریتی باز دهکهه . (دوايه رهخنه له تیوری دابرائی گهوره دهگرم).

۱ نووسین، جیگه به سونهت (ترادیسۆن) و سونهت-خوایی لیژ دهکا و شککردن له دابونههیت پههه پئ-دهدا. چۆن؟ نووسین به دائیمیکردنی قسه، ریگه دهدا به پیداجوونهوه، وردبوونهوه، شیکردنهوه، لیکۆلینهوه و شیکردن. زمانی زارهکی تاقهکهس له گروپ و جقاتا کۆ دهکاتهوه و هانی دهدا که سونهت رهچاو بکا، جقات بپاریزی و وه دواي دهسهلاتی جقات و سهروکهکهی بکهوئ.

۲ نووسین، جیاوازی دهخاته نیوان بروا و حهقیقهت. له ژبانی زارهکید، بوچوون و بروای جقات و تاقهکهس (سهروک و رابهه و پیر و مهزن) سههچاوهی زانسته، بهلام نووسین ریگه خووش دهکا بو ئهوهی که دۆزینهوهی حهقیقهت له بهرژهوهندی تاقهکهس و له

ناساندن و رانانی کتیب

دابړانی گوره: زاره کیتی و نووسیاریتی

نووسیاریتی (نووسین)	زاره کیتی (کوټن)
فکری موجه رد (جیابوونه وه له ده وروبه ر)	به سترانه وه ی فکر به ده وروبه ر
فکرکردنه وه به نه زمون و دوزینه وه	به سترانه وه ی فکر به سونه ت
بیرکردنه وه به مه ننتیق	بیرکردنه وه ی عاتیفی
لیکدانه وه	گپړانه وه
زانست	جادوو
فهرد	جفات
دیتن (دهسه لاتی رهنگ)	بیستن (دهسه لاتی دهنگ)
دهسه لاتی چاو	دهسه لاتی گوئ
خویه تی (له خودا فکرکردنه وه)	جفاتیتی (به کومه ل فکرکردنه وه)
عینی بوون	زهنی بوون
بوونی ده ولت و ده زگای ده ولتی	نه بوونی ده ولت و بورو کراسی
گشتیتی	تایبه تیتی
رابردوو-داهاتوو	نېستا
رسته ی تیکه ل و نالوز	زمان: رسته ی کورت و ساکار
میژوو	نه فسانه
مه کان	زهمان

نووسین زمانی زانایه و په یقین زمانی نه فانمییه (نه فامی=نه خوینده واری): ئینسانی نه خوینده وار کویره و کومه لگه یی زاره کی دواکه وتوو و سهره تایي و نه گوړه. نه ده بی نووسراو نه وپه پری که ماله و نه ده بی زاره کی که مایه سییه. زمانی نووسراو زمانی شار و شارستانییه، زمانی زاره کی نامرازی ژبانی لادیی و عه شیریه یی و سهره تاییه.))

هروه ها د. مایکیل چایتیش به م شیوه باسی گرینگایه تی نه م کتیبه ده کات و بیروبوچوونی خوی درده بریت:

دوو بوچوون سه باره ت به دابړانی گوره

با له پیدشا پیداچوونه وه یه کی تیزی دابړانی گوره بکه م. نه و بوچوون یان تیورییه، زاره کیتی و نووسیاریتی لیک جیا ده کاته وه و ده یانکاته دوو دیارده ی لیکه لبراو و دژبه یه ک؛ وه ها که به ریک ناتوانی بیته به ره که ی دی: سونه تی زاره کی، زاره که ی و سونه تی نووسراو، نووسیاره تییه. زمانی نووسراو راسته، زمانی زاره کی چه وته. زمانی نووسراو پیشکه وتوو یه، زمانی زاره کی دواکه وتوو یه. زمانی نووسراو ده وله مه نده، زمانی زاره کی هه ژاره. نووسین زمانی دهرپینی بیری قوول و ورده، ناخافتن زمانی دهرپینی بیری ساکار و ناساییه.

قەتقەت گريان و پيکەنين

شەھرىيار شەرىفىزادە

باوکیکی شەرمەزار دەچپئ:

- بکپن، بکپن گیانم؛

کیژیک دەچپئ:

- جامی زئیونى مەیتانم

بە کرئ!

ئەى ھۆ!

چۆنیان دەکرئ لیئدانى دل بۆ ژيان و

بئەنگى زمان؟!

۱۶ بەفرانبارى ۱۳۷۹ى ھەتاوى

قەتقەت گريان و پيکەنين،

ئاو و ئاور،

دەرد و خوشى،

بەفر و تين،

يان بوون و نەبوون،

مەرگ و ژين،

پيک نايين لەگەل يەک؛

قەتقەت نووستوى نيو شەقام و

دانىشتوى کۆشک و قەلاش

ھاوسفرە نين؛

کاتیک کەوا:

بۆياخ چيیکى زارپۆ لاچاویکی کز دەبپئتە

کەوشانم،

هه و النامه ی کتیب

به خهو بینیم: که ئینسان بووم

ههرسی ههوری رهشی چاو و رشینهی تۆپ و
 ته یاران،
 - هه موو بۆران،
 هه ناسهی سهردی ئەژدام
 له پشت پهردهی
 ئەوین و قین،
 بزهو ههست و هونه،
 هه لبهست و کفر و دین،
 هه موو بۆ نان
 بۆ مه رگی نان
 له پپ دیتم له سووچیکی کورهی ئەرزى قه دیمان،
 له ههیشهی باران و بۆران، شه پۆلی ئاو،
 ئاشنایهک خه وتبوو؛
 به چی خهونی ده دی ئاخۆ،
 به ئینسان یان به هه لبهستیک،
 کى ده زانی چ بوو خهونی
 چ بوو چ بوو؟؟

شهریار شریفزاده

۱۷ گه لاویژی ۱۳۸۱ هی هتاوی - مریوان

به خهو بینیم:

که ئینسان بووم؛

به دووربینیک خه ریکی دیتنی نووری

کورهی ئەرزى قه دیمان بووم؛

- سی بهشی ئاو،

خوین، رووباری زرینچکاو، کانی زوخاو

- هه موو باران

سرب و ئەلماس

تیبینی:

ئهم هۆنراوهیه له چوارچۆیهی بیروکهی زانستی ئه نشتاین سه بارهت به چۆنیهتی و بارسای جیهاندایه که ده لئ له وانهیه ئه و تیشکهی له ئه جراهه سه ماوییه کانه وه جیا ده بیته وه، به هۆی خپ بوونی جیهان، پاش ملیۆنان سال بگاته وه شویتنه کهی خۆی.

ههله بجهی خنکاو

عه بدولپر حمان عه بدولاهی

هه تاو، تاو تاوه هه وره کانی چلکنی لاده دا و دهیروانی
 کاره ساتیکی دل ته زین؛
 با هاژهی ده هات و سه رما پیده کهنی! په نجه ره کانی
 ژیان به مردووی کرانه وه!
 په رده کان سه مایان ده کرد! داریک که بو گه پانه وهی
 رهنگی سه وزایی به هار و میوانداریی جریوه جریوی
 بالنده کان خوی سازدابوو، له پر خوی دارینی و کۆم
 بووه!
 پرچی کیژیک په ریشان له سیما تورا، بو ئه ولا و ئه ولا
 ده چوو!
 لاویک له بن په نجه ره ی کراوه، چاوه پئی ژوانی ناسکئ،
 ئیستاش هه چاوه روانه!
 دایکئ به مه مکی رووتی پر له شیر، به دانیشته وه بو
 هه همیشه نووست!

کۆرپه ی ساوا به بی دهنگی بیشکه که ی راده ژا!
 بابیکی پیلاو دراو، له مه زرا، ده ست قه لشاو، رهق
 هه لات!
 مناله کانی مه کته ب ده گه ل ماموستا له تاقیکردنه وه ی
 ده رسی سووتان له ناکاو له پیش چاویان هه وا و
 هه ناسه سووتان به لام هیچ کات نه یان توانی ئه م
 تاقیکردنه وه بو که سیکی تر بگپرنه وه!
 ته شییه که ی دایه پیره هه روا ده سوورا، که چی ژینی
 وه ستا بوو!
 بابه گه وره له سه ر سوچه، به بی دهنگی له بهر خوا
 ده پاراوه!
 نان به ته ندووره وه نووسا، رهش هه لگه را و بوو به
 ناگر!

سالى رهبه قه كۆتره كه گهرچى نه خوشه، به زهيتونه وه
 رۆژى چوار جار له بهر ده رگاي قه سرى نيوده ولته تي
 هاوار دهكات:

كوا خه لاتي ئاشتي بو پينج هه زار ئينسان و هه له بجه ي
 خنكاو!

مانگا و ئه سپ و سه گ و پشيله و بالنده كان هه مووى
 خنكان!

ماسيه كه ي ناو تونگه ي نه ورۆزيش خنكا! ته نيا
 كۆترىكى سپى رزگارى بوو و بوى ده رچوو!

هه تاو زيز بوو، هه تاو سيس بوو، كۆتره كه لقه
 زهيتوونىكى دۆزيوه و به دندووك گرتى ئه وه چهن

هه و النامه ي كئيب

کچی زهوی

شليتر رهحمانی

گولّه کاندانا نه باراندووه!	دهمهوئى بخهوم،	دهمهوئى بخهوم؛
دهزانم له و جيگايه	له ژيتر نمهي باران	له جيگايه ک
که من خهوتووم،	ئهو دهمهي که سهوزه لانييه کان	نزيک به ئاسمان،
دوايي پر ئه بي له نيگس،	کراسي مه خمه لي ئه دوورين	له تهنيشت زهريا،
پر ئه بي له داري به پرو؛	به دهوري چياکانه وه...	پر له موسيqa و سهما،
ئهن کچی زهويم،	وه کوو ساوايه ک روت	دهمهوئى بخهوم،
له من گول سه ره لدين،	که تازه له دايک بووه،	دوور له خه لکی ئه م دونيا،
له من هه نار چرو دهکات،	جهسته م بلکی به	بیم به ميواني زهوي،
له باوشي من، هه زاران مه ل	جهسته ي زهوي،	با، چه پله لي بدات،
هيلا نه دهکه ن؛	بمگريته ئاميزيه وه	درهخت سه ما بکات و
ئوقره يه ک بي برانه وه	به ئه سپايي بمخه وين،	من گوراني بلیم؛
دهمهوئى تا هه تا هه تايي بخهوم...	له ژيترى هه ناسه ي گه رمي ئاسمان	گورانيه ک پر له
	دهمهوئى بخهوم؛	پهنگي زهرد و نوور
	زور دهميکه قرم به سه ر	پر له هه ستيک بي سنوور؛

سومه يه يوسفيان

دلی شکاو

ته نیات کردم وهک ئەستیره یه کی
 ته نیا که له شه وگاری زستاندا له
 تاریکی ئاسمان به دواي
 ئەستیره که ی وێله،
 چه نیک وێل!
 تاکه ی ته نیا له تاریکی ئاسمان و
 زه ویدا ههنگاو هه لگرم؛
 هیزم نه ما
 سومای چاوم ئیتر برا
 خو من شیت بووم
 شیتی تو بووم
 شیتی گهرمای ناخی دلت؛
 شیتی ئیوارانی پاییز

کوا ئەو پوژانه ی که پیکه وه دهست
 له نیو دهست ئیواره ی پاییزمان
 رهوانه ده کرد
 کوا، کوا؟!
 ده بلین کوا؟
 به جیمت هیشت
 ته نیا،
 بیده نگ،
 مه ست و سه رشیت؛
 منت به دهستی فرمیسک دا،
 به دهستی تاریکی؛

تاقانه که م،
 ئیواره یه و ساردی و سه رما
 ته وای ناخمی گرتوه؛
 هه ناسه که م ئە تو له کوی!
 کوا ئەو دهسته گهرمانه ی که له
 سه رمای زستاندا هیلانه یه ک بوو
 بو دهستی من؛
 کوائه و خوشه ویستییه ی که با ست
 ده کرد،
 ئەو هه ناسه گهرمانه ی جاران،
 ئەو هه ناسه ی که هیزی ژیانم بوو،
 ئەو دهنگه ت که گهرمای گیانم بوو،

شيعر

ئىستايىش ھەر ئۇو
خۇشەويستىيەى جاران لە دلمايە؛

گيانەكەم؛ بئوفا بووى،
سووتاندمت وەكوو پاييز
وهراندمت؛

بەلام ياخوا كەس جوورى من
نەسووتى؛

تەنانەت توش، خۇشەويست!

دەستى گەرم تىستا لە نيو
دەستى كىيە؛

دەپىم بلئ تا كەى ئاوا چاوپوان
بم!

تاكەى مەست و چاوپ بە فرمىسك
لە مەيخانەى دلئ دوور بم،
ئاگرت دام؛

ئاگرىك كە تەواوى ناخمى
سووتاند و بە هيچ با و باران و
پاييز و زستانىك ناكورژتەو،
ئەوينەكەم؛

شىتى بەفر

شىتى زستان

شىتى باران

ئىستايىش شىتم

شىتى چاوپىك كە هيچ كات
نەمزانى چاوپ لە چاوپى كئ دەكات؛

شىتى دلئىك كە هيچ كات نەمزانى
دلئى بؤ كئ لئ دەدات،

تاقانەكەم

ئىستا بووى بە تاقانەى كئ!؟

ھەوشامەى كىتپ

كۆلبەر

ياسين ره حيمي

چيت بير ئەكرد؟!
 ئەگەر ئاگرستاني هاوين نەمسوتيني
 نەبمە سەھۆل لە زستانا
 قاچ و ملم، دلّم
 نەشكيت لە بەرزايي كنيوه كانا
 ئەگەر بچم؛
 جندۆكەي رى دلّم نە برى؛
 گورگى تەفەنگ و رگم نە درى؛
 ئەگەر بچم،
 زوو ديمەوہ
 بۆ باوہ شى كيرۆلەكەم
 ئەگەر بچم!!
 گەر بيمەوہ ...

خالۆ ريبوار،
 لە هاتنى ماندوويه تيت،
 يان چيروكى پارانەوہت
 لە چوونى پشت چەماوى،
 بى گەرانەوہت
 چيت بير ئەكرد؟!
 لەسەر كيان؛ هاودەمى بەفر
 لە نيو چۆمان؛ هاودەمى ئاو
 ھەناسەكەت شەنەي كوستانى پيوہ بوو
 چاوەكانت پىر بوون لە بزەي خۆرەتاو ؛
 خالۆ ريبوار
 لە سەر جادەكانى باران پيژا!
 لە نيو چۆلى بى هاتوچووى
 دۆلەكانى تەنگى گيژا!

خەویکی نەزۆک

یادگار رەحمانی

نووری دوو دیدەم زوولمەتە و ھیزی لاقم چۆشەقەیە؛

دلم ھەر گرمەیەتی و چاویشم خوین ئەبارینن؛

بە سازی تار،

بملاوینە لە دنیای بێکەسییەکانم؛

دلم مەستی ویۆلۆنیکە بە کاوہخۆ رامبژینن؛

من شیواوم، وینە تافگەییکی رووخاو...

چاوەرپی نیونیکایکم، دژی ئەمە بسەلمینن

ھاوار ئەکەم بە دەنگی نزم لە ژووریکێ تەنگ و تاریک:

بەشکەم ئەو بیت و لەم خەمە دەرم بینن...

شەوان کە خەو دەمباتەو،

بیریکێ نەزۆکی ناسک،

ھیدی ھیدی لە سەرەخۆ، ھیزی خەوم دەخەسینن؛

تۆ بارانی؛

لە ئاستی ھەستی بەتینمدا دەتویتیەو،

بەلام نیونیکاگی نەرمی تۆ،

سوپای توورەبیم دەبەزینن؛

ھەناسە مەرگ ھەلئەکیشم، ئەو کاتە کە تۆ دەبینم

لە چەنگالی قەلەرەشیک بەرەو فەنا دەتەرفینن؛

نَهْفَسَانَه‌ی شایِ مَاران

هه و ننامه دی کتیب

عبدالرحمان زهیحی

